

In naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle.

Algemene kennis over de Heilige Qur'ān

Majlis Khuddāmul-Aḥmadiyya Nederland

Titel: *Algemene kennis over de Heilige Qur'ān*

Samengesteld door: Afdeling Ta'lim en Tarbiyyat MKA NL

Gepubliceerd door: Majlis Khuddāmul-Aḥmadiyya Nederland

Voor het eerst gepubliceerd in Nederland in 2015

Adres

Oostduinlaan 79

2597 JJ DEN HAAG

Sociale Media

Youtube: KhuddamNL

Twitter: @Khuddam_nl

Website: www.khuddam.nl

*‘De Heilige Qur’ān is een schatkist,
maar weinigen zijn het die dit weten’*

[Malfūẓāt, Deel 2, blz. 344]

Inhoudsopgave

Transcriptie	11
Khuddāmūl-Aḥmadiyya Gelofte.....	14
Aṭfālul-Aḥmadiyya Gelofte.....	14
Voorwoord	15
Noot van de Uitgever	17
Wetenschappelijke wijze voor de interpretatie van de Heilige Qur’ān.....	18
Deel I - Tafsīr (uitleg) van Sūrah Fātiḥa.....	20
Verschillende namen van Sūrah Fātiḥa.....	21
Twee instructies m.b.t. het reciteren van Sūrah Fātiḥa tijdens het gebed	22
Is <i>bismillāh</i> geopenbaard of niet?.....	22
Waarom staat <i>bismillāh</i> in het begin van ieder sūrah?.....	22
Hooft men <i>bismillāh</i> hard op te lezen tijdens het gebed?	23
Waarom zijn de eigenschappen <i>Ar-Raḥmān</i> en <i>Ar-Raḥīm</i> geselecteerd in <i>bismillāh</i> en niet andere eigenschappen?.....	23
De betekenis van <i>Al-ḥamdulillāh</i>	24
Wat betekent <i>Rab</i> ?	25
<i>Rabbul-‘Ālamīn</i> (de Heer der Werelden).....	25
Waarom zijn de eigenschappen <i>Ar-Raḥmān</i> en <i>Ar-Raḥīm</i> na <i>bismillāh</i> in Sūrah Fātiḥa wederom vermeld?	27

<i>Mālikī-Yaumid-Dīn</i> (Meester van de Dag des Oordeels)	28
<i>Ummuṣ-Ṣifāt</i> (Moeder van alle goddelijke eigenschappen)	28
<i>‘U alleen aanbidden wij en U alleen smeken wij om hulp’</i>	29
Betekenis van het woord <i>hudāʾ</i> ?	30
Waarom is smeken tot God verplicht?	31
<i>‘Leid ons op het rechte pad, het pad van hen aan wie Gij gunsten hebt geschonken’</i>	31
<i>Maghḍūb ‘Alaihim</i> (op wie de toorn is nedergedaald)	33
<i>Ḍāllīn</i> (dwalenden)	34
Goddelijke volgorde in Sūrah Fātiḥa	35
Gods eigenschappen van toorn en genade	36
Betekenis van <i>Āmīn</i>	36
Tien hoofddoelen van de Heilige Qur’ān	37
Deel II - Tafsīr (uitleg) van Sūrah Baqarah	39
Hoofdonderwerp van Sūrah Baqarah	40
Bestaat er een logische volgorde in de Heilige Qur’ān?	40
<i>Ḥurūf-e-Muqaṭṭa‘āt</i> (afkortingen)	40
Taalkundige analyse van de woorden <i>kitāb, raib, hudan</i> en <i>muttaqīn</i>	41
<i>Tafsīr</i> (uitleg) van: <i>‘Dit is een volmaakt Boek, daaraan is geen twijfel, een richtsnoer voor de godvrezenden’</i>	43
<i>Tafsīr</i> (uitleg) van: <i>‘Zij die geloven in het onzienlijke’</i>	45
<i>Tafsīr</i> (uitleg) van: <i>‘Zij die het gebed houden’</i>	46

<i>Tafsīr</i> (uitleg) van: ‘Zij die weldoen met hetgeen Wij hun hebben geschonken’	50
<i>Tafsīr</i> (uitleg) van: ‘En die geloven in hetgeen u is geopenbaard en in hetgeen vóór u is geopenbaard, en een standvastig vertrouwen hebben in dat wat komen zal’	52
<i>Tafsīr</i> (uitleg) van: ‘Zij zijn het die de leiding van hun Heer volgen en deze zullen slagen’	53
Deel III - Tafsīr vuistregels om de Heilige Qur’ān beter te kunnen begrijpen	54
Eigenschappen van God die aan het eind van een vers zijn vermeld	55
Het gebruik van <i>Tannwīn</i>	55
Het Arabische getal zeven	55
Het verleden tijd.....	56
Het gebruik van het werkwoord <i>qā’la</i> (hij zei)	56
Het gebruik van het woord <i>idhā</i> en <i>idh</i> (toen).....	56
Het gebruik van het woord ‘ <i>yaum</i> ’ (een dag)	57
Acties van God m.b.t. Zijn schepping.....	57
Waarom zijn er historische incidenten vermeld in de Heilige Qur’ān.....	58
Zijn er scheldwoorden gebruikt in de Qur’ān?	58
Stijl van de Heilige Qur’ān.....	59
Deel IV - Tafsīr (uitleg) van verschillende islamitische onderwerpen	60
Dankbaarheid	61
Ḥaḍrat Masīḥul-Mau‘ūd ^{as}	61

Ḥaḍrat Khalīfatul-Masīḥ Awwal ^{ra}	62
Ḥaḍrat Khalīfatul-Masīḥ Thānī ^{ra}	62
Imām Raghib ^{rh}	63
Het doel van een moskee	64
10 doelen van een moskee	64
Afvalligheid	66
Wat geloven aanhangers van dit concept?.....	66
Qurʾān presenteert islam als een wetenschappelijke en een wijze religie.....	66
Hoe hoort een moslim de islam te verkondigen?.....	67
Alleen God kan mensen (<i>hidāyat</i>) geloofsovertuiging schenken	68
Onze taak is de boodschap duidelijk te verkondigen	68
Wij zullen geen verantwoording afleggen voor het ongeloof van anderen	69
Vermijd hen die niet willen geloven	69
De Heilige Profeet ^{sa} is geen waker “ agent”	70
Islam onderwijst vrijheid van geloof	70
Er is geen dwang in godsdienst.....	71
Op basis van geloof vervolgen of geweld gebruiken is een eigenschap van de tegenstanders van profeten.....	71
Het creëert <i>munāfiqīn</i> (hypocrieten)	71
Verzen van afvalligheid	72

Weerlegging van vers 1.....	72
Weerlegging van vers 2.....	73
Bewijzen van de geldigheid van het vers: <i>Er is geen dwang in het geloof</i>	74
Bewijzen vanuit Aḥādīth	74
Status van vrouwen in de islam	77
Goede omgang met vrouwen.....	77
Gelijke status van vrouwen.....	77
Gelijke spirituele status van vrouwen.....	78
Verheven status van een moeder	78
Instructies van de Heilige Profeet ^{sa}	79
Het leven na dood	81
De Beloofde Messias ^{as}	81
Ḥaḍrat Khalīfatul-Masīḥ Awwal ^{ra}	82
Ḥaḍrat Khalīfatul-Masīḥ Thānī ^{ra}	82
Christendom	82
Islam.....	83
Omgang en leer jegens niet-moslims	85
Waarom wordt het woord ‘liefde’ niet gebruikt voor niet moslims?	85
Misvatting.....	86
Muḥammad ^{sa} en de dood van 700 joden.....	86
Omgang met anderen.....	87
Apen, beesten en varkens	88

Wat maakt islam bijzonder?.....	89
Hoe is liefde voor God te verkrijgen?.....	91
Eigenschappen van ‘<i>Ibādur-Rahmān</i> (dienaren van de barmhartige God).....	94
Islam en wetenschap.....	96
De vroege islam en wetenschap.....	97
Het verval van wetenschap in de islam.....	100
De beperkingen van wetenschap.....	103
Geloof en wetenschap.....	105
Slotbeschouwing.....	108
Wetenschappelijke opvattingen van de Heilige Qur’ān.....	111
Deel V - Hoe is de Qur’ān samengesteld?	119
Waarborging van de Qur’ān tijdens het leven van de Heilige Profeet ^{sa}	120
Bewaring door middel van de tekst uit het hoofd te leren	121
Waarom werd de Qur’ān geleidelijk geopenbaard?.....	122
De Qur’ān was een belangrijk deel van het dagelijks leven.....	124
Ramadān.....	125
Bewaring door middel van de tekst op te schrijven.....	125
Bewijzen uit de Aḥādīth en geschiedbronnen	126
Het schrijfproces van de openbaring.....	127
Een belangrijk feit.....	128

Waarom was de Qur'ān niet tot één boek formaat verzameld tijdens het leven van de Profeet ^{sa} ?	129
Enkele feiten om te onthouden	130
Waarborging van de Qur'ān tijdens het leven van de metgezellen ^{ra}	131
Khilāfat van Ḥaḍrat Abū Bakr Ṣiddīq ^{ra}	132
Belangrijk gesprek	132
Het proces van compilatiewerk	133
Nog een belangrijk punt	135
Khilāfat van Ḥaḍrat 'Uthmān ^{ra}	135
Recitaties van de Heilige Qur'ān	135
Het verschil in recitaties	136
Ḥaḍrat 'Uthmān ^{ra}	138
Het verbranden van anderen kopieën	138
Een belangrijk punt	139
Ḥaḍrat 'Abullāh bin Mas'ūd ^{ra}	139
Warsh & Ḥafṣ	139
Hoe zijn de symbolen en schrijfstijlen ontwikkeld van de tekst van de Qur'ān?	140
Referenties	143

Transcriptie

De transcriptie van de Arabische woorden is als volgt:

- ب *b*, als *b* in *baas*.
- ت *t*, als *t* in *tien*.
- ث *th*, wordt uitgesproken als *th* in het Engelse woord *thing*.
- ج *j*, als *j* in de Engelse woord *jeep*.
- ح *h*, een keelklank, sterker dan de *h*, schurende *h*.
- خ *kh*, als *ch* in *lachen* (*lakhen*).
- د *d*, als *d* in *dier*.
- ذ *dh*, als de Engelse *th* in *this* (*dbis*).
- ر *r*, rollende *r*.
- ز *z*, als *z* in *zien*.
- س *s*, als *s* in *sier*.
- ش als *sh* in *sherry*.
- ص *ṣ*, emfatische *s*, als *s* in *soep*.
- ض *ḍ*, emfatische *d*, als *d* in *doek*. Voor Urdu-uitspraak zal een *z* gebruikt worden zoals in *Al-Fazl* en *Fazl Mosque*.
- ط *t*, emfatische *t*, als *t* in *toe*.
- ظ *ẓ*, emfatische *z*, als *z* in *zoet*.
- ع ‘, een sterke klank diep onder de keel, waarvan de uitspraak geleerd moet worden op het gehoor.

غ	<i>gh</i> , een geluid dat overeenkomt met de letter <i>r</i> in ‘ <i>grasseye</i> ’ in het Frans en de Duitse <i>r</i> . Het vereist dat de spieren van de keel in een 'gorgelende' positie zijn tijdens het uitspreken.
ق	<i>q</i> , een diepe keelklank, geluid van de letter <i>k</i> , ongeveer <i>k</i> in <i>koek</i> .
ك	<i>k</i> , als <i>k</i> in <i>kiek</i> .
ل	<i>l</i> , lichte <i>l</i> als in <i>lief</i> .
م	<i>m</i> , als <i>m</i> in <i>maar</i> .
ن	<i>n</i> , als <i>n</i> in <i>naar</i> .
ه	<i>h</i> , als <i>h</i> in <i>haar</i> .
و	<i>w</i> , als <i>w</i> in het Engelse woord <i>way</i> .
ء	’, als in <i>naäpen</i> (<i>na’apen</i>). (de technische benaming voor deze medeklinker is <i>glottislag</i>)
ي	<i>y</i> , als <i>j</i> in <i>jaar</i> (<i>yaar</i>).

Korte klinkers:

<i>a</i>	voor ˘ ; als <i>a</i> in <i>kat</i> of Engels <i>cat</i> .
<i>i</i>	voor ˘ ; als <i>i</i> in <i>wit</i> .
<i>u</i>	voor ˘ ; als <i>oe</i> in <i>boek</i> (<i>buk</i>).

Lange klinkers:

ā voor ^ا of ^آ; als *a* in *maar* (*mār*)

ī voor ^ي of ^{ِي}; als *i* in *mier* (*mīr*)

ū voor ^و; als *oe* in *moer* (*mūr*)

Andere:

ai voor ^{اِي}; als *i* in *site*

au voor ^{وْ}; als *ou* in *sound*.

Afkorting

sa: ^{صلى الله عليه وسلم} *Ṣallallāhu ‘Alaihi Wa Sallam* (moge de vrede en de zegeningen van Allah met hem zijn)

as: ^{عليه السلام} *‘Alaihis-Salām* (vrede zij met hem)

ra: Het betekent ^{رضي الله عنه / عنها / عنهم} *Raḍi Allāhu ‘anhu/ ‘anbā/ ‘anhum* (moge Allah verheugd zijn over hem/haar/hen)

rh: ^{رحمه الله تعالى} *Raḥimahullāhu Ta‘ālā* (moge Allah hem zegeningen)

aba: ^{أيداه الله تعالى} *Ayyadabullāhu Ta‘ālā* (moge Allah de Verhevene hem helpen)

Khuddāmul-Aḥmadiyya Gelofte

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

Ik getuig dat niemand aanbiddingswaardig is behalve Allah, Hij is Eén en heeft geen partner. En ik getuig dat Muḥammad^{ṣa} Zijn dienaar en boodschapper is.

Ik beloof plechtig dat ik altijd bereid zal zijn om mijn leven, bezit, tijd en eer op te offeren voor de zaak van de godsdienst, land en natie.

Ik zal ook ten allen tijde bereid zijn, om alles op te offeren voor de voortzetting van Khilāfat-e-Aḥmadiyya.

Welke Ma‘rūf besluit Khalīfatul-Masīḥ ook neemt, ik zal het noodzakelijk achten mij hieraan te houden. *Inshā’Allāh*

Aṭfālul-Aḥmadiyya Gelofte

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

Ik getuig dat er niemand aanbiddingswaardig is behalve Allah, Hij is Eén en heeft geen partner. En ik getuig dat Muḥammad^{ṣa} Zijn dienaar en boodschapper is.

Ik beloof plechtig dat ik altijd bereid zal zijn voor de zaak van Islam, Aḥmadiyyat, natie en land.

Ik zal altijd de waarheid spreken. Ik zal nooit grove taal tegen iemand gebruiken. Ik zal mezelf altijd inspannen om alle instructies van Khalīfatul-Masīḥ op te volgen. *Inshā’Allāh*

Voorwoord

In naam van Allah de Barmhartige, de Genadevolle.

Beste Khuddām en Aṭṭāl,

Assalāmu ‘Alaikum wa Raḥmatullāhi wa Barakātuhu

Door de genade van Allah is Majlis Khuddāmul-Aḥmadiyya Nederland instaat gesteld om een boek te publiceren genaamd: *‘Algemene kennis over de Heilige Qur’ān’*. Één van de voorstellen namens Majlis-e-Shūrā van Majlis Khuddāmul-Aḥmadiyya Nederland 2013 was om een boek te publiceren over het belang en bijzonderheid van de Heilige Qur’ān. Daarnaast zou het boek ook verzen, Aḥādīth en gezegdes van de Beloofde Messias^{as} en zijn Khulafā’ bevatten. Dit voorstel werd door onze geliefde Imām Ḥaḍrat Khalīfatul-Masīḥ V^{aba} goedgekeurd. Ter implementatie van dit voorstel begon Majlis Khuddāmul-Aḥmadiyya Nederland aan dit project en door de genade van Allah is dit boek nu gepubliceerd.

Dit boek is samengesteld uit verschillende informatie bronnen (zoals is vermeld in de referentie gedeelte). Het is mijn nederig verzoek aan alle Aṭṭāl en Khuddām om goed gebruik te maken van dit boek. Wij hopen en bidden dat iedereen hiervan zal profiteren. *Āmīn*

Khaksaar wilt ook al die leden bedanken die mee hebben geholpen in het samenstellen en publiceren van dit boek. Moge Allah hen allen belonen voor hun diensten. (*Āmīn*) In het bijzonder wil ik mijn dank uiten aan Murrabī Safeer

Siddiqui Şāhib die heel ijverig mee heeft geholpen in het samenstellen en publiceren van dit boek.

Moge Allah voortdurend onze harten doen groeien in de liefde voor de Heilige Qur'ān en mogen onze verstanden en zielen verlicht worden met de leer van de Heilige Qur'ān. Moge Allah ons instaat stellen om de Heilige Qur'ān te begrijpen en om zijn leer naar letter en geest na te streven.
Āmīn

Wassalām

Aṭṭā'ul-Qayyūm 'Ārif Şāhib
Şadr Majlis Khuddāmul-Aḥmadiyya NL
5 februari 2015

Noot van de Uitgever

Door de genade van Allah heeft Majlis Khuddāmul-Aḥmadiyya Nederland het boek *‘Algemene kennis over de Heilige Qur’ān’* kunnen publiceren. In dit boek is getracht om in simpele taal en in de vorm van notities jongeren te onderwijzen over de leer van de Heilige Qur’ān in het licht van de uitleggingen van de Beloofde Messias^{as} en zijn Khulafā’. Ook zijn hedendaagse actuele onderwerpen in dit boek behandelt. Aldus een *must have* referentieboek voor iedere khādim.

Ter implementatie van een shura voorstel (2013-2014) – goedgekeurd door Ḥaḍrat Khalīfatul-Masīḥ V^{aba} - heeft Majlis Khuddāmul-Aḥmadiyya Nederland dit boek gepubliceerd. Gezien het belang van het onderwerp en het gebruik van de uitspraken van de Beloofde Messias^{as} en zijn Khulafā’ is Muhtamim Ta’līm en Tarbiyyat de heer Safeer Siddiqui Ṣāḥib (missionaris van Jamā‘at Aḥmadiyya Nederland) aangesteld voor de inhoud van dit boek. Deels van de beschreven onderwerpen in dit boek zijn door hem ook tijdens de Ramaḍān in de *Baitunnūr* moskee als *darsul-Qur’ān* voorgedragen. Daarnaast willen wij in het bijzonder onze dank uit aan de volgende khuddām die de publicatie van dit boek mogelijk hebben gemaakt: Shahid Karim Mahmud Ṣāḥib, Ahmad Tariq Ṣāḥib, Zaheer Khan Ṣāḥib en Hamza Saeed Sahib. Moge Allah hen allen rijkelijk belonen.
Āmin

Wassalām

Usman Ahmad

Muhtamim Ishā‘at MKA NL

9 februari 2015

Wetenschappelijke wijze voor de interpretatie van de Heilige Qur'ān

Er bestaan zeven criteria voor de interpretatie van de Heilige Qur'ān. De Beloofde Messias^{as} heeft deze ook uiteengezet:

1. De Heilige Qur'ān

- De Beloofde Messias^{as}: “De Qur'ān zelf. De Qur'ān geeft aanwijzingen van de betekenis van een bepaald vers in andere verzen.” .
- Er kan geen tegenspraak bestaan in de Heilige Qur'ān. De Qur'ān zegt: ‘Denken zij dan niet na over de Qur'ān? Was deze van iemand anders dan van Allah dan hadden zij zeker menige tegenstrijdigheid daarin ontdekt.’ [4:82]

2. De Heilige Profeet^{sa}

- De Beloofde Messias^{as}: “Het tweede criterium moet worden gevonden in de uitleggingen die kunnen worden toegeschreven aan, of kunnen worden teruggebracht tot de Heilige Profeet (de vrede en de zegeningen van God zijn met hem). Wie bezit enige twijfel ten aanzien van het feit dat de persoon die de Qur'ān het best van allen begrijpt, onze geliefde en meest geëerde Profeet (op wie de vrede en zegeningen van God zijn) is.”

3. De Sahāba^{ra}

- De Beloofde Messias^{as}: “wat zeggen de metgezellen van de Heilige Profeet (vrede zij met hem) ten aanzien van dit punt? De metgezellen ontvingen geestelijk licht direct van de Heilige Profeet en waren de eersten die de geestelijke inzichten die de Heilige Profeet (vrede zij met hem) verkondigde deelachtig werden.”

4. **Het eigen reine geweten**

- De Beloofde Messias^{as}: “het eigen, reine geweten van de lezer.”
- Ḥaḍrat Khalīfatul-Masīḥ Khāmis^{aba}: Het is goed dat de leden van de gemeenschap zich verdiepen in de Qur’ān en nieuwe aspecten en punten naar voren halen. Dit moet blijven gebeuren, maar alleen die punten/tafaseer mogen verder worden verspreid die goedkeuring hebben van de Khalīfa van de tijd.

5. **De Arabische taal**

- De Beloofde Messias^{as}: “De taal van Het Heilige Boek, het Arabische dat bij de Arabieren in gebruik was.”
- De Qur’ān bezit zoveel ingebouwde hulpmiddelen voor het begrijpen van zijn betekenis, dat een onderzoek op taalkundig gebied niet hoofdnoodzakelijk is. Echter zal de kennis van taal nieuwe geheimen aan het licht brengen.

6. **De schepping van God**

- De Beloofde Messias^{as}: “Het zesde criterium wordt gevormd door de orde in de natuur, d.w.z. hetgeen gebeurt in de uiterlijke wereld. Er bestaan nauwe overeenkomsten tussen de natuurlijke en de geestelijke orde.”

7. **Openbaringen**

- De Beloofde Messias^{as}: “geestelijke ervaringen – openbaringen van heiligen en visioenen”
- En in dit tijdperk is de Beloofde Messias^{as} gezonden voor de juiste interpretatie en onthulling van de waarheden van de Heilige Qur’ān.

Tafsīr (uitleg) van Sūrah Fātiḥa

Op de volgende bladzijden zult u enkele notities vinden van Sūrah Fātiḥa die genomen zijn uit de verschillende uitleggingen die gegeven zijn door de Beloofde Messias^{as} en zijn Khulafā’.

Verschillende namen van Sūrah Fātiḥa

Sūrah Fātiḥa is het eerste hoofdstuk van de Heilige Qur'ān en is zowel in Mekka als in Medina geopenbaard aan de Heilige Profeet^{sa}. In de Aḥādith en de Heilige Qur'ān zijn verschillende namen van Sūrah Fātiḥa terug te vinden. Deze namen verwijzen naar de verschillende functies van Sūrah Fātiḥa.

4 namen van Sūrah Fātiḥa met korte toelichting van de Belofde Messias^{as}:

1. **Fātiḥa-tul-Kitāb:** *Opening van het boek.*

De Heilige Qur'ān begint met Sūrah Fātiḥa, ook het gebed begint met Sūrah Fātiḥa en wanneer men smeekt tot God reciteert men ook eerst Sūrah Fātiḥa. De Belofde Messias^{as} heeft gezegd dat Sūrah Fātiḥa als een gids dient voor de interpretatie van de rest van de Heilige Qur'ān.

2. **Al-Ḥamd:** *De lof.*

Sūrah Fātiḥa begint met het prijzen van God.

3. **Ummul-Qur'ān:** *Moeder van de Qur'ān.*

Het bevat op een zeer bijzondere wijze alle spirituele juwelen, waarheden, leerstellingen van de gehele Qur'ān.

4. **Sab-'ul Mathānī:** *Zeven verzen die zich blijven herhalen.*

Sūrah Fātiḥa is verdeeld in twee delen. In het eerste deel verheerlijkt de mens God. In het tweede deel staan de zegeningen beschreven die God aan de mensheid schenkt.

Twee instructies m.b.t. het reciteren van Sūrah Fātiḥa tijdens het gebed

1. De Heilige Profeet^{sa} heeft gezegd dat het gebed niet verricht kan worden zonder Sūrah Fātiḥa te hebben gereciteerd en een deel van de Qur’ān te hebben gereciteerd. [Abū Daud]
2. Wanneer men het gebed verricht achter een imam, mag men Sūrah Fātiḥa wel nalezen, maar de rest van de recitatie dat volgt na de recitatie van Sūrah Fātiḥa niet. [Abū Daud]

Is bismillāh geopenbaard of niet?

1. Ibn Abbās overlevert: de Heilige Profeet^{sa} zou niet de Sūrah’s kunnen onderscheiden totdat *bismillāh* werd geopenbaard. [Abū Daud]
2. De Heilige Profeet^{sa} zei dat een sūrah aan hem was geopenbaard en het begon met de woorden *bismillāh*. [Ṣaḥīḥ Muslim]

Waarom staat bismillāh in het begin van ieder sūrah? (met als uitzondering van sūrah Ṭaubah, dat gezien wordt als een deel van Sūrah An-Fāl)

Enkele redenen:

1. *Bismillāh* dient als een gids voor de interpretatie van ieder vers van de Qur’ān. Als een interpretatie van een vers in tegenstrijd is met de eigenschap van Ar-Raḥmān (de Barmhartige) en Ar-Rahīm (de Genadevolle), hoort deze verworpen te worden.
2. Het dient als een gebed om de juiste betekenis van de Qur’ān te begrijpen.

3. *Bismillāh* is de vervulling van de voorspelling vermeld in de Bijbel: “Ik zal inderdaad mijn woorden in zijn mond leggen”-“de man die niet zal luisteren naar mijn woorden die hij in mijn naam zal spreken, van hem zal ikzelf rekenschap eisen”- “ Maar de profeet die zich aanmatigt in mijn naam een woord te spreken dat ik hem niet geboden heb te spreken, die profeet moet sterven” [Deuteronomium 18:18]

Door *bismillāh* wordt de gehele wereld in het algemeen en joden en christen broeders in het bijzonder 114 keer geattendeerd op de waarachtigheid van de Heilige Profeet^{sa}.

Hoort men bismillāh hard op te lezen tijdens het gebed?

Advies van de eerste Khalifa^{ra}: beiden opties zijn mogelijk. De Beloofde Messias^{as} deed het persoonlijk niet en ik doe het ook niet. Maar er zijn Ṣaḥāba^{ra} zoals Maulwī ‘Abdul Karīm Ṣāhib^{ra} die het hard op reciteren. Aldus beide opties zijn mogelijk, dus maak hier geen ruzie over.

Waarom zijn de eigenschappen Ar-Raḥmān en Ar-Raḥīm geselecteerd in bismillāh en niet andere eigenschappen?

De Beloofde Messias^{as} heeft geschreven dat deze eigenschappen de samenvatting zijn van alle andere eigenschappen. De Beloofde Messias^{as} heeft ook geschreven dat alle andere eigenschappen voortvloeien uit deze twee eigenschappen. Andere eigenschappen zijn “*de rivieren van deze twee oceanen*”.

De betekenis van Al-ḥamdulillāh

Sūrah Fātiḥa begint met “Al-ḥamdulillāh” (Alle lof behoort Allah toe). Dit is een uiting van dankbaarheid. **Waarom is het woord “ḥamd” gebruikt voor uiting van dankbaarheid terwijl er ook verschillende anderen woorden in het Arabisch gebruikt hadden kunnen worden zoals *thanāʾ*, *shukr* en *madaḥ*?**

Het woord *ḥamd* is ruimer in betekenis ten op zichte van alle andere woorden. *Ḥamd* bevat alle betekenissen die worden geuit door de woorden *thanāʾ*, *shukr* en *madaḥ*. Iemand loven wordt soms ook op valse wijze gedaan en het woord *ḥamd* word gebruikt voor ware verering.

De Beloofde Messias^{as} heeft geschreven dat God door het woord *Al-ḥamdulillāh* aan ons adviseert om God te herkennen via Zijn eigenschappen, kwaliteiten en schoonheden. Het woord *ḥamd* omschrijft de perfectie van God. Moslims worden onderwezen dat wanneer aan hen wordt gevraagd “wie zij aanbidden?”, horen zij te antwoorden dat zij Diegene aanbidden aan Wie alle perfectie en lof toebehoort; alle lof die men zich kan inbeelden en alle lof dat buiten verbeelding valt.

Wanneer men het concept over God van verschillende godsdiensten analyseert komt men ook tot de conclusie dat islam de enige God beschrijft die perfect is en geen zwaktes heeft. In Ruḥānī Khazāʾin, volume 9, Miʿyār-ul-Madhāhib (laatste boek in volume 9) heeft de Beloofde Messias^{as} kort en krachtig deze analyse uiteengezet.

Wat betekent *Rab*?

Volgens een zeer authentiek lexicon Mufridātul-Rāghib betekent *Rab*:

Iets creëren en geleidelijk tot zijn perfectie brengen. Hiermee wordt ook duidelijk dat islam evolutie onderwijst met één verschil; het onderwijst dat evolutie begeleidt wordt en niet roekeloos zijn eigen gang gaat. Rab betekent ook Meester (Mālik).

Rabbul-‘Ālamīn (de Heer der Werelden)

Ḥaḍrat Khalīfatul-Masīḥ Thānī^{ra} heeft gezegd:

- Alles wat bestaat is gecreëerd door God en door Hem ontwikkeld. *Rabbul-‘Ālamīn* betekent ook dat alles wat geschapen is verschillende fases onderging voordat het zijn/haar perfectie bereikte. Het proces van evolutie bevindt zich in alles wat bestaat en vindt plaats in verschillende stadia.
- (creatie vindt plaats in de vorm van evolutie) Evolutie is niet in tegenstrijd met Gods lof, maar bevestigt juist Gods lof. Vandaar dat *Al-ḥamdulillāh* gekoppeld is aan *Rabbul-‘Ālamīn*.

Extra toelichtingen:

- Men is gecreëerd voor oneindige ontwikkeling. Zelfs in het paradijs zal men zich blijven ontwikkelen.
- Islam is de manifestatie van *Rabbul-‘Ālamīn*. Islam presenteert een universele leer, een universele profeet en een universele God.
- Dit vers dient ook als een bewijs dat islam een vreedzame godsdienst is. De God van de islam is de Heer der Werelden (*Rabbul-‘Ālamīn*). Dit betekent dat de God van de islam de Schepper is van alle naties, religies en ook van hen die niet in Hem geloven. Hij zorgt ook

voor de behoeftes en ontwikkeling van hen allen. Ḥaḍrat Khalīfatul-Masīḥ Rābeth heeft eens gezegd: *If you love the Creator you will love His creations*’. Het is dus vanzelfsprekend dat ware moslims - die 5 keer per dag bidden en minstens 32 keer Surah Fatiha reciteren – gevoelens van respect en liefde ontwikkelen voor de creatie van God en dit ook in praktijk uitoefenen. [Ḥaḍrat Khalīfatul-Masīḥ Khāmis^{aba}]

Een mens ervaart ook tegenslagen in het leven en hoort ook in ellendige toestanden het gebed te beginnen met de uiting van dankbaarheid (Alle lof behoort Allah). Hoe kan men in zo’n toestand deze woorden van dankbaarheid uiten?

Ḥaḍrat Khalīfatul-Masīḥ Awwal^{ra}:

1. Tegenslagen dienen als vergelding van zondes. Dit is ook Gods zegening, want anders zou men op de Dag des Oordeels zijn straf moeten afleggen voor zijn zondes.
2. Er bestaat altijd een groter probleem. De mens hoort dankbaar te zijn dat hij niet in een groter probleem verzeild is geraakt.
3. Zij die standvastig en trouw blijven in tijd van nood zullen beloond worden. In Ḥadīth staat vermeld (Ṣaḥīḥ Muslim) dat een moslims in iedere moeilijke toestand **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** hoort te reciteren en in de volgende woorden hoort te bidden:

اللَّهُمَّ أَجِرْنِي فِي مُصِيبَتِي وَاخْلُفْنِي خَيْرًا مِنْهَا

O Allah bescherm mij in mijn ellende en verbeter mijn toestand van deze ellende.

4. Zij die standvastig blijven worden in de volgende vormen gezegend (2:156-157):
 1. God zegent hen.
 2. God toont Zijn barmhartigheid over hen.
 3. God begeleidt hen naar het rechte pad.

Waarom zijn de eigenschappen *Ar-Raḥmān* en *Ar-Raḥīm* na *bismillāh* in *Ṣūrah Fātiḥa* wederom vermeld?

Ar-Raḥmān en *Ar-Raḥīm* hebben een andere functie op deze plek, tussen *Rabbul-‘Ālamīn* en *Mālikī-Yaūmid-Dīn*.

Rabbul-‘Ālamīn betekent dat God zijn creatie geleidelijk ontwikkelt tot perfectie. De eigenschappen *Ar-Raḥmān* en *Ar-Raḥīm* geven een toelichting over het proces van deze ontwikkeling. *Ar-Raḥmān* beschrijft dat God zorgt voor alle benodigdheden voor deze evolutie/ontwikkeling. Alles wat wij om ons heen zien is een manifestatie van Gods *Raḥmāniyat* (Genade). Alles is door Hem geschapen voor onze ontwikkeling en ons bestaan. *Ar-Raḥīm* beschrijft dat wanneer een persoon gebruikt maakt van door God gegeven zegeningen, capaciteiten, krachten en faciliteiten; zal hij instaat worden gesteld om zichzelf verder te kunnen ontwikkelen. *Ar-Raḥīm* opent de deur van oneindige ontwikkeling.

Extra punt:

De Heilige Qurʾān begint met de beschrijving van God. Wie Hij is en wat voor relatie Hij met ons heeft. Dit wakkert automatisch liefde in onze harten voor God, dat zich uiteindelijk manifesteert in de woorden: *‘U alleen aanbidden wij en U alleen smeken wij om hulp, leid ons op het rechte pad’.*

Māliki-Yaumid-Dīn (Meester van de Dag des Oordeels)

Het woord *Mālik* (vertaald als Meester) verwijst naar het feit dat God niet als een rechter is in een rechtszaak, die verplicht is om te besluiten volgens een voorgeschreven wet. Nee, God is *Mālik* (de Eigenaar) en kan dus vergeven als Hij dat wilt. Ḥaḍrat Khalīfatul-Masīḥ Thānī^{ra} heeft geschreven dat het woord *Mālik* gebruikt is om aan de ene kant een persoon te motiveren en om niet de hoop moet opgeven dat hij niet vergeven kan worden, want God is de Eigenaar van alles. Mocht iemand een zonde begaan dan heeft God het recht en macht om deze volkomen te vergeven. Dus het dient aan de ene kant als motivatie, maar aan de ander kant dient dit ook als een waarschuwing aan hen die verkeerd hanteren en misbruik maken van Gods Genade, want God straft ook zondes.

Het concept van christen broeders dat ‘God zondes niet kan vergeven, omdat hij (*‘Ādil*) rechtvaardig is’ wordt hiermee ook te niet gedaan.

Ummuṣ-Ṣifāt (Moeder van alle goddelijke eigenschappen)

Rabbul-‘Ālamīn, *Ar-Raḥmān*, *Ar-Raḥīm* en *Māliki-Yaumid-Dīn* zijn vier hoofdeigenschappen van God. De rest van Gods eigenschappen dienen als een soort uitleg van deze vier hoofdeigenschappen. In Sūrah Fātiḥa wordt God op een zeer bijzondere en perfecte wijze samengevat. Belangrijke vraagstukken over God worden in dit hoofdstuk behandeld.

‘U alleen aanbidden wij en U alleen smeken wij om hulp’

Na deze mooie omschrijving van God, is het van zelfsprekend dat de mens zo’n God wilt aanbidden. De mens realiseert al snel dat hij zwak is en dat hij dit niet kan zonder de hulp van God de Almachtige. Dit is een van de onderwerpen dat beschreven is in de woorden *Iyyāka Na‘budu Wa Iyyāka Nasta’in*.

Waarom is ‘ibādat (aanbidding) eerst vermeld en daarna hulp, terwijl men eerst hulp zou moeten vragen?

Hier in ligt een belangrijke lering voor ons allen. Met deze woorden wordt verwezen naar het feit dat men eerst moet profiteren van de eigenschappen van *Ar-Raḥmān* en *Ar-Raḥīm*. Met *Na‘budu* wordt nadruk gelegd dat men alle zegeningen en krachten die aan hem door God zijn geschonken (*Ar-Raḥmān*) in volledige werking moet brengen. Pas daarna hoort iemand voor Gods Hulp te vragen. De Beloofde Messias^{as} heeft geschreven dat het onbeleefd is dat iemand eerst vraagt om Gods Hulp zonder gebruik te maken van de krachten en capaciteiten die door God al aan hem zijn geschonken.

Hiermee wordt ook duidelijk wat *‘ibādat* (aanbidding) werkelijk is. Alle krachten in werking brengen volgens Gods Wil. Goed je best doen op school, op werk, in de *Jamaat* enz. Dit alles is *‘ibādat* (Gods aanbidding).

Punt voor zelfanalyse: we zeggen wel na‘budu (wij aanbidden U), maar doen wij dat ook in de praktijk?

Extra punten:

- De Beloofde Messias^{as} heeft ook geschreven dat de vijf dagelijkse gebeden de beste vorm zijn van aanbidding.

- De woorden *Iyyāka Nastaʿin* (wij smeken U om hulp) zijn geplaatst om de mens altijd te attenderen op het feit hij niet zonder Gods Hulp iets kan bereiken. Hiermee wordt nederigheid onderwezen.
- Een moslim bidt voor de gehele mensheid, vandaar dat het gebed in meervoud wordt gelezen.

Betekenis van het woord *hudā*?

(Aqrab-ul-mawārid): (1) toon ons het pad, (2) leid ons op het pad en (3) begeleid ons tot onze bestemming. Zelfs een atheïst zou dit gebed kunnen doen. De betekenis van dit vers zal variëren volgens de persoonlijke toestand van een persoon.

Ḥaḍrat Khalīfatul-Masīḥ Rābeth: met 'het rechte pad' wordt het pad van de Heilige Profeet^{sa} bedoeld, want er is geen beter pad dan het pad van de Heilige Profeet^{sa}.

Waarom smeken profeten voor *hidāyat* (begeleiding)?

Zij bidden voor verdere ontwikkeling en succes, want Gods zegeningen zijn onbepaald. Profeten bidden voor oneindige en onbepaalde ontwikkeling en succes. God zegt in de Heilige Qurʾān:

'Zij die de leiding volgen, vermeerdert Hij hen in leiding' [47:18 Sūrah Muḥammad]

Ḥaḍrat Khalīfatul-Masīḥ Thānī^{ra}:

- *Hidāyat* betekent dat God in het hart liefde creëert voor alles wat het rechte pad inhoudt (Sūrah Taghābun). En *Hidāyat* betekent ook succes (Sūrah Nūr).
- Dit gebed omvat alle behoeftes van een mens; het zij klein of groot.

‘Zelfs als men een veter kwijt is moet men hiervoor bidden tot God’
[Tirmidhī]

‘Zeg: Mijn Heer zou niets om u geven als gij niet bidt’
[25:78 Sūrah Furqān]

Waarom is smeken tot God verplicht?

1. Ten eerste, zodat men zich altijd tot God blijft wenden en zich stevig op de Eenheid van God vestigt. Het smeken tot God houdt in dat men erkent dat **God alleen de Schenker van behoeftes is**.
2. Ten tweede, door de aanvaarding van het gebed zal **het geloof versterken**.
3. Ten derde, indien Gods Hulp in een andere vorm wordt gemanifesteerd zal men **toenemen in kennis en wijsheid**.
4. Ten vierde, als de aanvaarding van het gebed beloofd wordt door middel van een openbaring of een visioen en vervolgens deze belofte ook vervuld wordt zal men toenemen in **m‘arfat** (besef in God) en door **m‘arfat** zal men toenemen in **geloofsovertuiging** en door geloofsovertuiging zal men toenemen in **liefde** en door liefde zal men **afstand nemen van iedere zonde en afgod**. Dit is het ware resultaat van verlossing.

[Ruḥānī Khazā’in, Volume 14, Ayyāmuṣ-Ṣulāḥ blz. 242]

‘Leid ons op het rechte pad, het pad van hen aan wie Gij gunsten hebt geschonken’

- Dit gebed weerspiegelt de hoge status van de moslim *ummah*; in dit gebed wordt onderwezen om voor alle beloningen/gunsten van voorheen gaande volken te smeken en daarvoor te streven. Dit gebed weerspiegelt

ook Gods Wil betreft de moslim *ummah*. [De Beloofde Messias^{as}]

- '*Sūrah Fātiḥa* is de samenvatting van de gehele *Qur'ān* en de rest van de *Qur'ān* is de uitleg van *Sūrah Fātiḥa*'. Als volgens deze redenering de *Qur'ān* wordt gelezen zal de lezer van de *Qur'ān* in *Sūrah Nisā'* (4:70) de uitleg vinden van hen die God heeft begunstigd: profeten, waarachtigen, *shuhadā'* en rechtvaardigen.
- De Beloofde Messias^{as} heeft geschreven dat in dit gebed men bidt voor alle zegeningen die aan alle profeten, waarachtigen, *shuhadā'* en aan rechtvaardigen zijn geschonken. Om deze zegeningen te verkrijgen moeten profeten, waarachtigen, *shuhadā'* en rechtvaardigen ook in deze *ummah* verschijnen, anders zal men deze zegeningen niet kunnen krijgen. Dit dient als een bewijs dat een profeet kan komen in de moslim *ummah*. *Sūrah Nisā'* vers 70 maakt ook duidelijk dat zo'n profeet geheel gehoorzaam en onderworpen zal zijn aan de Heilige Profeet^{sa}.
- Een van de zegeningen/gunsten die bv. profeten krijgen is de communicatie met God. Een moslim bidt dus in ieder gebed van de dag hiervoor. Dit bewijst ook dat de *Qur'ān* onderwijst dat de deur van communicatie met God nog steeds open is. [De Beloofde Messias^{as}]
- Tijdens dit gebed hoort men 3 aspecten voor zich te houden. Men hoort te bidden voor: (1) de morele kwaliteiten, (2) gewoontes en (3) kennis van profeten, waarachtigen, *shuhadā'* en rechtvaardigen. [De Beloofde Messias^{as}]
- Al deze zegeningen wil God aan ons schenken, daarom onderwijst God dit gebed aan ons. Onze gemeenschap moet zich hiervoor inspannen en streven. [De Beloofde Messias^{as}]

Maghdūb ‘Alaihim (op wie de toorn is nedergedaald)

- Ḥaḍrat Khalīfatul-Masīḥ Awwal^{ra}: zij die woede in hun harten hebben en zij die kennis hebben maar het niet in praktijk brengen.
- Ḥaḍrat Khalīfatul-Masīḥ Thānī^{ra}: ‘niet (het pad) van hen op wie de toorn is nedergedaald, noch dat der dwalenden’ wordt vermeld om te attenderen men altijd op het rechte pad hoort te blijven en na begunstigd te worden niet hoort af te dwalen.
- *Punt voor zelfanalyse: zegeningen zijn er en deze zullen altijd blijven bestaan, maar zijn wij bereid om in woord en in daad deze te bereiken?* [Ḥaḍrat Khalīfatul-Masīḥ Khamis^{aba}]
- De manifestatie van Gods eigenschappen zijn een weerspiegeling van onze daden en innerlijke toestand. *Ghadab*: is de afwezigheid van Gods speciale genade, vanwege het misgedrag van een persoon. Voorbeeld: een persoon zit in een donkere kamer en doet de ramen en deuren van zijn kamer niet open. Zodoende ontnemt hij zichzelf van Gods genade in de vorm van zonneschijn. De schuld ligt niet bij God dat hij geen zonneschijn krijgt. De schuld ligt bij de persoon zelf. De persoon is nalatig en wilt de deuren en ramen niet openen zodat Gods genade zijn huis kan verlichten. [Ḥaḍrat Khalīfatul-Masīḥ Rābe^{ra}]
- *Maghdūb ‘Alaihim* verwijst naar de straf in deze wereld, dat is het natuurlijke gevolg van de afwezigheid van Gods genade. God laat het uiteindelijke resultaat zien van onze daden. (daarom worden soms acties van anderen gerefereerd naar God in de Qur’ān)
- In Ḥadīth staat vermeld dat *maghdūb ‘alaihim* die joden zijn die Jezus^{as} hebben vervolgd en hem hebben geprobeerd te doden. (het gaat dus hier om specifieke

joden, elders in de Qur'ān staat zelfs dat joden en christenen ook het paradijs zullen binnentreden)

- De Beloofde Messias^{as}: Sūrah Fātiḥa bevat een voorspelling, namelijk: zoals de joden *maghdūb 'alaihim* zijn geworden door Jezus^{as} te verloochen en door hem te vervolgen, op dezelfde wijze zullen sommigen moslims ook *maghdūb 'alaihim* worden in de latere dagen door de Beloofde Messias^{as} te ontkennen en door hem te vervolgen.

Dāllīn (dwalenden)

- In Hadith staat dat *dāllīn* die afgedwaalde christenen zijn die Jezus^{as} als God beschouwen.
- Ḥaḍrat Khalīfatul-Masīḥ Awwal^{ra}: valse liefde voor iemand hebben, onwetend zijn.
- *Dāllīn* verwijst naar de straf die in de hiernamaals gegeven zal worden.
- *Dāllīn* zijn wat betreft hun concept erger, want zij geloven in drie-eenheid. *Maghdūb 'alaihim* zijn wat betreft hun gedrag erger, want zij bestrijden profeten.
- Het doel van dit gebed is dat God ons zegent en ons niet als de joden maakt die de Messias hebben ontkend en vervolgd en dat wij ook niet als de christenen worden die de Messias als God beschouwen. [De Beloofde Messias^{as}]

Goddelijke volgorde in Sūrah Fātiḥa

Een mooi aspect van Sūrah Fātiḥa is dat de gebeden van Sūrah Fātiḥa afgestemd zijn volgens de eigenschappen van de God, die in het begin van Sūrah Fātiḥa zijn beschreven:

Smeekebed		Gods Eigenschap
إِيَّاكَ نَعْبُدُ U alleen aanbidden wij	↔	الْحَمْدُ لِلَّهِ Alle lof behoort Allah toe
إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ U alleen smeken wij om hulp	↔	رَبُّ الْعَالَمِينَ De Heer der Werelden
إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ Leid ons op het rechte pad	↔	الرَّحْمَنُ De Barmhartige
صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ Het pad van hen aan wie Gij gunsten hebt geschonken	↔	الرَّحِيمُ De Genadevolle
غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ Niet het pad van hen, op wie de toorn is nedergedaald, noch dat der dwalenden	↔	مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ Meester van de Dag des Oordeels

Korte samenvatting:

1. Tegenover ‘Alle lof komt Allah toe’ staat: ‘U alleen aanbidden wij’. Wanneer iemand er achter komt wat Gods kwaliteiten zijn, is het vanzelfsprekend dat hij alleen Hem wilt aanbidden.
2. ‘De Heer der Werelden’ (*Rabbul-‘Ālamīn*); Hij die zorgt voor de ontwikkeling van alles en zelfs van ieder atoom. Wanneer men dit feit beseft en erkent zal men uiteraard alleen aan God voor hulp smeken.

3. *Ar-Raḥmān* (Hij die schenkt zonder iemands vraag of daad en verzorgt voor alle benodigde behoeftes). Wanneer men inziet dat God zo vrijgevig en barmhartig is en zorgt voor alle behoeftes, vraag hij uiteraard aan God voor zijn allergrootste behoefte, namelijk ‘het pad dat leidt naar God’.
4. *Ar-Raḥīm* (Hij die het resultaat van iedere daad levert en geen daad verloren laat gaan). Hier tegenover smeekt men in de volgende woorden: ‘Terwijl ik het rechte pad bewandel, zegen mij ook met de zegeningen die voorheen U hebt geschonken aan andere volken.’
5. *Māliki-Yaumid-Dīn*. Wanneer men er achter komt dat hij verantwoording zal moeten afleggen voor zijn daden, vreest hij ook voor Zijn straf. Men bidt gelijk voor de bescherming van Gods ontevredenheid.

Gods eigenschappen van toorn en genade

In Sūrah Fātiḥa zijn twee verschillende eigenschappen van God vermeld om mensen te motiveren. In het begin zijn de eigenschappen van genade en barmhartigheid vermeld. Later is ook vermeld dat God straft. Dit is gedaan omdat in de wereld verschillende mensen zijn met verschillende naturen. Er zijn mensen die streven om te kunnen profiteren van iets en mensen die handelen om zodoende een straf te ontwijken. Beiden aspecten van motivatie zijn terug te vinden in Sūrah Fātiḥa.

Betekenis van Āmīn

Ḥaḍrat Khalīfatul-Masīḥ Thānī^{ra}: in Ṣaḥīḥ Ḥadīth staat vermeld dat na de woorden *ghairil-maghḍūbi ‘alaihīm wa lad-dāllīn* de Heilige Profeet^{sa} *Āmīn* (آمین) zou zeggen. Dit betekent:

اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنَا

O, God verhoor onze gebed

De metgezellen deden dit ook in overeenstemming met de *sunnah* (praktijk) van de Heilige Profeet^{sa}.

Tien hoofddoelen van de Heilige Qur'ān

Onderwerpen die in Sūrah Fātiḥa beschreven zijn worden herhaald in de gehele Heilige Qur'ān.¹ Sūrah Fātiḥa omvat de hoofdonderwerpen die uitvoerig worden behandeld in de rest van de Heilige Qur'ān.

De tien hoofddoelen van de Heilige Qur'ān die kort in Sūrah Fātiḥa zijn samengevat zijn als volgt:

1. **الْحَمْدُ لِلَّهِ**: Het eerste doel is om de volmaakte *ḥamd* (lof) van God te beschrijven.
2. **رَبُّ الْعَالَمِينَ**: Het tweede doel is om te beschrijven dat God de Schepper van alles en iedereen is. En het tegendeel bewijzen aan diegenen die dit feit ontkennen.
3. **الرَّحْمَنُ**: Zijn zegening van Genade beschrijven; Genade van God die manifesteert op aarde zonder dat iemand daar recht op heeft. Ook is het doel om Zijn algemene Barmhartigheid te beschrijven.
4. **الرَّحِيمُ**: Het vierde doel is om Zijn Zegening te beschrijven die Hij manifesteert als gevolg van daden en inspanningen van mensen.

¹ De Heilige Qur'ān 15:88

5. **مَالِكِ يَوْمَ الدِّينِ**: Het vijfde doel is om het leven na dood te beschrijven.
6. **إِيَّاكَ نَعْبُدُ**: Het zesde doel is om onderwerpen m.b.t. aanbidding, zelfhervorming, genezing van spirituele ziektes, hervorming van de morele toestand en om de eenheid in de aanbidding van God te beschrijven.
7. **إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ**: Het zevende doel is om dit feit te benadrukken dat God de werkelijke Helper is en Hij de enige is die ons in staat stelt om iedere actie te ondernemen. En dat dat ieder zich alleen tot Hem moet wenden voor hulp.
8. **إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ**: Het achtste doel is om de details te beschrijven van “het rechte pad” en te benadrukken dat men hiervoor moet streven met gebeden en nederigheid.
9. **صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ**: Het negende doel is om de toestand te beschrijven van hen die door God gezegend zijn en om hun eigenschappen te beschrijven, zodat de zoekers naar de waarheid hierdoor gemotiveerd raken.
10. **غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ**: Het tiende doel is om de toestand te beschrijven van hen op wie Gods toorn is nedergedaald en zij die afdwaalden zijn van het rechte pad.

[De Beloofde Messias^{as}]

Tafsīr (uitleg) van Sūrah Baqarah

Op de volgende bladzijden zult u enkele notities vinden van de begin verzen van Sūrah Baqarah die genomen zijn uit de verschillende uitleggingen die gegeven zijn door de Beloofde Messias^{as} en zijn Khulafā’.

Hoofdonderwerp van Sūrah Baqarah

Sūrah Baqarah is de grootste Sūrah van de Heilige Qur'ān en is geopenbaard in Medina. In deze Sūrah staan de rechten van God en de rechten van de mensen uitvoerig beschreven. Wat mag en niet mag is duidelijk uiteengezet en eigenschappen als geduld en opofferingen staan centraal in deze Sūrah. [De Beloofde Messias^{as}]

Bestaat er een logische volgorde in de Heilige Qur'ān?

De Heilige Qur'ān is geen geschiedenisboek, maar er bestaat weldegelijk een spirituele volgorde in de Heilige Qur'ān. Sūrah Fātiḥa spreekt bijvoorbeeld over *hidāyat* (begeleiding) en Sūrah Baqarah vertelt welke eigenschappen nodig zijn om van deze *hidāyat* te kunnen profiteren. Sūrah Fātiḥa vertelde over drie soorten groepen en Sūrah Baqarah vertelt uitvoerig over deze drie groepen en over hun eigenschappen. Aldus er bestaat weldegelijk een logische, intelligente en een wijze volgorde in de Heilige Qur'ān.

Ḥurūf-e-Muqatta'āt (afkortingen)

Hieronder volgen enkele punten over ḥurūf-e-muqatta'āt:

1. Ze verwijzen naar de eigenschappen van God. Iedere letter vertegenwoordigt een eigenschap van God die vervolgens beschreven is in de sūrah.
2. Het gebruik van deze afkortingen was zeer gebruikelijk in Arabië. Vooral dichters maakten hier gebruik van. Mensen maken ook gebruik van afkortingen.
3. Alle sūra's waarin deze afkortingen zijn gebruikt beginnen met de vermelding van de openbaring van de Qur'ān. Vaak zien we ook woorden terug zoals: *kitāb* (boek), Qur'ān of een ander woord.

4. Sūra's die niet beginnen met afkortingen volgen de afkortingen van de vorige sūrah.

Taalkundige analyse van de woorden kitāb, raib, hudan en muttaqīn

ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ

Dit is een volmaakt Boek, daaraan is geen twijfel, een richtsnoer voor de godvrezenden. [2:3]

كِتَابُ Kitāb (boek):

- Boek: alles wat geschreven is en hoofdstukken bevat.
- Verplichting
- Instructie
- Gods besluit
- Brief
- Openbaring van God

[Aqrabul-Muwārid]

رَيْبُ Raib (twijfel):

- Achterdocht
- Aantijging
- Twijfel
- Gebrek/behoefte

[Aqrabul-Muwārid]

Hadrat Khalīfatul-Masīh Thānī^{ra}: *Raib* vertegenwoordigt een twijfel dat ontstaat door de vooringenomenheid en door achterdocht en dit zorgt er uiteindelijk voor dat iemand de waarheid niet accepteert.

هُدًى Hudan (begeleiding):

- *Hidāyat* (begeleiding) die God via Zijn profeten schenkt.
- De daden die men verricht als gevolg van het krijgen van *hidāyat* (begeleiding).
- De kennis en verstand die ontstaat na het hebben gekregen voor *hidāyat* (begeleiding).
- De wens om meer *hidāyat* (begeleiding) te krijgen wordt ook *hidāyat* (begeleiding) genoemd.
- Een succesvol einde van het leven (*Anjām Ba-Khair*) en het paradijs verkrijgen.

[Imām Raghīb]

الْمُتَّقِينَ Muttaqīn (godvrezenden):

- *Muttaqīn* is de meervoud van *muttaqī*. Het stemt af van het werkwoord *ittiqā*’ (hij beschermde zichzelf). [Aqrabul-Muwārid]
- Dit is een religieuze term hetgeen betekent zichzelf weerhouden van zondes.

Ḥadhrat Khalīfatul-Masīḥ Thānī^{ra}: Aan Ḥadhrat Abu Huraira^{ra} werd gevraagd wat het woord *taqwā* (godvrezendheid) inhoudt. Hij antwoordde: ‘Als iemand een pad bewandelt met scherpe struiken dan probeert hij deze te ontwijken; en dit is *taqwā*.’ Oftewel het ontwijken van alles dat resulteert in Gods ontevredenheid.

Een Arabische couplet over *taqwā*:

خَلَّ الذُّنُوبَ صَغِيرَهَا وَ كَبِيرَهَا ذَاكَ التَّقَى

*Verlaat zondes, het zij klein of groot. Dit is ware taqwā
(godvrezendheid).*

وَصَنَعَ كَمَا شِئَ فَوْقَ أَرْضِ الشَّوْكِ يَحْدُرُ مَا يَرَى

Wees als een wandelaar die een pad van velen struiken bewandelt.

Hij ontwijkt alle struiken die hij op zijn weg tegenkomt.

لَا تَحْقِرَنَّ صَغِيرَةً إِنَّ الْجِبَالَ مِنَ الْحَصَى

Minacht de kleine zondes niet, want voorzeker bergen ontstaan uit kleinere stenen.

Tafsîr (uitleg) van: ‘Dit is een volmaakt Boek, daaraan is geen twijfel, een richtsnoer voor de godvrezenden’

ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ

Dit is een volmaakt Boek, daaraan is geen twijfel, een richtsnoer voor de godvrezenden. [2:3]

De Beloofde Messias^{as}:

Het doel van de Qur’ân

Het ultieme doel van de openbaring van de Qur’ân is *Hudan lil Muttaqîn* (het begeleiden van godvrezenden). Om hen te begeleiden die zondes al vermijden en hen verder (met diepere inkijk) de details te vertellen over zondes. Bijvoorbeeld: De Bijbel zegt ‘hij die met een slechte intentie naar een vrouw kijkt heeft een ontucht gepleegd.’ De Qur’ân daarentegen zegt om niet naar een vreemd vrouw te kijken (of de intentie nu zuiver is of niet). Ook zegt de Qur’ân om niet te luisteren naar hun stem, of naar de verhalen over hun schoonheid enz. Neem afstand van zulke zaken om zodoende niet geneigd te raken tot het verrichten van zondes.

Hoe kan een muttaqī (een godvrezend persoon) zich verder blijven ontwikkelen?

Zij die in God geloven en goeden daden verrichten hebben een bijzondere standvastigheid nodig die alleen door God geschonken kan worden. Zij horen zich zo sterk in het geloof te ontwikkelen dat zij zelf standvastig blijven ten tijde van beproevingen en nood. Zij horen te genieten in het verrichten van zulke goeden daden. De Qur'ān begeleidt een persoon om zo'n sterk geloof en standvastigheid te ontwikkelen.

Hadrat Khalīfatul-Masīh Awwal^{ra}:

- In Sūrah Fātiḥa was men opzoek naar het rechte pad, het pad van hen die door God begunstigd waren. In dit vers is vermeld dat men dit boek moet volgen als hij ook tot hen wilt behoren en ook dezelfde zegeningen wilt ervaren.
- Het woord *kitāb* (iets dat geschreven is; een boek) is hier gebruikt, omdat na de openbaring de Heilige Profeet^{sa} het meteen liet opschrijven.
- Het woord *dhālika* wordt in het algemeen gebruikt om te verwijzen naar iets dat op een afstand ligt. Hier is dit woord gebruikt uit respect en om de heiligheid en volmaaktheid van de Heilige Qur'an te benadrukken.
- *Dhālika* is ook gebruikt om te verwijzen naar de voorspelling die in de Bijbel is gedaan over de Heilige Qur'an. [Deuteronomium 18:18]
- De tweede naam van *mun'am 'alaihim* (zij die door God zijn begunstigd) is *muttaqīn* (godvrezenden). De Beloofde Messias^{as} zei altijd: *'Hoe ver iemand ook gevorderd is in zijn geloof of rang de Qur'ān zal hem verder begeleiden en ontwikkelen in status en rang.'*

Hadrat Khalīfatul-Masīh Thānī^{ra}:

Lā Raib fīhi (het bevat geen twijfel):

1. In de Qurʾān wordt geen enkele waarheid verworpen.
2. De Qurʾān geeft argumenten voor alles wat hij onderwijst.
3. Het is ook een voorspelling dat dit boek altijd beschermd zal blijven.
4. Alles wat hierin is vermeld zal geen negatieve gevolgen hebben voor de mensheid.
5. Alle belangrijke informatie en kennis is hierin vermeld m.b.t. het geloof, politiek, economie, samenleving enz.

Tafsīr (uitleg) van: ‘Zij die geloven in het onzienlijke’

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

Die in het onzienlijke geloven en het gebed houden en die weldoen met het geen Wij hun hebben geschonken. [2:4]

Hadrat Khalīfatul-Masīh Awwal^{ra}:

- *Ghaib* (onzienlijke) betekent geloven in God, geloven in het leven na dood, geloven in engelen, geloven in de goddelijke oorsprong van de heilige boeken en geloven in de waarachtigheid van alle profeten.
- *Yuʾminūna* (zij geloven) betekent dat hun daden hun geloof bevestigen.
- ‘Zij geloven in de toestand van *ghaib*’. Wanneer zij alleen zijn blijven zij ook volgens hun geloof hanteren.

Hadrat Khalīfatul-Masīh Thānī^{ra}:

- *Īmān* (geloof) betekent geloven en gehoorzamen [Aqrabul-Muwārid]. Sommige mensen beweren dat ze geloven, maar ze geloven niet in hun hart (*munāfiq*). En

sommige geloven wel, maar ze zijn niet gehoorzaam (*kāfir*).

- Dit vers betekent niet dat gelovigen alles klakkeloos aanvaarden zonder enig onderzoek te hebben verricht. Er zijn talloze verzen die benadrukken dat het geloof gebaseerd moet zijn op argumenten, waarheden en feiten. ‘Gelovigen volgen de leer niet klakkeloos’ [25:74] De reden dat de Qur’ān sommige concepten verwerpt is omdat er geen enkel bewijs is voor het bestaan van zulke concepten, bijvoorbeeld het concept van de ‘drie-eenheid’.
- *Ghaib* betekent niet geloven in iets dat niet bestaat. Dit woord wordt gebruikt voor feiten en waarheden. Ze worden *ghaib* genoemd omdat deze dingen niet met het fysieke oog gezien kunnen worden. Dit vers betekent geloven in alle waarheden en feiten die men niet kan ontdekken via zijn vijf zintuigen. Het bewijs van deze dingen kan wel achterhaald worden door andere methodes. Bijvoorbeeld door voorspellingen, openbaringen en aanvaarding van gebeden enz.

Tafsīr (uitleg) van: ‘Zij die het gebed houden’

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

Die in het onzienlijke geloven en het gebed houden en die weldoen met hetgeen Wij hun hebben geschonken. [2:4]

De Beloofde Messias^{as}:

- In het begin is het moeilijk om het gebed te verrichten ook ervaart men concentratieproblemen. Echter als iemand de leer van de Heilige Qur’ān blijft volgen zal hij uiteindelijk liefde voor het gebed ontwikkelen. *Het*

gebed heeft ervoor gezorgd dat er duizenden heiligen zijn ontstaan in het geloof.'

- De Beloofde Messias^{as} heeft ook benadrukt dat men met standvastigheid het gebed moet blijven verrichten. De Beloofde Messias^{as} gaf het voorbeeld van een persoon die alcohol blijft drinken tot dat hij het genot van het drinken ervaart en dronken wordt.
- De Beloofde Messias^{as} heeft ook velen malen dit punt benadrukt dat men het gebed in zijn eigen taal moet verrichten. *'Zodoende kan ware ontroering en concentratie ontstaan en kan men de ware geest van het gebed ervaren.'*
- De Beloofde Messias^{as} heeft daarbij ook verteld dat alle voorgeschreven gebeden in het Arabisch gelezen moeten worden. De reden hiervan is (1) uiting van respect voor het woord van God en de Profeet. (2) geschiedenis bewijst dat wanneer men afstand deed van het oorspronkelijke taal van de religie dit geleid heeft tot ondergang.

Hadrat Khalīfatul-Masīh Awwal^{ra}:

- De Arabische woorden van 'Zij houden het gebed' verwijzen naar de concentratiegebrek die een persoon kan ervaren tijdens het gebed. Deze worden motiveren zulke mensen om het gebed te blijven verrichten, uiteindelijk zullen zij ook genot in het gebed ervaren.
- *Ṣalaat* (gebed) is afgestamd van het woord *Ṣallā*. Dit betekent een stok recht zetten door het te verwarmen. Dit beschrijft het doel van het gebed. Het gebed 'zet de mens recht', oftewel het weerhoudt hem van het verrichten van ondeugden [29:46].
- 'Het houden van gebed' vertegenwoordigt een belangrijke doel van godsdienst, namelijk het vervullen van alle rechten van God (*Ḥaqqullāh*).

Enkele belangrijke punten m.b.t. het gebed

- Het lichaam heeft effect op het hart, daarom worden verschillende posities in het gebed aangenomen. Deze posities worden aangenomen in het gebed voor uiting van respect. Verschillende posities die in de wereld door verschillende mensen worden aangenomen voor uiting van respect zijn terug te vinden in het islamitische gebed.
- Het herhalen van verschillende woorden en smeekebeden is vanwege het feit dat de mensen herhaaldelijk geadviseerd moet worden tot dat een boodschap tot hem doordringt en effect heeft op zijn hart.
- Het doel is innerlijke ontroering, de uiterlijke posities helpen ons daarbij. Dit feit wordt bevestigd wanneer men ziek is dan zijn de posities zoals staan, zitten en buigen niet verplicht. Maar wat wel verplicht blijft is innerlijke concentratie en ontroering. Hiervoor zal men beloond worden.
- Als een gebed niet leidt tot zelfhervorming zal dit niet leiden tot spirituele ontwikkeling.
- Om de zegeningen van het gebed te kunnen ervaren is het belangrijk dat men standvastig blijft in het verrichten van zijn of haar gebeden.

[Hāḍrat Khalīfatul-Masīḥ Awwal^{ra}]

Zes betekenissen van: ‘Zij houden het gebed’

[Ḥaḍrat Khalīfatul-Masīḥ Thānī^{ra}]

Nr.	Volgens het lexicon	Volgens de Qur'an	Betekenis
1	قَامَ عَلَى الْأَمْرِ: zich voor altijd standvastig houden aan iets.	الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ (70:24) Zij die in hun gebed volharden.	Het gebed altijd blijven verrichten en geen enkel gebed missen.
2	قَامَ الْأَمْرُ: het op orde brengen van iets.	الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ (23:3) Zij die ootmoedig zijn in hun gebeden.	Het gebed volgens alle voorschriften verrichten.
3	إِقَامَةُ: het staand houden van iets.	وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ (23:10) En zij die hun gebeden in acht nemen.	Blijven proberen het gebed zo perfect mogelijk te verrichten.
4	أَقَامَ لِلصَّلَاةِ: het roepen tot het gebed.	وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا (20:133) En spoor uw volk aan tot gebed en wees daarin volhardend.	Anderen aansporen om het gebed te verrichten.
5	Gezamenlijk het gebed verrichten	وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ (4:103) En wanneer gij in hun midden zijt en het gebed voor hen leidt	Het gezamenlijk verrichten van het gebed.
6	Met concentratie het gebed verrichten	الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ (107:6) Zij die het gebed achteloos opzeggen.	Het gebed met alle concentratie en aandacht verrichten.

Tafsīr (uitleg) van: ‘Zij die weldoen met hetgeen Wij hun hebben geschonken’

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

Die in het onzienlijke geloven en het gebed houden en die weldoen met hetgeen Wij hun hebben geschonken. [2:4]

Hadrat Khalīfatul-Masīh Thānī^{ra}:

- *Rizq* (geschenk):
 - (1) Iets dat voortdurend wordt gegeven.
 - (2) Dit woord wordt ook voor voedsel gebruikt.
 - (3) Iets geven waarmee de behoefte wordt vervuld van de persoon aan wie het gegeven wordt. Aangezien de menselijke behoefte altijd blijft bestaan en telkens ook verschillend is betekent dit vers dat men voortdurend volgens de behoefte van de tijd moet blijven geven.
- Betekenis van dit vers: alles wat God ons heeft geschonken (kennis, macht, geld, talent enz.) daaruit blijven geven aan anderen, volgens de behoefte van de tijd.
- Iemand die geld besteed in de weg van God, maar zijn kennis niet ter werking stelt voor de dienst van de mensheid voldoet niet aan de leer van dit vers.
- In dit vers staat niet vermeld aan wie gegeven moet worden, daarom heeft niemand het recht om dit te beperken. *Hadith: uw ziel heeft recht op u, uw God heeft recht op u, uw gast heeft recht op u, uw familie heeft recht op u; geef ieder zijn toebehorende recht.* [Tirmidhī]

Betekenis van: ‘Uit hetgeen Wij hun hebben geschonken’

De woorden ‘Uit hetgeen Wij hun hebben geschonken’ bewijzen dat men een deel in de weg van God hoort te besteden. De Qur’ān bevestigt dit ook in een ander vers: ‘Houd u hand niet op uw zak, noch open haar al te wijd, anders zult gij nederzitten in zelfverwijt en spijt’ [17:30]. In vers is het woord ‘*Maḥsūrā*’ gebruikt, dit betekent jezelf ontnemen van verdere ontwikkeling. Aldus onderwijst de Heilige Qur’ān om in de weg van God hoort te besteden dat niet als gevolg heeft dat hij ontnomen wordt van verdere ontwikkeling.

Een vraag die hieruit kan ontstaan is of andere vormen van *riḥq* zoals kennis en talent ook slechts een beperkt deel gebruikt moet worden voor de dienst van de mensheid?

De Qur’an onderwijst dat de bron van je *riḥq* niet vernietigt moet worden. Het optimale gebruik van kennis en talent zal zorgen voor verdere ontplooiing en ontwikkeling. Echter het gebruiken van vaardigheden waardoor men ziek raakt of dat lijdt tot ondergang is verboden in dit vers.

Nog een vraag die hieruit zou kunnen ontstaan is of het verkeerd is om al je bezittingen uit te geven in de weg van God. Ḥaḍrat Abū Bakr^{ra} deed dit immers ook? Het antwoord op deze vraag is ook hetzelfde dat de bron van je *riḥq* niet vernietigd mag worden. Als door het besteden van al je bezittingen en geld in de weg van God niet resulteert in de vernietiging van de bron van je *riḥq*, zal dit niet in tegenstrijd zijn met dit vers. De bron van Ḥaḍrat Abū Bakr^{ra} waarmee hij geld verdiende was niet zijn geld, maar zijn intelligentie en brein. Daarna had Ḥaḍrat Abū Bakr^{ra} wederom geld verdiend.

- Per individu zal de betekenis van het vers variëren.
- ‘Uit hetgeen Wij hebben geschonken’ betekent ook dat hetgeen dat wordt uitgegeven *ḥalāl* is. Gestolen geld uitgegeven in de weg van God is geen deugd.
- Het woord ‘*riḥq*’ is gebruikt om de lezer te motiveren om niet te aarzelen in de weg van God. ‘*Riḥq*’ is een geschenk dat voortdurend wordt gegeven. God belooft hiermee aan de lezer dat wie volgens God gebod zal besteden in Zijn weg zal profiteren en zal geen verlies lijden.

[Ḥadrat Khalīfatul-Masīḥ Thānī^{ra}]

Tafsīr (uitleg) van: ‘En die geloven in hetgeen u is geopenbaard en in hetgeen vóór u is geopenbaard, en een standvastig vertrouwen hebben in dat wat komen zal’

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

En die geloven in hetgeen u is geopenbaard en in hetgeen vóór u is geopenbaard, en een standvastig vertrouwen hebben in dat wat komen zal [2:5]

Ḥadrat Khalīfatul-Masīḥ Thānī^{ra}:

- Voorheen zijn drie eigenschappen van *Muttaqīn* (godvrezenden) beschreven, in dit vers zijn wederom drie eigenschappen van *Muttaqīn* beschreven. Namelijk: (1) geloven in wat aan de profeet^{sa} is geopenbaard. (2) geloven in de voorheen gaande heilige Schriften. (3) geloven in de openbaring dat komen zal.
- ‘geloven in hetgeen u is geopenbaard’. Geloven in de Heilige Profeet^{sa} en hetgeen hij onderwees is belangrijk, slechts de Qur’ān is niet voldoende. De Heilige Profeet^{sa}

is het praktische voorbeeld van de leer van de Heilige Qur'ān.

- 'geloven in hetgeen voor u is geopenbaard'. Islam erkent de goddelijke oorsprong van alle geschriften. Een unieke bijzonderheid dat alleen de islam toebehoort is om te geloven in alle profeten en geschriften.
- In dit vers is eerst vermeld om te geloven in hetgeen wat van aan de profeet^{sa} is geopenbaard en daarna is in dit vers vermeld om te geloven in hetgeen voor u is geopenbaard. De reden van deze volgorde is om te onderwijzen dat de leer van voorheen gaande heilige geschriften ondergeschikt is aan de leer van de islam.
- 'geloven in hetgeen komen zal' kan ook verwijzen naar de Dag des Oordeels, maar de context gaat over openbaringen. Aldus moet (*Ākhirah*) 'hetgeen komen zal' hier openbaringen betekenen. Dit vers bewijst dat de deur van openbaringen nog steeds open is.
- *Īmān* (geloof) wordt gebruikt voor iets dat al bestaat en het woord *Yaqīn* (vertrouwen) wordt gebruikt voor hetgeen dat nog moet plaats vinden.

Tafsīr (uitleg) van: 'Zij zijn het die de leiding van hun Heer volgen en deze zullen slagen'

أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

Zij zijn het, die de leiding van hun Heer volgen en deze zullen slagen [2:6]

Het woord *Mufleḥ* betekent iemand die zijn doel heeft bereikt. Het woord *Mufleḥ* omvat alle materialistische en spirituele zegeningen en successen.

Tafsīr vuistregels om de Heilige Qur'ān beter te kunnen begrijpen

Op de volgende bladzijden zult u enkele notities vinden van Tafsīr vuistregels om de Heilige Qur'ān beter te kunnen begrijpen. Deze notities zijn genomen uit de verschillende uitleggingen van de Beloofde Messias^{as} en zijn Khulafā'.

Eigenschappen van God die aan het eind van een vers zijn vermeld

In de Heilige Qurʾān ziet men vaak een vers eindigen met de vermelding van enkele eigenschappen van God. Het vermelden van deze eigenschappen dient als een essentiële gids om het vers beter te kunnen begrijpen. Bijvoorbeeld:

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

Ogen kunnen Hem niet bereiken; maar Hij bereikt de ogen. Want Hij is de Ontastbare, de Alwetende. [6:104]

In dit vers zijn de eigenschappen Ontastbare en Alwetende vermeld. Deze eigenschappen geven toelichting waarom God niet met de fysieke ogen gezien kan worden en welke andere opties gebruikt kunnen worden om Zijn bestaan te kunnen bewijzen. Hij is Ontastbaar daarom kan Hij niet gezien worden met het fysieke oog. Hij is Alwetend en kan door openbaringen en aanvaarding van gebeden Zijn bestaan aan ons bewijzen.

Het gebruik van Tanwīn

Het gebruik van *tanwīn* (dubbele teken) heeft twee functies. Het wordt gebruikt om het belang van iets te benadrukken en het wordt gebruikt om iets als onbelangrijk te verklaren.

Het Arabische getal zeven

In het Arabische taal staat het getal zeven voor meervoud. Ook andere cijfers in het Arabisch worden gebruikt om een groot aantal aan te duiden.

Het verleden tijd

In het Arabische taal kunnen werkwoorden ook in de verleden tijd gebruikt worden terwijl men spreekt over de toekomstige tijd. Dit wordt gedaan om een zekerheid van een actie te garanderen. Het is zo zeker alsof het al plaats heeft gevonden. Bijvoorbeeld om iemand te bedanken voor zijn hulp wordt in het Arabisch *'Jazākallāh'* gezegd. *Jazākallāh* betekent letterlijk 'Allah had u beloont', terwijl de handeling nog plaats moet vinden. Om de zekerheid van de actie te benadrukken wordt de verleden tijd gebruikt alsof Allah hem al heeft beloond.

Het gebruik van het werkwoord qā'la (hij zei)

Het werkwoord قال (hij zei) wordt gebruikt om beeldspraak aan te duiden. Hetgeen wat na dit werkwoord volgt is figuurlijk bedoeld.

Het gebruik van het woord *idhā* en *idh* (toen)

Het woord *idhā* wordt gebruikt in de toekomstige zin en het woord *idh* wordt gebruikt voor verleden tijd. Bijvoorbeeld over de vrijdagsdienst (Jumma) zegt de Qur'ān:

وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ هَمُّوا انْفِصَافًا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا

Maar indien zij koopwaar of enig vermaak zien, gaan zij er haastig heen en laten u staan. [62:12]

Hier is het woord *idhā* gebruikt, dit vers verteld over de toekomst dat men weinig aandacht zal geven aan de vrijdagsdienst.

Het gebruik van het woord ‘yaum’ (een dag)

Het Arabische woord *yaum* يوم betekent niet alleen ‘een dag van 24 uur’, maar het betekent ook een periode of een tijd. Dit woord wordt gebruikt m.b.t. de schepping van het leven. Uiteraard kan hier niet de betekenis van ‘een dag van 24 uur’ van toepassing zijn. In deze context zal de betekenis van ‘periode’ meer geschikt zijn.

Acties van God m.b.t. Zijn schepping

Acties van mensen worden vaak beschreven alsof God deze acties zelf uitvoert. De reden hiervoor is dat God het uiteindelijke resultaat van onze daden levert daarom worden acties van mensen gerefereerd naar God, Hij laat het resultaat zien van onze acties. Het is dus een misvatting om hieruit te concluderen dat mensen geen vrije wil hebben en dat alles voorbestemd is. Aldus zinnen zoals ‘Hij laat hen dwalen’ betekent dat Hij het resultaat van hun acties toont, en dat is dwaling.

Een punt dat ook hier vermeld moet worden is dat God soms voor het geven van een straf het werkwoord van het misdadig gebruikt. Dit wordt gedaan om aan te tonen welke misdadig er is gepleegd en waarom iemand gestraft wordt. Bijvoorbeeld:

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ

Deze zin betekent niet dat God hun bespot, maar het betekent ‘God zal hun straffen vanwege hun bespottig’. [2:16]

Door dit punt niet te begrijpen worden zulke zinnen onjuist vertaald en wordt vervolgens onjuist beweerd dat God mensen bespot. De vertaling van een zin moet wel logisch

zijn en niet in tegenstrijd zijn met de islamitische leer. God is vrij van zulke acties.

Waarom zijn er historische incidenten vermeld in de Heilige Qur'ān

Het is belangrijk om te onthouden dat de Heilige Qur'ān geen geschiedenis boek is en het is ook geen boek over natuurkunde of biologie. Het is een religieus geschrift. Ongetwijfeld kan men in de Qur'ān wetenschappelijke feiten terug vinden, maar dat is niet het uiteindelijke doel van de Heilige Qur'ān.

Het verhalen van voorheen gaande incidenten en in het bijzonder incidenten m.b.t. profeten zijn over het algemeen vermeld als een voorspelling. Met deze incidenten wordt onderwezen hoe gelovigen in dezelfde soort situaties horen te handelen.

Zijn er scheldwoorden gebruikt in de Qur'ān?

Er wordt ten onrechte door sommige arabisten beweerd dat de Qur'ān 'scheldwoorden' gebruikt en vooral m.b.t. niet-gelovigen. Ten eerste moet men onthouden dat het zeer gebruikelijk is in religieuze geschriften om beeldspraak te gebruiken. Slechte spirituele innerlijke toestand van geestelijke leiders wordt vaak in religieuze geschriften beschreven als die van dieren. De Beloofde Messias^{as} heeft gezegd dat waar de Qur'ān strenge woorden gebruikt over niet-gelovigen betreft dit de geestelijke leiders die het volk ten onrechte misleiden in de naam van religie. De Heilige Profeet^{sa} heeft ook de toestand van moslim geestelijke leiders in de tijd van de Beloofde Messias^{as} beschreven als dieren.

Stijl van de Heilige Qur'ān

In velen verzen wordt de Heilige Profeet^{sa} geadresseerd, maar de eigenlijke geadresseerden zijn de volgelingen van de Heilige Profeet^{sa}. In de Heilige Qur'ān wordt de Heilige Profeet^{sa} onderwezen om zijn ouders met liefde en sympathie te behandelen en hen te gehoorzamen. De Heilige Profeet^{sa} was een wees en zijn ouders waren in zijn jeugd al overleden. Dit vers kan dus niet gericht zijn aan de Heilige Profeet^{sa}. De eigenlijke geadresseerde in dit vers zijn de volgelingen van de Heilige Profeet^{sa}.

Waarom is dit gedaan? Dit is gedaan om het belang van de spirituele relatie van de Heilige Profeet^{sa} te benadrukken zoals deze ook is beschreven in Sūrah Nisā' 4:70. Door het volgen en gehoorzamen van de Heilige Profeet^{sa} heeft de Beloofde Messias^{as} het profeetschap gekregen. Iedere gebod van de Qur'ān hoort men op te volgen volgens het voorbeeld van de Heilige Profeet^{sa}.

In sommige verzen worden in plaats van de gelovigen de niet-gelovigen bedoeld. In deze verzen spreekt God tot de niet-gelovigen zonder het algemene gebruik van het woord 'Zeg' (قُلْ). De Heilige Profeet^{sa} krijgt de instructie om deze boodschap aan de niet-gelovigen te verkondigen. Aldus verzen waarin staat 'Wees niet tot de twijfelaars' zijn bedoeld voor de niet-gelovigen en niet voor de Heilige Profeet^{sa} of zijn volgelingen.

Tafsīr (uitleg) van verschillende islamitische onderwerpen

Op de volgende bladzijden zult u enkele notities vinden van verschillende islamitische onderwerpen van de Qur'ān. De notities zijn genomen uit de verschillende uitleggingen die gegeven zijn door de Beloofde Messias^{as} en zijn Khulafā'.

Dankbaarheid

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ

En toen uw Heer verklaarde: "Als u dankbaar bent, zal ik u meer geven, maar als u ondankbaar bent, is Mijn straf inderdaad streng." [14:8]

Ḥaḍrat Masīḥul-Mau'ūd^{as}

- Het is verplicht voor de moslim ummah om de islamitische leer in praktijk te brengen als uiting van dankbaarheid aan God. Zij is gezegend met de volmaakte leer.
- Dankbaarheid aan de regering: *"Hij die de pijn en verdriet van de regering niet als zijn eigen pijn en verdriet beschouwt, heeft een zwart hart"*. De Beloofde Messias^{as} had een speciale gebedsdienst georganiseerd voor het Engelse leger. (er waren meer dan 1000 aanwezigen tijdens de gebedsdienst)
- *"Maar maak de gunst van uw Heer bekend"* [93:12] *Tahdīth* (het bekend maken van een gunst): niet alleen in woorden maar in daden. Bijvoorbeeld: iemand die beschikt over een mooie jas en daar niet gebruik van maakt is niet dankbaar en dit is in tegen strijd met *tahdīth* (bekend maken van de gunst) en dit is ook een zonde.
- Voordelen van *tahdīth*: (1) liefde voor God neemt toe. (2) Het niveau van toewijding en gehoorzaamheid neemt toe.
- Advies voor rijken: dankbaarheid voor hun is goede omgang met de medemens, met armen en minderbedeelden. Zichzelf ontdoen van hoogmoed en de armen niet ontnemen van hun rechten.

Ḥaḍrat Khalīfatul-Masīḥ Awwal^{ra}

- Door dankbaar te zijn worden zegeningen vermenigvuldigd.
- Moslims zijn niet meer dankbaar daarom zijn zij ontnomen van goddelijke zegeningen.
- *“Verheerlijk God, want onze Boek begint met Al-ḥamdulillāh en onze preken beginnen met Al-ḥamdulillāh en om Zijn dankbaarheid te uiten horen we te smeken tot God dat Hij ons in staat stelt om Zijn dankbaarheid te kunnen uiten.”*
- Advies aan een jonge man die zich niet kon concentreren tijdens zijn gebed: *“Wees dankbaar dat u het gebed (gezamenlijk) hebt kunnen verrichten”*

Ḥaḍrat Khalīfatul-Masīḥ Thānī^{ra}

- Ware dankbaarheid aan God is: het op de juiste wijze gebruik maken, optimaal gebruik maken en volgens de juiste gelegenheid gebruik maken van Zijn geschenk.
- Dit vers beschrijft een belangrijke principe van succes. Als wij iets op de juiste wijze gebruiken zal dit zorgen voor succes. En deze regel geldt ook voor godsdienst. Toen moslims op de juiste wijze gebruik maakten van de Qur’ān waren zij altijd dominant ten opzichte van alle andere religies. Maar in de huidige tijd ziet men dat islam een prooi is geworden van alle religies en van alle soorten wetenschappen. Dit komt omdat moslims zelf over de islam zeggen dat sommigen instructies van de islam ongeldig zijn. Moslims geven de schuld van hun persoonlijke zwaktes aan de Qur’ān. Dit is ondankbaarheid en dit is de oorzaak van hun spirituele ondergang.

Imām Raghīb^{rh}

3 vormen van *shukr* (dankbaarheid):

- *Shukre-qalbī* (dankbaarheid met het hart): Het erkennen van een zegening.
- *Shukre-lisānī* (dankbaarheid in woorden): dankbaarheid uiten aan de schenker.
- *Shukr bil-jawāreh* (dankbaarheid met acties): het terug betalen van iets volgens het waarde van het geschenk.
- Wanneer het woord *shukr* (dankbaarheid) als Eigenschap van God beschreven wordt: “*God zal zijn dienaar zegenen en zijn inspanning belonen*”

Enkele smeekebeden van de Heilige Profeet^{sa} over dankbaarheid:

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي أَكْثَرَ شُكْرَكَ وَأَكْثَرَ ذِكْرَكَ وَأَتَّبِعْ نَصِيحَتَكَ وَأَحْفَظْ وَصِيَّتَكَ²

O Allah, stel mij in staat zodat ik mijn dankbaarheid aan U kan uiten en U meer kan gedenken en Uw instructie kan opvolgen en Uw testament blijf onthouden.

(Uw instructie en testament kan de Heilige Profeet^{sa} of de Qur’ān betekenen)

اللَّهُمَّ أَعِنَّا عَلَى شُكْرِكَ وَذِكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ³

O Allah, help ons om U dankbaar te zijn en om U te gedenken en om U goed/mooi te kunnen aanbidden.

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا

Waarom zou Allah u straffen als u dankbaar bent en gelooft? Allah is Waarderend, Alwetend. [4:148]

² Sunan Tirmadhī

³ Musnad Aḥmad

Het doel van een moskee

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ

Voorzeker, het eerste huis dat voor de mensheid bestemd werd, is dat te Bekka (Mekka) vol van zegeningen en als richtsnoer voor alle werelden.
[3:97]

Hadrat Khalifatul-Masīh Thānī^{ra}

Een moskee is een huis van God. En het huis van God heeft drie grote hoofddoelen volgens dit vers:

1. Het is gesticht voor de gehele mensheid.
2. Het is een gezegende plaats.
3. Het dient als een begeleiding voor de gehele mensheid.

10 doelen van een moskee

1- Gesticht voor de gehele mensheid

Een moskee sticht gelijkheid tussen mensen. In een moskee bestaat er geen verschil tussen arm en rijk of blank en zwart; in een moskee is iedereen gelijk. Zelfs koningen van Bani Umaiyah durfden armen niet van hun plaats weg te halen in de moskee.

2- Waarom een gezegend plaats?

1. Het is gesticht om God te gedenken. Het is niet toegestaan om wereldse zaken te bespreken. Indien dat wel wordt gedaan komt dat heel weinig voor. Vanwege de aanbidding van God wordt de plaats gezegend.
2. Een moskee is schoon. Het is de instructie van de Heilige Profeet^{sa} om de moskee schoon te houden.

3- Bron van begeleiding

In een moskee wordt les gegeven over religie door middel van preken, dars en tilāwat. Tilāwat is ook een vorm van preken. Tijdens het gebed dient de recitatie van de Qur'ān ook als een preek.

Andere doelen:

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

En toen Wij het Huis tot een plaats van verzameling voor de mensheid en een toevluchtsoord maakten, zeggende: "Neemt de plaats van Abraham als een plaats voor gebed". En Wij geboden Abraham en Ismaël, zeggende: "Reinigt Mijn Huis voor degenen, die de ommeegang verrichten en voor degenen, die er toegewijd in verblijven en voor degenen, die zich neder buigen en zich ter aarde werpen. [2:126]

- 4- Het is een verzamelplaats, een plaats waar mensen bijeen komen en zich verdiepen hoe de mensheid zich verder kan ontwikkelen in alle facetten van het leven.
- 5- Het weerhoudt mensen van het verrichten van zondes en ondeugden.
- 6- Het doel van een moskee is het stichten van vrede.
- 7- Een moskee benadrukt het belang van leiderschap.
- 8- Het kan ook gebruikt worden als verblijfplaats voor reizigers. (*Ta'ifin*=reizigers)
- 9- Voor de dienst van omwonende. (*Ākifin*=omwonende)
- 10- *Rukka'is-sajūd*= mensen die van hun werk komen en mensen die zich hebben toegewijd voor het geloof.

Afvalligheid

[Punten van Ḥadrat Maulwī Sher ‘Alī Ṣāhib^{ra}]

Wat geloven aanhangers van dit concept?

- Afvalligen moeten meteen vermoord worden.
- Er is geen berouwaanvaarding voor afvalligen.
- Zij krijgen drie dagen de tijd om zich terug te bekeren, tijdens deze periode moeten zij gedwongen worden om zich terug te bekeren. (Fiqh Ḥanbalī)
- Afvalligen mogen gestraft worden zonder toestemming van de regering.
- De Qur’ān zwijgt over dit onderwerp.

Qur’ān presenteert islam als een wetenschappelijke en een wijze religie

- Eerste openbaring (5 verzen) onderwijst: *‘verkondig het geloof door de pen’* = met argumenten en bewijzen.
- God zweert in naam van de pen en inkt en niet in naam van het zwaard of dwang.
- Islam geeft argumenten en vertelt waarom een instructie opgevolgd moet worden.
- Islam onderwijst om niet alles blind te volgen. Islam spoort aan om onderzoek te verrichten:

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ
() الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

Er zijn voorzeker in de schepping der hemelen en der aarde en in de wisseling van dag en nacht tekenen voor mensen van begrip. Zij die staande, zittende en op hun zijden liggende Allah gedenken, en nadenken over de schepping der hemelen en der aarde. [3:191-192]

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَفْفَافًا

Willen zij dan niet over de Qur'an nadenken, of zijn er sloten op hun hart? [47:25]

أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ

Zie, hoe Wij de tekenen uiteenzetten opdat zij mogen begrijpen. [6:66]

De Qur'an roept op om het verstand te gebruiken. De Qur'an zegt dat zij die niet de waarheid aanvaarden dit doen omdat zij zich niet verdiepen in de argumenten van de waarachtigheid van de islam. Islam nodigt anderen uit om argumenten te presenteren:

قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Zeg: "Toont uw bewijs, als gij waarachtig zijt".

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ

En zij aanbidden naast Allah, waartoe Hij geen machtiging heeft nedergezonden, en waaromtrent zij geen kennis bezitten. [22:72]

Hoe hoort een moslim de islam te verkondigen?

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ

Roep tot de weg van uw Heer met wijsheid en goede raad en redetwist met hen op een gepaste wijze. [16:126]

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ

En twist met de mensen van het Boek slechts op de goede wijze. [29:47]

وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا

Spreek tot hen een doeltreffend woord ten bate van henzelf. [4:64]

Alleen God kan mensen (*hidāyat*) geloofsovertuiging schenken

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ

Wie Allah ook wenst te leiden, Hij verruimt zijn hart voor de islam.
[6:126]

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

Waarlijk, gij zult hen die gij wilt niet kunnen leiden, maar Allah leidt wie Hij wil; en Hij kent hen het beste die geleid willen worden. [28:57]

Onze taak is de boodschap duidelijk te verkondigen

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا
الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

En gehoorzaamt Allah en gehoorzaamt de boodschapper en weest op uw hoede. Maar indien gij u afwendt, weet dan, dat op Onze boodschapper slechts het duidelijke verkondigen rust. [5:93]

وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَأَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا
فَأِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ

En zeg wanneer zij met u redetwisten: "Ik, en degenen die mij volgen hebben zich aan Allah onderworpen." En zeg tot degenen aan wie het Boek is gegeven en tot de onwetenden: "Hebt gij u onderworpen?" Als zij zich onderwerpen, dan zijn zij op de rechte weg, maar indien zij zich afwenden, dan is uw plicht slechts de duidelijke verkondiging ervan.
[3:21]

- Zowel in Mekka als in Medina zijn zulke verzen geopenbaard.

Wij zullen geen verantwoording afleggen voor het ongeloof van anderen

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ

O, gij die gelooft, past op uzelf. Hij die dwaalt kan u niet schaden wanneer gij juist geleid zijt. [5:106]

مَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ
أُخْرَىٰ

Degene die de rechte weg volgt, volgt deze slechts voor zijn eigen heil en hij die dwaalt, dwaalt alleen tegen zichzelf. En geen lastdrager zal de last dragen van een ander. [17:16]

Vermijd hen die niet willen geloven

Islam onderwijst om aandacht te geven aan hen die geïnteresseerd zijn. De boodschap moet velen bereiken, daarom hoort men zijn tijd niet te verspillen in onzinnige discussies:

فَاعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

Wend u daarom van hem af die zich van de gedachtenis aan Ons afwendt, en die niets wenst dan het leven dezer wereld. [53:30]

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ () وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ

Wend u daarom van hen af en u zal niets worden verweten. Maar ga door met het vermanen want de vermaning helpt degenen die willen geloven. [5:56-55]

وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ () وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا
وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

Volg, betgeen u van uw Heer is geopenbaard: er is geen God naast Hem; en wend u van de afgodendienaren af. En als Allah had gewild, zouden zij geen goden hebben opgericht. Wij hebben u (de Profeet) geen bewaker over hen gemaakt, noch zijt gij voogd over hen. [6:107-108]

De Heilige Profeet^{sa} is geen waker “agent”

Moslims horen de sunnah van de Heilige Profeet^{sa} op te volgen in al hun zaken, dus ook in het verkondigen van de boodschap van de islam. De Qur'an onderwijst het volgende aan de Heilige Profeet^{sa}:

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ () لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ

Vermaant hen daarom want gij zijt slechts een vermaner; Gij zijt geen waker over hen. [88:22-23]

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ

Wij weten het beste wat zij zeggen en gij zijt er niet om hen te dwingen. Vermaan dus met de Qur'an hem die Mijn bedreiging vreest. [50:46]

Islam onderwijst vrijheid van geloof

إِنْ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا

Dit is zeker een vermaning. Dus moge hij die wil, de weg tot zijn Heer inslaan. [73:20]

كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ () فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ

Nee, waarlijk, dit is een vermaning. Die wil, trekke er lering uit. [74:55-56]

وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ

Zeg: "Het is de waarheid van uw Heer: laat daarom geloven die geloven wil en niet geloven, die niet wil." [18:30]

قُلِ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي () فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ

Zeg: "Allah is het Die ik aanbid, oprecht zijnde in geboorzaamheid tot Hem." Zeg: "Aanbidt wie gij wilt buiten Hem. [39:15-16]

Er is geen dwang in godsdienst

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ()
وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ

En indien uw Heer had gewild, zouden allen die op aarde zijn, zeker tezamen hebben geloofd. Wilt gij de mensen dan dwingen, gelovigen te worden? Doch geen ziel kan geloven zonder verlof van Allah. En Hij werpt onreinheid over degenen die hun verstand niet gebruiken. [10:100-101]

Op basis van geloof vervolgen of geweld gebruiken is een eigenschap van de tegenstanders van profeten

De studie van de Qur'ān laat zien dat iemand achtervolgen vanwege zijn geloof is het gedrag van de vijanden van profeten.

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ

De leidende mannen van zijn volk die aanmatigend waren, antwoordden: "Wij zullen u, o Shoaib, en de gelovigen met u zeker uit onze stad verdrijven tenzij gij tot onze godsdienst terugkeert." Hij zeide: "Zelfs al zijn wij er afkerig van?" [7:89]

Het creëert *munāfiqīn* (hypocrieten)

Door dwang uit te oefenen zal het ware geloof nooit plaats nemen in de harten van mensen.

Verzen van afvalligheid

In ieder vers wordt een goddelijke straf genoemd, maar nergens staat een wereldse straf vermeld. Het niet vermelden van een wereldse straf bewijst dat er geen straf is voor afvalligheid. Voorbeelden:

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا

Voorzeker, degenen die geloven, daarna verwerpen, dan wederom geloven dan wederom verwerpen en daarna in ongeloof toenemen, hen zal Allah niet vergeven, noch zal Hij hen op de rechte weg leiden. [4:138]

- “geloven, verwerpen, geloven en verwerpen” deze woorden vereisen dat er een lange periode tussen het geloof en ongeloof zit. Dit toont ook als bewijs dat er geen doodstraf is voor afvalligheid.
- “Zij zullen in het ongeloof toenemen”; deze woorden presenteren het ergste vorm van afvalligheid. Als er straf voor afvalligheid was dan had dit in dit vers moeten worden vermeld.

Weerlegging van vers 1

وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

Maar wie onder u zich van zijn geloof afkeert en sterft als een ongelovige - diens werken zullen tevergeefs zijn in deze wereld en in de toekomst. [2:218]

- In dit vers wordt ook geen straf genoemd. In plaats van het woord *yamūt* (hij sterft een natuurlijke dood) had er *yuqtal* (vermoord) moeten staan. *Māta* en *qatala* zijn elders ook in de Qurʾān ook apart geschreven in hetzelfde vers.

- In velen anderen verzen staat ook m.b.t. anderen daden dat hun daden nutteloos zijn. Zouden al deze mensen vermoord moeten worden? *“Zij die achteloos het gebed verrichten, zij die hun stem verheffen in de aanwezigheid van de profeet”* hun daden worden ook nutteloos verklaard, moeten zij ook gedood worden?
- God wil juist dat ongelovigen de gemeenschap van gelovigen verlaten zodat de gemeenschap zuiver blijft. *“Opdat Wij hem, die de gezant van Allah volgt, onderscheiden van degene die hem de rug toekeert.”* [2:144]
- Als iemand de gemeenschap van een ware profeet verlaat belooft God dat Hij meer mensen zal schenken: *O, gij die gelooft, wie onder u zich van zijn godsdienst afkeert, laat hem weten, dat Allah weldra een ander volk zal voortbrengen dat Hij zal liefhebben en die Hem zullen liefhebben.* [5:55]
- Ahle-Kitāb willen u van uw geloof verwijderen: **حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ**. *“En zij zullen niet ophouden, u te bevechten, totdat zij u van uw geloof hebben afgebracht”*. De gedachte van de ‘mensen van het boek’ bewijst dat er geen doodstraf was voor afvalligheid, anders hadden zij nooit geprobeerd om moslims terug te bekeren.

Weerlegging van vers 2

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَى بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ

En toen Mozes tot zijn volk zeide: "O mijn volk, gij hebt uzelf onrecht aangedaan door het kalf te aanvaarden: derhalve keert terug tot Uw Schepper en doodt uw eigen ik, dat is het beste voor u in het oog van uw Schepper". [2:55]

Uitleg van ‘dood uw eigen ik’:

- Imām Raghīb: قتل عنى بقتل النفس اماطة الشهوات (het doden van het ziel betekent het onderdrukken van hartstochten)
- ‘Het doden van het eigen ik’: het teniet doen van zelfzuchtige hartstochten.
- Maak berouw compleet door de dood. (Jodendom)
- Het verschil in de leerstellingen van berouw tussen het jodendom en islam wordt hierin beschreven. Islam vereist geen zelfmoording voor berouwaanvaarding.

Bewijzen van de geldigheid van het vers: ‘Er is geen dwang in het geloof’

- Toen Banū Naḍīr verbannen werd wilden de Ansaar hun kinderen met geweld terug tot de islam bekeren, maar toen werd dit vers geopenbaard. (Durre-Manthūr)
- Ḥaḍrat ‘Umar^{ra} vroeg zijn dienaar om moslim te worden. ‘Umar^{ra} wou zijn hulp in een belangrijke zaak. Hij wou echter dat een moslim hem zou helpen in deze specifieke zaak. De dienaar weigerde waarop ‘Umar^{ra} zei: *‘Er is geen dwang in godsdienst’*. (Durre-Manthūr)
- Ḥaḍrat ‘Umar^{ra} vroeg een (christen) vrouw om moslim te worden. Zij weigerde waarop ‘Umar^{ra} zei: *‘God wees getuige’* en zei daarna *‘Er is geen dwang in godsdienst’*. (Durre-Manthūr)
- Vuistregel → Imām Shāfi en Imām Mālik: *‘Qur’ān heeft voorrang op zelfs mutawātir ḥadīth.’*

Bewijzen vanuit Aḥādīth

Bewijs nr. 1: Zieke Arabier

Een Arabier werd ziek in Medina, hij vroeg de Heilige Profeet^{sa} om zijn bait terug te nemen. De Heilige Profeet^{sa}

bleef stil. Als gevolg hiervan verliet hij Medina. De Heilige Profeet^{sa} zei: *‘Medina zuivert zich van zand.’*

Hij had zich openlijk en herhaaldelijk geuit dat hij niet moslim wou worden. Maar de profeet bleef stil. De Heilige Profeet^{sa} was blij toen hij verliet. [Bukhārī]

Bewijs nr. 2: Vredesovereenkomst

“Als iemand afvallig wordt hoeft hij niet terug te keren naar Medina en kan hij in Mekka blijven.” Dit was een van de regels van de vredesovereenkomst waarmee de Heilige Profeet^{sa} akkoord ging. Het aanvaarden van deze eis is een bewijs dat er geen straf is voor afvalligheid. De Heilige Profeet^{sa} zou nooit in tegenstrijd met de Sharia handelen.

Bewijs nr. 3: Gesprek Heracles en Abū Sufyān

Abū Sufyān heeft tijdens zijn gesprek met Heracles niet verteld dat moslims doodstraf hanteren voor afvalligheid. Het was een ideaal moment voor hem om dit te vertellen. Hij vertelde zelf dat hij tijdens het gesprek zijn best deed om een negatieve indruk van de moslims te doen ontstaan. Heracles vroeg ook nadrukkelijk over afvalligen.

Bewijs nr. 4: ‘Abdullāh bin Abī Sarāḥ

Voor ‘Abullah bin Abī Sarāḥ (afvallige) was de doodvonnis uitgesproken. Tijdens de overwinning van Mekka gaf Ḥaḍrat ‘Uthmān^{sa} hem onderdak en bescherming. Ḥaḍrat ‘Uthmān^{ra} vroeg vergiffenis voor hem. Uiteindelijk werd hij vrijgesproken. Als doodstraf voor afvalligheid bestond had hij nooit vrijgesproken kunnen worden. De Heilige Profeet^{sa} was zeer strict in het handhaven van de Sharia. Het feit is namelijk dat ‘Abdullāh bin Abī Sarāḥ een politiek crimineel

was, daarom kreeg hij de doodvonnis te horen niet omdat hij afvallig werd.

Doodstraf was voor de volgende mensen aangekondigd en is slecht op vier mensen werkelijk ook uitgevoerd:

1. Ibn Khaṭal: nadat hij moslim werd heeft hij een (moslim) persoon gedood en is gevlucht. Hij zou mensen tegen de moslims opzetten en haat zaaien.
2. Twee Slavinnen van Khaṭal, zij waren medeplichtig.
3. 'Ikramah bin Abī Jahl: hij vocht tegen de moslims. Ook tijdens fataḥ makkah vocht hij. Hij vluchtte, maar werd vergeven nadat zijn vrouw om vergiffenis vroeg voor hem. 'Ikramah werd diep geïmponeerd door de barmhartigheid van de Heilige Profeet^{sa} en werd meteen moslim.
4. Ḥuwairith bin Nuqaidh: hij was de moordenaar van de dochter van de profeet. (Habar-bin-al-aswad)
5. Maqees bin Subābah: hij heeft een Ansari gedood en vluchtte.
6. Ḥabbār bin al-Aswad: Hij werd vergeven, hij was de moordenaar van de zwangere dochter van de profeet vzmh.
7. Ka'b bin Zubair: hij zou haat zaaien tegen de moslims, maar werd uiteindelijk vergeven.
8. Hind bin utbah vrouw van Sufyaan: zij was schuldig voor de dood van Hamzah (oom van de profeet), maar werd vergeven.
9. Waḥshī bin Ḥarb: hij was de moordenaar van de oom van de profeet^{sa}, maar werd vergeven.

Iedereen die om vergiffenis vroeg werd vergeven, maar zij die geen afstand namen van hun misdaden kregen de doodstraf. Deze straf werd nooit gegeven vanwege afvalligheid.

Status van vrouwen in de islam

In antwoord op Wilders zegt dr. Jan Ali (islamdeskundige bij de Universiteit van Western Sydney):

"I think he fails to acknowledge in his rhetoric that islam gave woman right, equal rights [that] abolished some evil practices in pre-islamic Arabian culture such as infanticide. Islam established very sophisticated social justice system, bureaucracy and contributed to civilization in variety of ways. These contributions cannot be ignored." [19-02-2013 World News Australia]

"Ik denk dat hij in zijn retoriek er niet in slaagt te erkennen dat islam vrouwen rechten gaf, gelijke rechten [die] sommige kwade praktijken in de pre-islamitische Arabische cultuur, zoals kindermoord heeft afgeschaft. Islam heeft een zeer geavanceerd sociale rechtvaardigheid systeem opgericht, en heeft bijgedragen aan de beschaving op verschillende manieren. Deze bijdragen kunnen niet worden genegeerd."

Hieronder worden enkele verzen vanuit de Heilige Qur'an aangehaald om de status van vrouwen volgens de islam uiteen te zetten:

Goede omgang met vrouwen

وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا

En blijft met haar vriendelijk omgaan en als gij afkeer van haar hebt, kan het zijn, dat gij afkeer hebt van iets, waarin Allah veel goeds kan hebben gelegd. [4:20]

Gelijke status van vrouwen

وَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ

En vóór haar geldt hetzelfde als tegen haar [2:229]

Gelijke spirituele status van vrouwen

وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ

فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ

Wie kwaad doet zal naar evenredigheid hiervan worden vergolden; maar wie goed doet, man of vrouw, en gelovig is zal het paradijs binnengaan; daarin zullen zij van alles worden voorzien, zonder berekening. [40:41]

- Er zijn talloze verzen omtrent dit onderwerp: “maar wie goed doet, man of vrouw”. [3:196] [4:125] [16:98]
- Een gehele hoofdstuk (Sūrah Nisā) is toegewijd aan de rechten van vrouwen. Daarnaast zijn de geboden van de Qur’ān ook gericht tot de vrouwen.
- Speciale fysieke uitdagingen (zoals zwangerschap en menstruatie) van vrouwen worden benadrukt in de Qur’ān. Daarom onderwijst de Qur’ān dat zij extra aandacht en zorg verdienen.

Verheven status van een moeder

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

En Wij hebben de mens vriendelijkheid jegens zijn ouders geboden. Zijn moeder draagt hem met ongemak en baart hem met smart. En zijn dragen en spenen nemen dertig maanden in beslag totdat, wanneer hij zijn volle kracht bereikt heeft en veertig jaren wordt, hij zegt: “Mijn Heer, stel mij in staat, dat ik dankbaar moge zijn voor de gunsten die

Gij mij en mijn ouders hebt bewezen en dat ik het goede moge doen, dat U behaagt. En laat mijn nakomelingen rechtvaardig zijn. Ik wend mij tot U: en waarlijk, ik behoort tot de moslims. [46:16]

Instructies van de Heilige Profeet^{sa}

Hieronder worden enkele gezegdes van de Heilige Profeet^{sa} aangehaald om aan te duiden wat de profeet onderwees m.b.t. de status van de vrouw volgens de islam:

إِنَّ اللَّهَ يُوصِيكُمُ بِالنِّسَاءِ خَيْرًا

Voorzeker Allah beveelt uw om vrouwen goed te behandelen.

[Al-M'ujam Al-Kabir At-Tabarānī]

إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُوصِيكُمُ بِأُمَّهَاتِكُمْ إِنَّ اللَّهَ يُوصِيكُمُ بِالْأَقْرَبِ فَالْأَقْرَبِ

Voorzeker God de Verhevene beveelt u om uw moeders goed te behandelen. Voorzeker God de Verhevene beveelt u om uw vaders goed te behandelen. Voorzeker God de Verhevene beveelt u om uw nabije familie goed te behandelen. [Ṣiḥāḥ Sitta & Musnad Aḥmad]

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا وَخَيْرُهُمْ خِيَارُهُمْ لِنِسَائِهِمْ

De Heilige Profeet^{sa} zei: de meest perfecte gelovigen zijn zij die het mooiste morele karakter hebben en de beste onder u zijn zij die goed hun vrouwen behandelen. [Musnad Aḥmad]
In een andere overlevering staat ook vermeld:

وَالْأَطْفَالُ بِأَهْلِهِ

Een gelovige met een volmaakt geloof is hij die goed met zijn familie goed omgaat. [Sunan Tirmidhī]

Aantijgingen:

- Verzen over speciale toestanden worden gepresenteerd als algemene verklaringen. [2:282] [4:35]
- “mannen hebben voorrang boven haar” (2:229)> De man is aangesteld als broodverdiener en als verantwoordelijke van de familie.

Het leven na dood

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا
وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

En verkondig aan degenen, die geloven en goede werken doen de blijde tijding, dat er tuinen (het paradijs) voor hen zijn, waardoorheen rivieren vloeien. Telkens, wanneer hun van de vruchten hieruit wordt geschonken, zullen zij zeggen: "Ziehier, hetgeen ons reeds voorheen werd gegeven"; en hun werd het soortgelijke gegeven. En zij zullen er reine metgezellen hebben en zij zullen er vertoeven. [2:26]

Andere verzen die meer toelichting geven over het concept van het leven na dood:

- [32:18] Maar **niemand weet** welke verkwikking der ogen voor hen verborgen is gehouden als beloning voor wat zij hebben gedaan.
- [13:36] Het **voorbeeld** van de Hemel die de godvrezenden is beloofd,
- [19:63] **Zij zullen daarin geen ijdel gesprek horen:** slechts "vrede", en 's morgens en 's avonds zullen zij hun levensonderhoud ontvangen.
- [19:64] Aldus is het paradijs dat Wij als erfenis geven aan **Onze dienaren, die rechtvaardig zijn.**

De Beloofde Messias^{as}

- In het begin van de islam waren mensen niet goed onderwezen, waardoor het noodzakelijk was om het paradijs te omschrijven in een materialistische vorm.
- Het is figuurlijk omschreven in vers 36:13.

- Tuinen vertegenwoordigen geloof. En de irrigatie van het geloof wordt gedaan door goede daden. Rivieren vertegenwoordigen goede daden.
- Zelftevreidenheid en liefde voor God is het ware paradijs.
- Waar het paradijs in de Qur'ān wordt beschreven, wordt eerst het geloof en het verrichten van goede daden vermeld.
- De grootste beloning van het paradijs is: [9:72] 'Gods liefde'.

Ḥaḍrat Khalīfatul-Masīḥ Awwal^{ra}

- Melk: *fiṭrate-ṣaḥīḥa* (zuiver geweten)
- Wijn: Gods liefde
- Honing: kennis en het krijgen van de Qur'ān

Ḥaḍrat Khalīfatul-Masīḥ Thānī^{ra}

- Metaforen worden in iedere taal gebruikt.
- Islam is voor iedereen, niet alleen voor intellectuelen.
- Het dient ook als antwoord tegen de ongelovigen.

Christendom

- De hel en het paradijs zijn beiden eeuwig. Sommige sekten geloven zelfs dat het paradijs uiteindelijk zal ophouden te bestaan.
- De Bijbel:
 "En een ieder die ter wille van mijn naam huizen of broers of zusters of vader of moeder of kinderen of landerijen heeft verlaten, zal vele malen meer ontvangen en eeuwig leven beërven" Mattheus hoofdstuk 19:29
 In de King James Version, de Red Letter editie staat in het Engels : "shall receive an hundredfold" oftewel hij

zal honderdmaal meer krijgen. De conclusie is dat wie een vrouw achterlaat voor Jezus (oftewel voor het geloof) zal honderdmaal meer vrouwen krijgen in het hiernamaals. Enkele andere referenties: Israel is een land met vloeiende honing en melk beloofd. [Deuteronomium 6:3] Bomen met wijnstokken. [Rechters 9:12]

Islam

- Het paradijs is eeuwig en de hel is een tijdelijke verblijfplaats. [11:109]
- De Heilige Profeet^{sa} heeft gezegd dat er een tijd zal komen dat niemand meer in de hel zal zijn.
- De rationele benadering hiervoor is dat de daden van mensen beperkt zijn. Dat geldt ook voor de misdaad, daarom is het onrechtvaardig dat God iemand eeuwig straft voor een beperkte misdaad.
- De hel is een soort spiritueel ziekenhuis voor de genezing van zonden.
- De beschrijving van het paradijs is figuurlijk, daarom wordt het Arabische woord "*mathal*" (voorbeeld) in de Qur'ān gebruikt. Het is slechts een voorbeeld. De Heilige Profeet^{sa} heeft ook gezegd:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ اللَّهُ
أَعَدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ
بَشَرٍ فَاقْرَأُوا إِنَّ شِئْنَكُمْ { فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ }

[Ṣaḥīḥ Bukhārī]

Over de werkelijke vorm van de beloning van het paradijs heeft niemand iets gehoord of gezien en niemand is in staat daarover iets in te kunnen beelden. Hetzelfde vindt men terug in de Qur'ān [32:18] "niemand weet welke verkwikking der ogen (troost der ogen) hen verborgen is gehouden als beloning voor wat zij hebben gedaan".

Omgang en leer jegens niet-moslims

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا إِعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

O, gij die gelooft, weest oprecht voor Allah en getuigt met rechtvaardigheid. En laat vijandschap van een volk u niet aansporen om onrechtvaardig te handelen. Weest rechtvaardig, dat is dichter bij vroomheid en vreest Allah, voorzeker, Allah is op de hoogte van hetgeen gij doet. [5:9]

Waarom wordt het woord ‘liefde’ niet gebruikt voor niet moslims?

De Beloofde Messias^{as}:

- “Als werkelijk van iemand houdt gaat men geheel op in die persoon en neemt zijn levensstijl en eigenschappen aan”.
- “Hoe meer iemand ontwikkelt in zijn liefde voor zijn geliefde des te meer verwerkt hij zijn eigenschappen in zichzelf”.
- “Profeten worden daarom ook de weerspiegeling van God genoemd”.

Het woord ‘liefde’ wordt vanwege bovenstaande redenen alleen voor God en profeten gebruikt in de Qur’ān. Hierin wordt ook de boodschap onderwezen dat men de weerspiegeling van hen moet worden.

Sympathie en liefde die de Heilige Profeet^{sa} had voor niet-moslims:

- 9:128 Voorzeker, een boodschapper is uit uw midden tot u gekomen; het is hard voor hem wat u pijn doet; hij is bezorgd voor uw welzijn

- 26:4 Wellicht zult gij ten dode toe treuren omdat zij niet geloven.

Misvatting

5:52 O, gij die gelooft, neemt de Joden en de Christenen niet tot vrienden. (aantijging)

3:119 O gij die gelooft, neemt buiten uw volk geen ander tot intieme vrienden (aantijging)

- Context: dit wordt vermeld in een oorlogssituatie en het achterliggende doel was om te voorkomen dat militaire informatie in fouten handen zou vallen.
- Antwoord: ‘Allah verbiedt u niet, degenen, die niet tegen u om de godsdienst hebben gevochten, noch u uit uw huizen hebben verdreven, goed te doen en rechtvaardig te behandelen; voorzeker, Allah heeft de rechtvaardigen lief. Maar Allah verbiedt u vriendschap te betonen aan degenen, die tegen u gevochten hebben om de godsdienst, en die u uit uw huizen hebben verdreven of geholpen hebben u te verdrijven. En wie hun ook vriendschap aanbiedt, dezen zijn de boosdoeners.’ [60:9-10]

Muḥammad^{sa} en de dood van 700 joden

1. Banū Naḍīr was schuldig van hoogverraad tijdens oorlog.
2. Hun gedrag was in strijd met het verdrag van Medina: ‘Wanneer Medina aangevallen wordt zullen we elkaar helpen’.
3. Zij waren eerder ook schuldig geweest van de boven genoemde misdaden.
4. De straf was uitgedeeld volgens de Bijbel: ‘Als ze echter geen vrede willen sluiten en liever de strijd met u aangaan, (13) en de HEER, uw God, u de belegerde stad

in handen geeft, moet u alle mannelijke inwoners ter dood brengen. (14) Maar de vrouwen en kinderen en het vee en alles wat er aan goederen in de stad is mag u buitmaken. U mag van de buit eten wat u wilt, want u krijgt het van de HEER, uw God.’ [Deuteronomium 20 12-14]

5. Rechter was Sa’d bin Mu’ādh aangesteld door Banū Naḍīr.
6. Geschiedschrijvers zoals Ameer Ali en Barkat Ahmad ontkennen dat dit incident ooit heeft plaats gevonden. Dit incident is niet terug te vinden in Joodse geschriften.

Omgang met anderen

De islam nodigt anderen uit om te verenigen en samen te werken voor de beterschap van de mensheid:

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا
نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ

“Zeg: O, mensen van het boek, kom tot een woord waarin wij elkander overeenstemmen: dat wij niemand dan Allah aanbidden en dat wij niets met hem vereenzelvigen en dat sommigen van ons geen anderen tot God nemen, buiten Allah”. [3:65]

تَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ

“En help elkander in deugzaamheid en vroomheid maar help elkander niet in zonde en overtreding” [5:3]

Apen, beesten en varkens

Verzen waarover bezwaar wordt geuit:

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

7:167 En toen zij overtraden, hetgeen hun was verboden, zeiden Wij tot hen: "Weest verachte apen."

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

2:66 Gij hebt degenen onder u gekend, die inzake de Sabbath overtraden. Alzo zeiden Wij tot hen: "Weest verachte apen."

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

8:56 Voorzeker, in de ogen van Allah zijn zij, die (de waarheid) verwerpen erger dan beesten want zij willen niet geloven.

De Beloofde Messias^{as}: 'Het betreft geestelijke leiders die profeten bestrijden en religie misbruiken voor eigen belangen.'

"De Qur'ān en de Heilige boeken vóór de Qur'ān hebben bepaalde joden en andere volken wegens hun misdragingen bekritiseerd. Als sommige Israëlieten in de Heilige Qur'ān "apen" worden genoemd is dit slechts figuurlijk bedoeld (Heilige Qur'ān:5: 60/61). Het wil niet zeggen dat de Israëlieten tot "apen" zijn getransformeerd, maar alleen dat hun houding met betrekking tot goddelijke boodschappen laakbaar was omdat zij de Torah imiteerden en deze niet naleefden, en hun boek en de tekenen van God verwierpen. Jezus onderwees ook de apostelen: "Geef het heilige niet aan de honden", en "werpt uw paarden niet voor de zwijnen".

(Matth. 7:6). Een essentieel deel van het geloof van moslims is een diepe eerbied voor de joodse profeten en heiligen (vrede zij met hen). Zo wordt de profeet Muḥammad (vrede zij met hem) vergeleken met de profeet Mozes. Het verdient verder vermelding dat de Heilige Profeet (Vrede zij met hem) zelf de verwijzingen naar dieren nooit heeft gemaakt.”
[Toespraak Abdul-Haq Compier Ṣāḥib]

Wat maakt islam bijzonder?

- De islam beschikt over een perfecte concept van God. Hij is de God voor alle Werelden.
- Het geloof in de oorsprong van alle heilige geschriften.
- Het geloof in de waarachtigheid van alle profeten.
- De islam onderwijst dat wetenschap en religie niet in strijd met elkaar zijn.
- De islam is een vreedzame religie:
 - De naam van God; God is ‘As-Salām’, oftewel bron van vrede.
 - De naam van het boek; Qur’ān wordt ‘zachtmoedig’ genoemd.
 - De naam van de profeet ‘Genade voor de werelden’.
 - De naam van de engel; engel Gabriel heet ‘Rūḥul-Amīn’, oftewel de vreedzame engel.
 - De naam van de volgeling van de religie; ‘Moslim’ betekent een vreedzaam persoon.
 - De naam van de religie: ‘Islam’ betekent vrede.
- De islam dwingt niet tot het geloven, maar geeft argumenten waarom het iets onderwijst.
- De islam begeleidt de natuurlijke krachten en neigingen op het juiste spoor en verbiedt ze niet.

- De islam nodigt iedereen uit om zijn leerstellingen op de proef te stellen en neemt geen genoegen met voorheengaande verhalen van heiligen.
- De islam onderwijst over iedere facet van het leven (rechten van God en rechten van de medemens)
- De islam zegt dat het paradijs eeuwig is en voor iedereen is:

إِنَّ الدِّينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَالنَّصَارَى مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Voorzeker, de gelovigen en de Joden en de Sabianen en de Christenen die in Allah en de laatste Dag geloven en goede daden verrichten - over hen zal geen vrees komen, noch zullen zij treuren. [5-70 & 2:63]

Hoe is liefde voor God te verkrijgen?

1. Door het gedenken van God.

De Beloofde Messias^{as}: ‘het verrichten van het gebed is het manier om een relatie met God te ontwikkelen.’

فَادْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ

Gedenkt Mij daarom en Ik zal u gedenken [2:153]
Dit betekent in anderen woorden dat een persoon God moet blijven gedenken en aanbidden al is dat met tegenzin of met moeite. Uiteindelijk zal hierdoor de ware liefde van God ontstaan.

2. Het verdiepen in de eigenschappen van God. Men hoort die incidenten te gedenken van aanvaarding van gebeden. Ahmadi families hebben velen inspirerende ervaringen gehad met Khulafā’.

3. Sympathie voor de mensheid.

If you love the artist you must love his art and if you love the Creator you must love His creation [Ḥaḍrat Khalīfatul-Masīḥ Rābeth]

- Sympathie voor de mensheid is ook een manier om de liefde van God te winnen en liefde voor Hem te ontwikkelen.
- De Beloofde Messias^{as} gaf altijd het voorbeeld van moederliefde; dit is het niveau van sympathie dat men hoort te hebben voor de mensheid (onvoorwaardelijke liefde).

Qur’ān:

لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

Dit vers beschrijft de liefde die de Heilige Profeet^{sa} had voor de mensheid. In anderen woorden zegt God in dit vers: ‘O, Muḥammad als jij zoveel houdt van mijn

schepping waarom zou Ik dan niet van jou houden’.
[26:4]

Hadith: Op de dag des Oordeels zal God tegen sommigen zeggen: ‘Ik had honger u gaf mij geen eten, Ik had geen kleding om te dragen u gaf mij geen kleed en Ik was ziek u kwam mij niet bezoeken’ Hierop zullen die mensen zeggen: ‘God u bent vrij van deze zwakheden’. God zal hierop antwoorden: ‘Mijn dienaren waren in deze toestand en u gaf geen aandacht aan hen’.

Aldus dienen van de mensheid is ook een manier om te groeien in de liefde voor God.

4. Berouw tonen.

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ

‘God houdt van hen die berouw tonen’

[2:223]

De Beloofde Messias^{as} (drie stappen van berouw):

- 1) *Iqlā’*: het teniet doen van slechte gedachten die aanzetten tot het verrichten van zondes.
- 2) *Nadamr*: het zelfbewust aanzetten om in te zien dat deze daden verkeerd zijn.
- 3) *Azam*: vastberadenheid ontwikkelen om deze daden niet weer te verrichten.

5. Het smeken tot God.

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ

Allah bemint hen, die zich tot Hem wenden.

[2:223]

Tamwāb: 1) berouw tonen. 2) zich tot God blijven wenden oftewel tot Hem blijven bidden.

6. Vertrouwen in God.

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ

Voorzeker, Allah heeft degenen lief die vertrouwen in
Hem hebben. [3:160]

Eerst zelf proberen en het resultaat aan God over laten.

7. Rechtvaardigheid hanteren.

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

Voorzeker, Allah heeft de rechtvaardigen lief.

[5:43]

8. Het verrichten van iedere daad moet voor de
welbehagen van God zijn. Dit is ware *taqwa*
(godvrezendheid). In de heilige maand Ramadan traint
iedere moslim hiervoor.

9. Het evenbeeld van God worden.

يُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ

(God) houdt van hen die zich rein houden

[2:223]

- 1) God is *Hayy* (Hij brengt tot leven): wij kunnen zieken
genezen of voor hun zorgen of hen bezoeken.
 - 2) God is *Khāliq* (Hij is de schepper): Kinderen goed
opvoeden.
 - 3) God is *Mumīt* (Hij laat mensen sterven): zonden
teniet doen.
10. De Beloofde Messias^{as}: 1. *Ṣubḥate-Ṣāliḥīn* (heilig
gezelschap) 2. Het volgen van het voorbeeld van de
Heilige Profeet Muḥammad^{sa}.

Eigenschappen van *Ibādur-Raḥmān* (dienaren van de barmhartige God)

Hoofdstuk 25 Sūrah Al-Furqān

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا (64) وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا (65) وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا (66) إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا (67) وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا (68) وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا (69) يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا (70) إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (71) وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا (72) وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا (73) وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخْرُوا عَلَيْهَا ضُمًّا وَعُتْمِيًّا (74) وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا (75) أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا (76) خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا (77) قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا (78)

Nr.	Vers	Eigenschap
1	En de dienaren van de Barmhartige zijn zij, die zachtmoedig op aarde wandelen	Zachtmoedigheid
2	En als de onwetenden hen aanspreken, zeggen zij: "Vrede".	Vreedzaamheid
3	En zij, die de nacht doorbrengen zich voor hun Heer ter aarde werpende en voor Hem staande.	Nachten doorbrengen in aanbidding ⁴
4	Terwijl zij zeggen: "Onze Heer, wend de straf der hel van ons af want de straf daarvan is een voortdurende kwelling."	Bidden tot God
5	En zij, die, als zij iets besteden, noch spilzuchtig noch vrekkelig zijn, maar evenwichtig blijven tussen beide in.	Evenwichtig uitgeven
6	En zij die geen andere goden naast Allah aanroepen	Één God aanbidden
7	Noch iemand doden	Niemand ten onrechte doden
8	Noch overspel plegen	Kuis zijn
9	En zij, die niet leugenachtig getuigen	Waarheidslievendheid
10	En als zij iets ijdel voorbijgaan, er edelmoedig aan voorbijgaan.	Ijdelheid vermijden ⁵
11	En zij, die, wanneer zij door tekenen van hun Heer gewaarschuwd worden, daarbij niet doof en blind nedervallen.	Religie begrijpend volgen
12	En zij die zeggen: "Onze Heer, maak onze echtgenoten en kinderen tot troost der ogen, en maak ons tot voorbeeld voor de godvruchtigen."	Bidden voor hun familie en kinderen. ⁶

⁴ Tahajjud verrichten.

⁵ Niet ingaan op factoren die kunnen leiden tot ruzies.

⁶ Kinderwens voor de dienst van het geloof.

Islam en wetenschap

[Vertaling van een toespraak van professor Abdus Salaam]

Laat ik u meteen bij de aanvang zeggen dat ik een gelovige en praktiserend moslim ben. Ik ben een moslim omdat ik in de geestelijke boodschap van Heilige Qur'ān geloof. Als wetenschapper spreekt de Heilige Qur'ān me aan doordat het benadrukt na te denken over de wetten van de natuur, met voorbeelden die genomen zijn uit de kosmologie, natuurkunde, biologie en medicijnen als tekenen voor alle mensen, zoals bijvoorbeeld: 'Zien zij niet naar de wolken, hoe zij gevormd worden? En naar de hemel, hoe deze hooggeheven werd? En naar de bergen, hoe zij opgericht werden? En naar de aarde, hoe zij uitgespreid werd? [88:18-21]

En verder:

'Er zijn voorzeker in de Schepping der hemelen en der aarde en in de wisseling van dag en nacht tekenen voor mensen van begrip.' [3:191]

Zevenhonderdvijftig verzen van de Heilige Qur'ān (bijna 1/8ste deel van de Qur'an) sporen de gelovigen aan om de natuur te bestuderen, na te denken, het beste gebruik te maken van nuchter denken in hun zoeken naar het essentiële en om het vergaren van kennis en wetenschappelijke begrippen deel van het leven van de gemeenschap te maken.

De Heilige Profeet van de islam (vrede zij met hem) benadrukte dat het zoeken naar en verkrijgen van kennis en wetenschap een plicht is van elke moslim, man en vrouw. Dit is het eerste idee dat aan elke wetenschappelijke kennis vooraf moet gaan en waarmee elk fundamenteel denken in

de islam moet beginnen. Voeg hierbij een tweede grondbeginsel dat zo welsprekend door Maurice Bucaille ondersteund wordt in zijn essay over 'The Bible, the Qur'an and Science'. Er is geen enkel vers in de Heilige Qur'an waarin natuurverschijnselen worden beschreven die in tegenspraak zijn met wat wij met zekerheid door onze wetenschappelijke ontdekkingen weten. Voeg hierbij een derde grondbeginsel dat wij in de gehele islamitische geschiedenis geen voorval kunnen vinden dat overeenstemming vertoont met wat Galileo is overkomen.

Vervolging, excommunicatie (takfir), zelfs heden ten dage, betreffen alleen geloofsverschillen, maar naar mijn weten nooit verschillen op wetenschappelijk terrein. De eerste Inquisitie (Mihna) in de islam kwam, paradoxaal, tot stand niet door toedoen van orthodoxe theologen, maar door de zgn. rationalisten, de Mu'tazzala – die zelf theologen waren – en die zich er op beroemden zich door de rede te laten leiden. De heilige Aḥmad ibn Ḥanbal was een van de slachtoffers van hun razernij.

De vroege islam en wetenschap

Hoe ernstig vatten de eerste moslims de uitdrukkelijke bevelen van de Heilige Qur'an en de Heilige Profeet op? Nauwelijks honderd jaar na de dood van de Profeet, hadden de moslim het tot hun opdracht gemaakt om de toen bekende wetenschappen nader te onderzoeken. Zij stichtten instituten voor vergevorderde studie (Buyūt-ul-Ḥikma) waardoor zij een absoluut overwicht in wetenschappen verkregen dat 350 jaar zou duren. De bescherming die zij binnen de Islamitische Commonwealth genoten toont aan hoezeer men in de islam de wetenschappen waardeerde. Om in zijn eigen woorden weer te geven wat H.A.R. Gibbs in

samenhang met het voorgaande heeft geschreven het volgende:

“..... betreffende de vrijheid en bescherming van hen die hoge ambten bekleedden. Zo lang in een hoofdstad of andere belangrijke plaats prins en ministers er plezier in hadden, er voordeel in zagen of zich een reputatie wilden opbouwen met de bescherming van wetenschappen, werd de fakkel brandend gehouden. Meer dan ergens anders was de bloei van wetenschappen in de Islam aan bepaalde voorwaarden onderhevig”

De Gouden Eeuw van de Wetenschap in de Islam was ongetwijfeld de eeuw rond het jaar 1000 na Chr., de eeuw van Ibne-Sina (Avicenna), de laatste van de geleerden uit de Middeleeuwen en tijdgenoten, de eerste van de modernisten Ibne-Haitham en Al-Biruni.

Ibn-ul-Haitam (Alhazaren, 965-1039 na Chr.) was een van de grootste natuurkundigen aller tijden. Hij deed experimentele onderzoeken van de hoogste orde op het gebied van optische wetenschappen. Hij was de eerste die uiteenzette dat een lichtstraal, die zich door een medium verplaatst de weg kiest die het makkelijkst en het vlugst is. Hij liep hiermee vele eeuwen voor op Fermat met zijn “Wet van de minste tijd”. Hij was de eerste die de Wet van de traagheid bekendmaakte, die later Newtons Eerste Wet van Voortbeweging werd. Deel V van het “Opus Majus” van het Roger Bacon is praktisch een kopie van “De Leer van het Licht” van Ibn-ul-Haitham.

Al-Biruni (973-1048 n.Chr.), de tweede tijdgenoot van de illustere Ibn-i-Sina werkte in Afghanistan. Hij was een empirische geleerde en evenals Ibn-ul-Haitham even

modern en on-middeleeuws in zijn opvattingen als Galileo die zes eeuwen later leefde.

Het lijkt geen twijfel dat de Westerse wetenschap de nalatenschap is van de Grieks-Islamitische wetenschap. Het wordt echter algemeen aangenomen dat de Islamitische wetenschap een afgeleide wetenschap was, dat de Moslim geleerden de Griekse theoretische traditie blindelings volgden en dat zij niets aan de wetenschappelijke methoden toevoegden.

Dit is niet waar! Luister naar Al-Biruni hoe hij Aristotales taxeert: *“De moeilijkheid is dat de meeste mensen Aristotales ideeën overschatten, zij geloven dat hij onfeilbaar is in zijn opinies, hoewel zij weten dat hij alleen maar theoriseerde naar het beste van zijn vermogen.”* Of Al-Biruni over middeleeuwse bijgelovigheid: *“De mensen zeggen dat er gedurende de 6de januari een uur is waarop al het route water van de aarde zoet wordt. Aangezien alle eigenschappen van het water volledig afhankelijk is van de aard van de grond.....zijn deze eigenschappen van constante aard. Daarom is deze verklaring volkomen ongegrond. Voortdurende en gemakkelijke experimenten op dit gebied zullen iedereen aantonen hoe waardeloos deze bewering is.”* En tenslotte Al-Biruni over geologie, de nadruk leggende op zelfwaarneming: *“Maar als u de grond van India met eigen ogen aanschouwt en over de aard daarvan nadenkt, als u de ronde stenen die in de aarde gevonden worden hoe diep men ook graaft, in ogenschouw neemt. Grote stenen dicht bij de bergen en waar de rivieren langzamer stromen; stenen die verpulverd schijnen, meer op zand gelijkend, waar de rivieren tot stilstand komen bij de mondingen in zee- als u dit allemaal goed overweegt dan kunt u het bijna niet helpen te denken dat India eens een zee is geweest, die langzamerhand opgevuld is geworden door het alluvium van de rivieren.”*

Om met Briffault te spreken: *“De Grieken systematiseerden, generaliseerden en theoriseerden, maar de geduldige manier van gedetailleerde en langdurige waarneming en experimenteel onderzoek waren geheel vreemd aan het Griekse temperament.....Wat wij wetenschap noemen ontstond als resultaat van nieuwe experimentele methoden, waarnemingen en metingen die door de Arabieren in Europa werden geïntroduceerd. (Moderne) wetenschap is de gewichtigste bijdrage van de Islamitische beschaving.”* Deze gedachten vinden weerklink bij George Sarton: *“De voornaamste en tevens de minst in het oog springende prestatie van de Middeleeuwen was de schepping van de experimentele geest en dit is voornamelijk toe te schrijven aan de Moslims tot aan de 12de eeuw.”*

Het is een historische tragedie dat deze opkomst van de moderne geest in de wetenschappen werd onderbroken; het leidde niet tot een permanente verandering van richting in de wetenschappelijke methoden. Bijna honderd jaar na de tijd waarin Al-Biruni en Ibn-ul-Haitham werkten kwam het ontstaan van hogere wetenschap in de islam praktisch tot stilstand. De mensheid moest 500 jaar wachten totdat een zelfde niveau van rijkheid en een soortgelijke nadrukkelijke waarneming en experimenten wederom was bereikt met Tycho Brake, Galileo en hun tijdgenoten.

Het verval van wetenschap in de islam

Waarom stierf de scheppende wetenschap in de Islam? Dit verval dat rond 1100 n.Chr begon was tweehonderdvijftig jaar later een voldongen feit. Niemand weet met zekerheid wat er gebeurde. Er waren inderdaad oorzaken van invasie van de Mongolen. Volgens mij is echter het sterven van levende wetenschap binnen de Islamitische Commonwealth te wijten aan oorzaken van binnenuit.

In de eerste plaats de isolering van onze wetenschappelijke ondernemingsgeest en ten tweede door de ontmoediging om uit te vinden (taqlid). De laatste decennia van de elfde en het begin van de twaalfde eeuw (toen het verval begon) waren in de islam perioden van hevige politiek gemotiveerde, sektarische en godsdienstige strijd. Hoewel een man als Imam Ghazali rond 1100 .Chr kon schrijven: *“Er is inderdaad een ernstige misdaad tegen de godsdienst begaan door iemand die denkt de Islam te verdedigen door de wiskundige wetenschappen te verloochenen aangezien er in deze wetenschap niets is dat zich tegen de waarheid van de godsdienst keert.”* Hoewel Imam Ghazali dit kon schrijven, de tijdgeest had zich van scheppende wetenschap afgewend, zowel in het Soefisme met zijn andere soort wereldlijkheid als in de strakke orthodoxie met gebrek aan tolerantie (taqlid) om uit te vinden (ijtihad), kortom op elk terrein van wetenschap. Bestaat deze situatie nog steeds? Moedigen we wetenschappelijk onderzoek en navorsing aan?

Van alle belangrijkste beschavingen op deze planeet is de wetenschap het zwakst in de Islamitische Commonwealth. Sommige moslims geloven dat terwijl technologie oorspronkelijk neutraal van aard is en dat de excessen ervan in bedwang gehouden kunnen worden door vast te houden aan de morele voorschriften van de islam, wetenschap – daarentegen- letterlijk waardevol is. Dat wil zeggen ‘beladen met waarde’; moderne wetenschap moet dus leiden tot rationalisme en uiteindelijk tot afvalligheid; dat de wetenschappelijk geschoolden onder ons de “metafysische veronderstellingen van onze cultuur” zullen verloochenen. Terzijde gelaten dat hoog ontwikkelde technologie niet kan bloeien tezamen met hoogontwikkelde wetenschap en ook terzijde gelaten dat het een belediging is voor de “veronderstellingen van onze cultuur” wat zwakheid daarvan

veronderstelt, denk ik toch dat zulk een houding ten opzichte van de wetenschap een erfenis is van een gisteren gestreden strijd toen de zgn. "rationele filosofen" met hun irrationele en dogmatische geloof in de kosmologische doctrines, die zij van Aristoteles geërfd hadden, bezwaren hadden om deze met hun geloof in overeenstemming te brengen.

Men moet zich herinneren dat zulk een strijd in nog heviger mate gestreden is onder de Christelijke aanhangers van verschillende scholen van ethiek in de Middeleeuwen. De problemen die deze aanhangers bezighielden waren voornamelijk vraagstukken van kosmologische aard en de metafysica: Staat de aarde stil?; Is God de oorspronkelijke beweegkracht, de eerste oorzaak in werkelijkheid of alleen maar de laatste en uiteindelijke oorzaak van beweegkracht? Worden alle hemelen door één drijfveer bewogen of door verscheidene? Worden die hemelse aanstichters moe of uitgeput? Toen Galileo eerst probeerde dit probleem te classificeren die wetmatig tot het domein van de fysica behoorden en daarna alleen antwoorden trachtte te vinden voor deze door middel van natuurkundige experimenten werd hij vervolgd. Driehonderdvijftig jaar later is daar echter nu iets voor teruggegeven om de schade te herstellen.

Tijdens een speciale plechtigheid op 9 mei 1983 in het Vaticaan verklaarde Zijne Heiligheid Paus Johannes Paulus de tweede: *"De ervaringen van de Kerk gedurende de Galileo-affaire en daarna hebben tot een meer rijpere houding geleid. De kerk zelf leert door ervaringen en nadenken en zij begrijpt nu beter de betekenis die gehecht moet worden aan vrijheid van wetenschappelijk onderzoek....Door wetenschappelijk onderzoek bereikt de mens de waarheid. Daarom is de Kerk ervan overtuigd dat er geen werkelijke*

tegenspraak is tussen wetenschap en geloof.....(Echter) slechts door nederige en onverdroten studie leert de Kerk om het essentiële van het geloof te scheiden van wetenschappelijke systemen van een bepaalde eeuw.”

De beperkingen van wetenschap

In de opmerkingen die ik aanhaalde, benadrukte de Paus de rijpheid welke de Kerk bereikt heeft in de behandeling van wetenschap. Hij kon echter ook het omgekeerde hebben benadrukt, de erkenning van de geleerden vanaf de tijd van Galilea tot heden, van de beperkingen van hun kastijdingen – de erkenning dat er vragen zijn die ver uitgaan boven de horizon van de tegenwoordige wetenschap of zelfs toekomstige kennis en dat wetenschap zijn succes behaald heeft door zichzelf te beperken tot een bepaald soort navorsing. En zelfs in dit beperkte terrein weet de hedendaagse geleerde wanneer en waar hij speculeert. Hij zou geen eindigheid opeisen voor de geassocieerde manieren van denken. In de natuurkunde is dit twee keer in het begin van deze eeuw gebeurd. Eerst met de ontdekking van de relativiteit van tijd en ruimte en ten tweede met kwantum theorie. Het zou weer kunnen gebeuren. Men heeft mij gevraagd om hier over uit te weiden. Neem nu Einsteins ontdekking van de relativiteit van tijd en ruimte. Het lijkt ongelooflijk dat de lengte van een pauze – de tijd die men leeft – afhankelijk is van die snelheid die men heeft. Dat hoe sneller we bewegen, hoe langer we schijnen te leven vergeleken met iemand die niet met ons meebeweegt. En dit is geen fictie! Kom naar de CERN-laboratoria voor kernfysica te Geneve, dat deeltjes produceert die maar kort leven zoals bv. muons, of kom naar de laboratoria in Saclay en maak een rapport over de tijdtussenpozen die verstrijken voor muons met verschillende snelheden uiteenvallen in

elektronen en neutronen. De muons die sneller bewegen hebben meer tijd nodig om te sterven, dan die welke langzamer zijn. Het is ongelooflijk maar waar.

De ideeën van Einstein veroorzaakten een revolutie in het denken van de natuurkundigen. Wij moesten onze oude manier van denken in de natuurkunde opgeven. Het verbaast me altijd weer dat in relatie hiermee het de beroepsfilosoof die in de 19de eeuw en daarvoor de ruimte en tijd als zijn speciale terrein beschouwde, er tot nu toe niet geheel in geslaagd is om een filosofisch systeem op te bouwen dat gebaseerd is op de ideeën van Einstein!

De tweede en potentieel veel explosiever revolutie in de gedachtewereld kwam in 1926 met de ontdekking van Heisenberg betreffende de beperking van onze kennis. Het onzekerheids Principe van Heisenberg bevestigt bv. dat geen enkel natuurkundig maatsysteem ons kan vertellen dat er een elektron op deze tafel is en ook niet of het stilligt. Men kan experimenten uitvoeren om vast te stellen waar de elektron zich bevindt; deze experimenten zullen dan tegelijkertijd elke mogelijkheid te niet doen om uit te vinden of deze elektron zich beweegt en hoe snel. Er is om zo te zeggen een onafscheidelijke beperking aan onze kennis verbonden die verordent is, naar het schijnt door de aard der dingen. Ik huiver als ik eraan denk wat er met Heisenberg gebeurd zou zijn als hij in de middeleeuwen was geboren. Wat voor theologische strijd er gewoed zou hebben over de vraag of er ook een beperking in de kennis van God is.

Er werd wel een strijd gestreden, maar nu echter binnen de gemeenschap van natuurkundigen van de twintigste eeuw. Het revolutionaire denken van Heisenberg, dat door alle

bekende experimenten werd ondersteund, werd echter niet door alle natuurkundigen aanvaard. Einstein, de meest prominente natuurkundige allertijden, besteedde het beste deel van zijn leven om fouten in de argumenten van Heisenberg te vinden . Hij kon de experimentele bewijzen niet tegenspreken - maar hij speelde met de hoop dat zulk een bewijs misschien binnen een ander theoretisch raam kon worden verklaard. Tot nu toe is zo'n raamwerk niet gevonden; zal het ooit ontdekt worden?

Geloof en wetenschap

Maar is de hedendaagse wetenschap werkelijk in botsing met het metafysisch denken? Ik moet hierbij opmerken dat als er al een probleem is, dit niet speciaal Islamitisch is; het probleem is er een van wetenschap en geloof in het algemeen. Kunnen wetenschap en geloof tenminste in "harmoniserende aanvulling tot elkaar" samengaan? Laten we sommige ter zake dienende voorbeelden van modern wetenschappelijk denken overwegen.

Mijn eerste voorbeeld betreft de metafysische dogma van de schepping uit niets. Een groeiend aantal kosmologen gelooft thans dat de meest waarschijnlijke waarde van de dichtheid van materie en energie in het Universum zodanig is dat de massa van het Universum precies nul is. Als de massa van het Universum nul is – en dit is een proefondervindelijke vast te stellen hoeveelheid – dan deelt het Universum tezamen met het luchtledige toestand de eigenschap van geen massa te hebben.

Een moedige uiteenzetting die tien jaar geleden gemaakt werd behandelde het Universum als een fluctuerende hoeveelheid van het luchtledige – van de toestand van het

niets. Wat fysica van metafysica onderscheidt is dat door de dichtheid van de materie in het Universum te meten, we proefondervindelijk te weten kunnen komen of dit idee stand houdt in de fysische betekenis. Als het dat niet kan zijn, verwerpen we het.

Mijn tweede voorbeeld is het Principe van het Antropisch Universum – de verzekering door sommige kosmologen dat een manier om het proces van kosmologie, geologie, biochemie en biologie te begrijpen is door aan te nemen dat ons Universum uit een potentiële toestand ontstond met behulp van natuurwetten die alle nodige ingrediënten voor het ontstaan van leven en intelligente wezens bevatte. Fundamenteel berust dit op de samengestelde verwantschap tussen de expansie en het afkoelen van het Universum na de ‘Big Bang’, en op de tussenkomst van verandering op diverse niveaus, alsmede op een aantal toevallige gebeurtenissen die bv. het Universum in staan hebben gesteld om een paar biljoen jaren te overleven.

Terzijde hoe de biochemicus en de bioloog de rol die het toeval speelt in de Evolutie van het Universum, de fysicus tracht de toevallige gebeurtenissen die ik genoemd heb in termen van tweeling- principes van “Begrippen van Zelf – consistentie” en “Natuurlijkheid” te omvatten. Dit zal ik door een derde voorbeeld illustreren - door iets waar ik op het ogenblik zelf mee aan het werk ben.

Als een vervolg op de recente opwindning in de fysica, namelijk ons succes om twee van de fundamentele krachten van de natuur, de elektrische en de zwak nucleaire, met elkaar te verenigen en te identificeren, zijn we nu aan het overwegen dat er een mogelijkheid bestaat dat ruimte – tijd

11 dimensies hebben. In deze samenhang hopen we de elektrische zwakke kracht met de twee overgebleven fundamentele krachten, de zwaartekracht en de sterke nucleaire kracht, te verenigen. Van deze 11 dimensies zijn vier bekende van ruimte en tijd. De kromming van deze bekende ruimte en tijd-dimensies bepaalt de grootte en de levensduur van ons tegenwoordige Universum volgens de ideeën van Einstein. De kromming van de zeven extra afmetingen komt, naar wij nu zonder bewijs veronderstellen en aannemen, overeen met het bestaan van de elektrische en nucleaire ladingen.

Maar waarom vatten we deze extra dimensies niet direct? Waarom alleen indirect via het bestaan van de elektrische en nucleaire ladingen? Waarom wordt er een onderscheid gemaakt tussen de vier bekende ruimte-tijd dimensies en de zeven innerlijke, die volgens ons tegenwoordig denken geen groter gebied bestrijken dan 10^{-33} cm?

Wij maken dit tegenwoordig aannemelijk door een zelfconsistentieprincipe te veronderstellen; wij vonden een krachtveld uit, dat ontworpen is om vorm te geven aan het enige stabiele zelfconsistente dynamische systeem dat kan bestaan. De theorie werkt bijvoorbeeld alleen als het aantal extra dimensies niet groter is dan zeven en naar aale waarschijnlijkheid ook niet minder. Er zullen echter subtiele natuurkundige gevolgen zijn in de vorm van restanten, zoals de onlangs ontdekte derde graad zwart-lichaam straling die het Universum vult en die we kennen als een overblijfsel van een later tijdperk in de evolutie van het Universum. Wij moeten naar deze overblijfselen zoeken. Als we ze niet vinden, zullen we dit idee laten varen.

Schepping uit niets, een antropisch Universum, extra dimensies; dit zijn vreemde onderwerpen voor de fysica van de tweede helft van de twintigste eeuw, die niet schijnen te verschillen van metafysische activiteiten van vroegere tijden. Maar zover het de wetenschap betreft kenmerken zij de voorlopige aard van het begripsbouwsel, de drang tot trapsgewijze proefondervindelijke bewijzen en het concept van de stuwende zelfconsistentie.

Voor de agnosticus zou zelfconsistentie (indien succesvol) ongelooft in het bestaan van een God kunnen betekenen. Voor de gelovige verschaft het niets meer dan een ontrafelen van een klein onderdeel van Gods plan - de diepte ervan in de gebieden het belicht, vergroot alleen maar zijn bewondering voor de schoonheid van het ontwerp zelf.

Zoals ik reeds zei, voor mij persoonlijk , lag mijn geloof besloten in de tijdloze geestelijke boodschap van de Islam en betrof zaken die van natuurkunde geen gewag maken. Het kreeg betekenis door het allereerste vers van de Heilige Qur'ān na de openingsverzen: *'Dit is een volmaakt Boek, daaraan is geen twijfel; een richtsnoer voor de Godvrezenden, die in het onzienlijke geloven'*

Slotbeschouwing

Er zijn een aantal moslims die de besluitvorming in hun eigen landen kunnen beïnvloeden. Laat mij in alle nederigheid opmerken dat men om de beperkingen van de wetenschap te kennen zelf deel moet uitmaken van levende wetenschap; anders blijft men doorgaan met de verouderde filosofische ideeën te bestrijden. Geloof me, er zijn zeer prominente scheppers van wetenschap onder ons – en potentieel onder de jongeren. Vertrouw hen, hun islam is

even diep geworteld en hun waardering voor de geestelijke waarden van het Heilige Boek is even diepgaand als bij wie dan ook. Geef hen de faciliteiten om wetenschap te creëren op het niveau van onderzoek. Wij zijn het de islam verschuldigd. Laat hen wetenschap kennen en de beperkingen daarvan van binnenuit. Er is absoluut geen conflict tussen de islam en de moderne wetenschap.

Laat mij met twee gedachten beëindigen. Een is betreffende de behoefte om te werken. Zoals ik al eerder opmerkte benadrukken de Heilige Qurʾān en de leer van de Heilige Profeet het scheppen en verkrijgen van kennis als bindende plicht van ieder moslim “van wieg tot aan het graf”. Ik sprak over Al-Biruni die duizend jaar geleden in Ghazna in Zuid-Afghanistan een succesvol leven leidde. Zijn dood wordt door een tijdgenoot als volgt beschreven: *“Ik hoorde dat Al-Biruni stervende was. Ik haastte me naar zijn huis om hem voor het laatst te zien; men kon zien dat hij het niet lang meer zou maken. Toen men hem vertelde dat ik er aan kwam, opende hij zijn ogen en vroeg: Ben jij die en die? Ik antwoordde: Ja, waarop hij zei: Men heeft mij verteld dat u de oplossing ken van een netelig vraagstuk betreffende het erfrecht in de islam. En hij zinspeelde op een welbekende puzzel. Ik zei: Abu Raichan, nu op dit moment?, en Al-Biruni antwoordde: Vind jij het ook niet beter dat ik sterf terwijl ik weet, in plaats van onwetend te zijn? Met droefheid in mijn hart vertelde ik hem wat ik wist. Terwijl ik vertrok had ik nog niet een voet over de drempel gezet toen van binnen een kreet klonk; Al-Biruni was dood.”*

Als mijn laatste gedachte wil ik weer iets uit de Heilige Qurʾān aanhalen. Een boek dat om in de woorden van Marmaduke Pickthall te spreken “de mens tot tranen roert en in vervoering brengt”. Meer dan al het andere wat ik weet spreekt het van het eeuwigdurende wonder dat ik in mijn

eigen wetenschap persoonlijk heb kunnen ervaren: *“En als alle bomen op aarde pennen waren en de oceanen, met nog zeven oceanen aangevuld (inket was), de woorden van Allah zouden niet kunnen worden uitgeput. Voorwaar, Allah is Almachtig, Alwijs.”* [Heilige Qur’ān 31:28]

Wetenschappelijke opvattingen van de Heilige Qur'ān

Een opvallend eigenaardigheid van de Heilige Qur'ān is dat het herhaaldelijk onze aandacht vestigt op de verschillende natuurverschijnselen en ons ertoe aanspoort deze waar te nemen en er over na te denken. Op deze manier schept het een behoefte om wetenschap te bedrijven. Aangezien het voornaamste doel van de Heilige Qur'ān ligt in leiding die het de mensheid geeft op de weg naar zijn Schepper, benadrukt de Heilige Qur'ān dat wij onze studie niet alleen moeten richten op het beter begrijpen van het materiële universum, maar dat het tevens een middel moet zijn om de Schepper van dat universum te erkennen en onze relatie met Hem te versterken. De Heilige Qur'ān geeft bewijzen uit de natuurverschijnselen voor het bestaan van God. Het ligt in de bedoeling dat dit artikel aantoont hoe mooi beide aspecten, namelijk de aanmoediging tot studie en de inspiratie om meer te weten te komen over God, in de Heilige Qur'ān zijn opgenomen.

De Heilige Qur'ān zegt:

‘En uw God is één God, er is geen God buiten Hem, de Barmhartige, de Genadevolle. Voorwaar, in de Schepping der hemelen en der aarde en in de wisseling van dag en nacht en in de schepen die op zee varen, met datgene wat de mensen tot voordeel strekt, en in het water dat Allah uit de hemel nederzendt, waarmee Hij de aarde doet herleven na haar dood en daarop alle soorten dieren verspreidt, en in de verandering der winden, en in de wolken die tussen de hemel en de aarde in dienst zijn gesteld, zijn inderdaad tekenen voor een volk dat begrijpt. En er zijn onder de mensen, die voorwerpen van aanbidding buiten Allah nemen en ze liefhebben, zoals zij Allah behoren lief te hebben. Maar zij die geloven zijn sterker in hun liefde voor Allah’ [Heilige Qur'ān 2:164-166]

U zult opgemerkt hebben hoe mooi de bestudering van de natuurverschijnselen verweven is met de essentie van het geloof, namelijk de liefde voor God. Verder moet opgemerkt worden dat de aandacht gevestigd wordt op verscheidene natuurverschijnselen, waardoor de bestudering van verschillende vakken van wetenschap wordt aangemoedigd.

Op een andere plaats zegt de Heilige Qur'ān: *'Er zijn voorzeker in de Schepping der hemelen en der aarde en in de wisseling van dag en nacht tekenen voor mensen van begrip. Zij die staande, zittende en op hun zij liggende Allah gedenken en nadenken over de Schepping der hemelen en der aarde, zeggende: Onze Heer, Gij hebt dit niet tevergeefs geschapen; neen heilig zij Gij, red ons daarom van de straf van het vuur.'* [Heilige Qur'ān 3:191-192]

Deze verzen leveren een sterke beweegreden om natuurkunde te bestuderen, de doelmatigheid hiervan wordt weerspiegeld in de vaardigheid en de uitnemendheid die door moslim geleerden bereikt werd in de eeuwen die volgden op de komst van de Heilige Profeet (vrede zij met hem).

In het Salar Jung museum in Hydrabad en in de Khudabaksh Bibliotheek te Tatna heb ik manuscripten van moslim geleerden gezien die hun werken begonnen met boven aangehaalde woorden van de Heilige Qur'ān waarmee ze op deze manier uitdrukking wilden geven aan de dank die zij verschuldigd waren aan het Heilige Boek dat hun de motivatie voor hun studie leverde. De Heilige Qur'ān vertelt ons dat alle dingen niet tevergeefs geschapen zijn. Dit dringt er bij ons op aan om de eigenschappen van verschillende zaken te bestuderen en om te onderzoeken welke voordelen we daaraan kunnen ontleen. De aandacht wordt gevestigd

op de schepping van de aarde en de hemelen, niet alleen in bovenstaande verzen, maar in verscheidene andere verzen van Heilige Qur'ān. Het vraagstuk van de Schepping van hemelen en de aarde is het voornaamste in de wetenschap. De grote natuurkundige van onze eeuw, Albert Einstein, heeft gezegd dat hij niet geïnteresseerd was in een enkel verschijnsel of aspect, maar dat hij alleen maar geïnteresseerd was om te weten te komen hoe God de hemelen en de aarde had gecreëerd.

In deze verzen leren we dat onze onderzoeking vergezeld moeten gaan met het besef van het bestaan van God. Terwijl wij over de schepping nadenken, moeten wij de Schepper niet vergeten, anders kunnen wij geen mensen van begrip worden in de betekenis die de Heilige Qur'ān daaraan hecht. De Heilige Qur'ān leert ons een waardevol gebed:

“O mijn Heer, doe mij toenemen in kennis.”
[Heilige Qur'ān 20:115]

Terwijl dit vers ons aan de ene kant aanspoort kennis te vergaren, leert het ons ook dat de Almachtige God de werkelijke bron van kennis is en dat wij Zijn hulp moeten zoeken. Dit vers geeft tevens aan dat kennis onuitputtelijk is, vandaar de grote mogelijkheid van vooruitgang.

De Heilige Qur'ān geeft nog een ander voorbeeld van de uitstekende manier waarop deze de studie van wetenschappen aanmoedigt en daar tegelijkertijd een geestelijke dimensie aan toevoegt. Overweeg het volgende vers: *“Hebt gij niet gezien, dat Wij water van de hemelen nederzonden en dat Wij daardoor vruchten voortbrengen van verschillende kleuren (en soorten); en in de bergen zijn streken van wit en rood, van donker*

of ravenszwart en van nog verschillende tinten. Ook mensen, beesten, vee zijn van verschillende kleur. Alleen zijn dienaren, die kennis bezitten vrezen Allah, Voorwaar, Allah is Almachtig, Vergevensgezind.” [Heilige Qur’ān 35: 28-29]

De leer van de kleuren is een belangrijk onderdeel van de wetenschap. Sterren hebben ook verschillende kleuren en de bestudering daarvan geeft inzicht in hun structuur. Spectroscopie, dat de kleuren in detail bestudeert, is in de moderne wetenschap van ontzettend groot belang. De bestudering van de natuur overtuigt ons ook van de verhevenheid van God. Volgens het bovenstaande vers is de vrees voor God een essentiële karakteristiek van elke geleerde.

Op een verfijnde manier geeft de Heilige Qur’ān nogmaals een voorbeeld door onze aandacht te vestigen op natuurverschijnselen en tegelijkertijd onze gedachten te voeren naar de Almachtige God die ons wijst op studie van het leven. Hier zegt de Heilige Qur’ān: *“Voorwaar Wij scheppen de mens uit een uittreksel van klei, dan plaatsen Wij hem als een kleine levenskiem in een veilige plaats. Vervolgens vormen wij de levenskiem tot een klonter bloed; daarna vormen wij het geronnen bloed tot een klomp vlees; dan vormen wij beenderen met vlees; vervolgens ontwikkelen Wij het tot een nieuwe schepping. Gezegd zij Allah, de Beste Schepper.”* [Heilige Qur’ān 23: 13-15]

En als wij de volgende verzen in overweging nemen, dan zien we dat deze verzen van de Heilige Qur’ān ook de studie van wetenschappen aanbevelen terwijl zij tevens de aandacht op de Schepper vestigen: *“Zien zij niet naar de wolken, hoe zij gevormd worden? En naar de bemel, hoe deze hoog verheven werd? En naar de bergen, hoe zij opgericht werden? En naar de aarde hoe zij*

verspreid werd? Vermaant hen daarom, want gij zijt slechts een vermaner. Gij zijt geen waker over hen.” [Heilige Qur’an 88: 18-23]

Er is ook een soortgelijke aandacht getrokken naar het belangrijke principe dat er geen dwang is in de godsdienst. Onze geliefde Heilige Profeet (vrede zij met hem) wordt slechts gevraagd om te vermanen en niet om te dwingen. De verwijzing naar de Heilige Profeet als een vermaner ontsteekt in onze harten ook waardering en liefde voor de Heilige Profeet. Door zijn toedoen is de verheven boodschap van de Heilige Qur’ān tot ons gekomen.

Als astronoom spreken de volgende verzen uit de Heilige Qur’ān mij zeer aan: *“Zien zij niet naar de hemel boven hen hoe Wij deze hebben opgericht en versierd en dat dezelve geen gebreken heeft? En de aarde – Wij hebben haar uitgespreid en stevige bergen erop bevestigd en Wij hebben er elk prachtig gewas op doen groeien. Als inzicht en les voor iedere dienaar die zich er toe wendt.”* [Heilige Qur’ān 50:7-9]

De boodschap van de Heilige Qur’ān is erg belangrijk. De astronomie heeft een belangrijke rol gespeeld in de ontwikkeling van het wetenschappelijk denken. De hemellichamen geven niet alleen licht, ze verschaffen ook genoeg. De grote Franse mathematicus H. Poincaré schreef: *“de sterren zenden ons niet alleen het zichtbare en grove licht dat ons lichamelijke oog bereikt, maar van hen komt ook een licht dat onze geesten verlicht.”* De Heilige Qur’ān heeft ook de bedoeling dat de hemellichamen ons er aan moeten herinneren ons naar God te wenden.

Nog een voorbeeld van de uitstekende manier waarop het nadenken over natuurverschijnselen gekoppeld wordt aan geestelijke inspiratie: *“Voorzeker, Wij bouwden de hemel door Onze macht en waarlijk Wij zijn het, Die hem hebben uitgebreid. En Wij hebben de aarde uitgespreid en hoe uitmuntend hebben Wij dit gedaan. En Wij hebben alles in paren geschapen opdat gij er lering uit moogt trekken. Haast u daarom tot Allah. Waarlijk ik ben voor u een duidelijke waarschuwer van Hem. En werpt geen andere God op naar Allah, waarlijk ik ben voor u een duidelijke waarschuwer van Hem.”* [Heilige Qur’ān 51:48-52]

In de schepping van de hemelen en de aarde zijn veel Goddelijke eigenschappen tentoongespreid. God heeft alles in paren geschapen wat een punt van grote interesse in de wetenschap is. Zelfs hemel en aarde maken een paar en er is een band tussen hen. God spoort de mens aan zijn toevlucht bij Hem te nemen en een band met Hem te creëren.

Het Heilige Boek leert ons dus om voortgang te boeken in wetenschap en op geestelijk terrein. Door de leiding van de Heilige Qur’ān te volgen kan de mensheid voortschrijden op de weg van de wetenschap zonder zichzelf daarbij te vernietigen. De Almachtige God wordt beschreven als de Barmhartige, de Genadevolle en de Heilige Profeet als genade voor alle volkeren (Heilige Qur’ān 21:108) . Een oprechte volgeling van de Heilige Qur’ān kan daarom alleen maar zijn kennis gebruiken voor het welzijn van de mensheid.

De Heilige Qur’ān ontwikkelt de belangstelling voor de wetenschap door voorbeelden uit de natuur te geven, terwijl het tegelijkertijd lessen in geestelijke en morele waarden geeft. Beschouw als nog een voorbeeld de volgende verzen:

“De zon en de maan doorlopen hun banen volgens het plan. En planten en bomen aanbidden Hem. Hij heeft de hemel hoog erboven verheven en een evenwicht bepaald opdat gij het evenwicht niet zoudt verstoren. Houdt de weegschaal naar recht en doet aan de maat niet tekort.”
[Heilige Qur’ān 55: 6-10]

Merk hierop hoe prachtig eerst de aandacht getrokken wordt naar de opmerkelijke balans die in de beweging van de hemellichamen is en daarna krijgen we het bevel om zelf ook de juiste balans te bewaren in onze maatschappelijke verhoudingen, daarbij Gods voorbeeld in gedachten houdend.

De Heilige Qur’ān legt grote nadruk op het betrachten van de waarheid, een eigenschap die essentieel is voor een geleerde. Islam is gebaseerd op absoluut monotheïsme. Toch kreeg de Heilige Profeet de aanwijzing te zeggen dat als God werkelijk een zoon gehad zou hebben, hij de eerste zou zijn om Hem te aanbidden (Heilige Qur’ān 43:82). Dus als iemands meest geliefde idee in strijd is met de waarheid, dan moet de waarheid onttrokken en behouden worden. De Heilige Qur’ān geeft ons opdracht hard te werken. Het zegt: *“En dat de mens niet meer kan krijgen dan hetgeen waarnaar hij streeft.”* [Heilige Qur’ān 53-40]

De Heilige Qur’ān inspireert ook tot moed en vertrouwen door ons de zeer troostende verzekering te geven dat God diegenen zal leiden die hard naar Hem streven: *“En zij, die naar Ons streven, wij zullen hen zeker op Onze wegen leiden. Voormaer Allah is met hen die goed doen.”* [Heilige Qur’ān 29:70]

De Heilige Qur'ān moedigt ons dus niet alleen tot studeren aan, maar ontwikkelt ook die eigenschappen die wij nodig hebben om succes in wetenschap te hebben.

De Heilige Qur'ān is het Woord van God en wetenschap is de studie van het werk van God. Er kan geen conflict tussen die twee bestaan als we beiden juist begrijpen. Sommige diepe wetenschappelijke waarheden die in de Heilige Qur'ān opgenomen zijn, zijn door de ontdekkingen van de moderne wetenschap verklaard. Meneer Maurice Bucaille heeft in zijn boek "The Bible, Holy Qur'an and Science" er enkele van genoemd. Ik zou graag een grote waarheid uit de Heilige Qur'ān noemen die geleerden tot nu toe niet ontdekt hebben.

Momenteel ontvangt een vraagstuk uitzonderlijk grote belangstelling in wetenschapskringen, namelijk de ontdekking van Internationale Astronomische Unie opgericht om "naar buitenaards leven te zoeken." De Heilige Qur'ān, die veertien eeuwen geleden werd geopenbaard bevat dit merkwaardige vers met betrekking tot leven op andere planeten: *"En onder Zijn tekenen is de Schepping van de hemelen en de aarde, en der levende wezens die Hij daarin heeft verspreid. En Hij heeft macht hen te verzamelen wanneer Hij wil."* [Heilige Qur'ān 42:30] Op deze manier stimuleert de Heilige Qur'ān wetenschappelijke nieuwsgierigheid, zelfs naar een zeer modern onderwerp. Kortom het moedigt wetenschappelijke studie aan en ontwikkelt wetenschappelijk karakter. Tegelijkertijd vestigt het de aandacht op de Almachtige en inspireert naar Hem te verlangen.

Hoe is de Qur'ān samengesteld?

Als men de gehele wereld doorzoekt zal men geen enkel goddelijk schrift kunnen vinden zoals de Heilige Qur'ān die puur beveiligd is. Geheel veilig en zuiver van enige inmenging door anderen is slechts de Heilige Qur'ān. [De Beloofde Messias^{as}]

Waarborging van de Qur'ān tijdens het leven van de Heilige Profeet^{sa}

Wanneer men de geschiedenis en de islamitische bronnen bestudeerd met betrekking tot de samenstelling van de Heilige Qur'ān komt men snel tot de conclusie dat werkelijk alle acties en mogelijkheden die in het leven van de Heilige Profeet^{sa} beschikbaar waren om een tekst te bewaren gehandhaafd zijn voor de waarborging van de tekst van de Heilige Qur'ān. Daarnaast is de Heilige Qur'ān het enige boek dat nadrukkelijk en helder het volgende goddelijk belofte bevat:

Voorwaar, Wij hebben deze vermaning (de Qur'ān) nedergezonden en voorzeker Wij zullen er de Bewaker over zijn. [15:10]

De Arabische regels die in deze zin zijn gebruikt benadrukken de kracht van deze belofte, maar helaas kunnen deze niet in de vertaling omvat worden. Ook zegt God in de Qur'ān:

Het verzamelen en het verkondigen er van rust op Ons. [18:75]

Hoewel de belofte van God de ware en werkelijke reden en het middel is voor de waarborging van de Qur'ān, kan men ook uit studie maatregelen vinden die ondernomen zijn om de tekst van de Qur'ān te bewaren. De maatregelen die zijn genomen om de Qur'ān te bewaren kan men in drie grote categorieën verdelen.

1. Door middel van de tekst uit het hoofd te leren.

2. Door middel van de tekst op te schrijven.
3. Door middel van de tekst een belangrijk deel van het dagelijks leven te maken, zodat men dagelijks in contact blijft met de tekst.

Bewaring door middel van de tekst uit het hoofd te leren

Tijdens het leven van de Heilige Profeet^{sa} was schrijven niet erg gebruikelijk. Het gebruik was weldegelijk aanwezig en de islam heeft aan de bevordering van het schrijven ook een grote bijdrage geleverd, maar desondanks was de normale norm om dingen uit het hoofd te leren. De Arabieren hadden een speciale aanleg hiervoor. Het was tevens hun cultuur om lange gedichten geheel uit het hoofd te leren, ook stonden zij bekend om hun gehele genealogieën uit het hoofd te kennen. Het onthouden van de Qur'ān was geen moeite voor de Arabieren.

Het onthouden van de Qur'ān was ook zeer gemakkelijk omdat de gehele Qur'ān niet in één nacht is geopenbaard, maar in een periode van ongeveer 23 jaar. De Heilige Qur'ān zegt hierover:

En Wij hebben de Qur'an verduidelijkt opdat gij hem geleidelijk aan de mensheid mocht verkondigen en Wij hebben hem in gedeelten gezonden. [17:107]

De Heilige Qur'ān is geleidelijk en in delen geopenbaard wat het zeer gemakkelijk maakte voor de Arabieren om de Qur'ān uit het hoofd te leren. Het gehele profeetschap van de Heilige Profeet^{sa} heeft ongeveer 7970 dagen geduurd en de Qur'ān bevat 77934 woorden (*bismillāh* mee gerekend). Dit houdt in dat per dag ongeveer negen woorden geopenbaard zijn aan de Profeet^{sa}. Dit rekensommetje is

slechts om aan te duiden dat het leren van de Qur'ān uit het hoofd zeer gemakkelijk was voor de Arabieren en zelfs tot op de dag van vandaag wordt dit gedaan door moslims. Zelfs vandaag de dag kan men voorbeelden vinden van mensen die de gehele Qur'an in drie maanden geheel uit het hoofd leren.

Waarom werd de Qur'ān geleidelijk geopenbaard?

De Qur'ān is geleidelijk in delen geopenbaard en dit had vele doelen. De Heilige Qur'ān zegt hierover:

En de ongelovigen zeggen: ‘Waarom werd de Qur'ān niet ineens aan hem geopenbaard?’ Zo is het, opdat Wij daarmee uw hart mogen versterken. En Wij hebben hem duidelijk en geleidelijk uiteengezet. [25:33]

- De Heilige Qur'ān is geleidelijk geopenbaard, zodat de Arabieren geleidelijk onderwezen en getraind konden worden. Eerst zijn de grote basisonderwerpen zoals de eenheid van God geopenbaard en later zijn andere onderwerpen in grotere delen (uitvoerig) geopenbaard. Als in het begin al de Qur'ān in grote delen geopenbaard zou worden, zou het moeilijk zijn voor de moslims om de leer van de islam te begrijpen en uit te voeren. Dit is ook waar het bovenstaande vers naar verwijst.
- *“Wij hebben hem duidelijk en geleidelijk uiteengezet”*, uit deze zin is af te leiden waarom het belangrijk was dat er twee volgorden van de Qur'ān moesten zijn. De volgorde van de openbaring was bestemd voor de desbetreffende omstandigheden en de behoeften van die tijd. En de andere volgorde was de eeuwige volgorde van de Qur'ān bestemd voor de toekomstige tijd. Alleen

zodoende kon de Qur'ān duidelijk en helder zijn voor zowel de volgelingen van de Profeet^{as} alsook voor de toekomstige moslims. Dat er twee volgorden zijn geweest van de Qur'ān bewijst ook dat de Heilige Profeet^{sa} de Qur'ān niet zelf heeft verzonnen, anders zou hij zich aan één volgorde hebben gehouden.

- Dat de Qur'ān geleidelijk in delen is geopenbaard is ook in overeenstemming met de voorspellingen van de voorgaande geschriften.
- Door de Qur'ān in delen te openbaren konden de moslims verzen van de Qur'ān makkelijker met elkaar relateren. In het bijzonder voorspellingen. Dit zorgde ook voor de ontwikkeling van hun geloof. Dit zou niet gerealiseerd kunnen worden indien de gehele Qur'ān in één keer geopenbaard zou worden.
- Door de Qur'ān geleidelijk en in delen te openbaren konden de Arabieren het makkelijker uit het hoofd leren.

De Qur'ān uit het hoofd leren wordt als een zeer verheven daad gezien binnen de islam. Daarnaast bevat de tekst van de Qur'ān een bijzonder poëtische zinsopbouw en ritme waardoor het onthouden van de Qur'ān zeer gemakkelijk wordt. Professor Laura Veccia Vaglieri van de Naples Eastern University schrijft het volgende hierover:

*"It can be readily learned by heart, so that today, in spite of the low ebb of faith, thousands of people can repeat it by heart. In Egypt alone there are more Huffaẓ than there are people in all Europe who can recite the Gospels by heart."*⁷

⁷ An Interpretation of Islam - blz. 44

Vertaling: “Het kan gemakkelijk uit het hoofd worden geleerd, zodat zelfs vandaag de dag, ondanks de lage interesse in het geloof, duizenden mensen het kunnen herhalen uit het hart. In Egypte alleen al zijn meer *huffaṣ* dan er mensen in heel Europa zijn die het evangeliën uit het hart kunnen reciteren.”

De Qur’ān was een belangrijk deel van het dagelijks leven

Dit onderwerp is nauw gerelateerd met de voorgaande onderwerp, maar omdat dit ook een bijdrage heeft geleverd in de bescherming van de Qur’ān zal dit onderwerp apart en kort behandeld worden.

Het reciteren van de Heilige Qur’ān is een dagelijkse verplichting voor de moslims. Moslims horen vijf keer per dag te bidden, waarin het reciteren van de Qur’ān een verplichting is. Om de islamitische gebeden te kunnen verrichten is het belangrijk om iets vanuit de Qur’ān uit het hoofd te kennen. De Heilige Profeet^{sa} had hiervoor ook leraren aangesteld die hij onder zijn eigen toezicht had getraind. Vervolgens zouden zij anderen de Qur’ān onderwijzen en ook de Profeet^{sa} zelf zou de Qur’ān van anderen overhoren. Maar naast dit proces van onderwijs waren alle dagelijkse handelingen gebaseerd op de Qur’ān. Het verrichten van gebeden, het nemen van besluiten, omgang met elkaar, handel, voedsel, onderwijs enz. Alles was gebaseerd op de Qur’ān. De metgezellen van de Heilige Profeet^{sa} en de Heilige Profeet^{sa} zelf zouden iedere keer verwijzen naar de verzen van de Qur’ān. De Qur’ān was in het gebruik van moslims in hun dagelijkse leven. Het dagelijks gebruik van de Qur’ān heeft de tekst beschermd tegen enige inmenging.

Ramaḍān

Ieder jaar zou Gabriel het gehele geopenbaarde stuk met de Heilige Profeet^{sa} doornemen en in het laatste jaar van de profeetschap van de Heilige Profeet^{sa} heeft Gabriel tweemaal de gehele Qur'an met de Heilige Profeet^{sa} doorgenomen. [Ṣaḥīḥ Bukhārī]

In de Ramaḍān zou de recitatie van de gehele Qur'an intensiever worden verricht. De Heilige Profeet^{sa} zou met veel zorg ook toezicht houden over de metgezellen en zou vaak naar hun recitaties luisteren. Het was tevens één van de basistaken van de Heilige Profeet^{sa} om de Qur'an te onderwijzen. [Ṣaḥīḥ Bukhārī & de Heilige Qur'an 62:3]

Bewaring door middel van de tekst op te schrijven

In de Heilige Qur'an is herhaaldelijk het woord *Kitāb* (boek of iets dat opgeschreven is) gebruikt voor de Heilige Qur'an bijvoorbeeld:

En zij zeggen: "Dit zijn fabelen der ouden, hij heeft ze laten neerschrijven en zij worden hem s 'morgens en s 'avonds voorgezegd." [25:6]

De tegenstanders van de Heilige Profeet^{sa} hebben nooit ontkend dat de Qur'an niet geschreven werd. Mocht de Qur'an schriftelijk niet aanwezig zijn geweest in de tijd van de Heilige Profeet^{sa} dan was dit een ideaal bezwaar dat namens de tegenstanders gemaakt kon worden, maar dat is nooit gedaan. Men hoort ook in gedachte te houden dat het bovenstaande vers geopenbaard is in de beginjaren van het profeetschap. Wherry (een christenmissionaris) schrijft hierover:

*“The most that can be said of the date of revelation of this chapter is that they belong to an early period in Muhammad’s ministry of Makkah.”*⁸

Vertaling: “Hoogstens dat gezegd kan worden is dat de datum van de openbaring van dit hoofdstuk behoord tot de beginperiode van Muhammad’s functie in Makkah.” Hieruit wordt duidelijk dat de Qur’ān al vanaf de begin jaren van het profeetschap van de Heilige Profeet^{sa} werd geschreven.

Bewijzen uit de Aḥādīth en geschiedbronnen

- De kopie van de Heilige Qur’ān werd woord voor woord gedikteerd aan Khālīd bin S‘īd door de Heilige Profeet^{sa}. [Kitābul-Maṣāḥif li-ibn Abī Daud, Ikhtilāfu Khuṭūṭul-Maṣāḥif]
- De bekering van Ḥaḍrat ‘Umar^{ra} dient als een groot bewijs dat de Qur’ān geschreven werd in de tijd van de Heilige Profeet^{sa}. Zijn zus en schoonbroer waren de verzen van Sūrah Ṭāhā aan het reciteren. Toen zij ‘Umar^{ra} binnen hoorde komen verstopte zij het schrift met de verzen van de Qur’ān. [Sīrat Ibn Hishām]
Dit is ook een incident uit de beginjaren van het profeetschap. Hieruit wordt ook duidelijk dat de Qur’ān vanaf het begin al geschreven werd.
- De Heilige Profeet^{as} zou te allen tijden proberen schrijfmateriaal bij zich te houden en minstens één schrijver (of hij zou één van hen direct roepen). Een groot bewijs hiervan is zijn migratie naar Madinah. Surāqah bin Malik vroeg tijdens de reis van de Heilige

⁸ A comprehensive commentry of the Quran door Rev. E.M. Wherry.
Vol. 3, blz. 207

Profeet^{sa} om een beschermingsbewijs voor hem op te schrijven. Dit vroeg hij terwijl zij in de wildernis waren. [Ṣaḥīḥ Bukhārī]

- De Heilige Profeet^{sa} zou direct na een openbaring een schrijver roepen en hem de openbaring dicteren. [Ṣaḥīḥ Bukhārī]
- De Heilige Profeet^{sa} had het verboden om de Qur’ān naar vijandige gebieden mee te nemen. [Ṣaḥīḥ Muslim] Hieruit blijkt ook dat de Qur’ān schriftelijk aanwezig was in de tijd van de Heilige Profeet^{sa}.
- Het schrijven van de Qur’ān zou in de nabijheid van de Heilige Profeet^{sa} gebeuren. [Tirmidhī]
- De Heilige Profeet^{sa} zei: “Schrijf niets namens mij behalve de Qur’ān.” [Musnad Aḥmad]
Deze overlevering benadrukt ook de zorg en aandacht die werd gegeven aan de tekst van de Qur’ān om inmenging te voorkomen.
- Ḥaḍrat ‘Alī^{ra} heeft overgeleverd: “Wij schreven niets behalve de Qur’ān op dit schrift.” [Ṣaḥīḥ Bukhārī]
- De Heilige Profeet^{sa} zei: “Iemand die de Qur’ān uit het hoofd reciteert krijgt duizendmaal beloning en iemand die de Qur’ān op schrift reciteert krijgt meer dan tweeduizendmaal beloning.” [Alburhān fī ‘Ulumul-Qur’ān] Dit had de profeet^{sa} alleen kunnen zeggen indien de Qur’ān schriftelijk aanwezig was.

Het schrijfproces van de openbaring

De Heilige Qur’ān werd niet alleen op papier geschreven, omdat papier niet te allen tijden beschikbaar was. Het was de normale gebruik om ook dierhuiden, platte stenen en schouderbladen van kamelen te gebruiken om tekst op te

schrijven. Het schriftelijk proces was als volgt; de Heilige Profeet^{sa} zou direct na een openbaring een van zijn aangestelde schrijvers roepen om vervolgens de geopenbaarde stuk te dicteren. Daarna zou de Profeet^{sa} de opgeschreven tekst overhoren en indien nodig de schrijver corrigeren. De Heilige Profeet^{sa} zou onder goddelijk inspiratie aanwijzen welke surah op welke plaats geplaatst moest worden. Vervolgens zouden enkele metgezellen die aangesteld waren als leraren de Qur'ān uit het hoofd leren onder toezicht van de Profeet^{sa}. Zij zouden vervolgens anderen weer onderwijzen. Naast de metgezellen die waren aangesteld om de Qur'ān op te schrijven zouden velen anderen metgezellen ook de tekst van de Qur'ān op schrijven en na goedkeuring van de profeet^{sa} de tekst bewaren. Daarnaast was het de praktijk van de metgezellen dat zij dagelijks de Qur'ān van elkaar zouden overhoren en aan elkaar zouden reciteren, zodoende bleef de Qur'ān ook bewaard in hun geheugen. Indien er enig meningsverschil zou zijn werd direct de Profeet^{sa} benaderd. De Heilige Profeet^{sa} zou de metgezellen zelf ook vaak overhoren. De liefde en toewijding die de metgezellen hadden voor de Qur'ān kan men niet terug vinden in de metgezellen van anderen profeten. Dit weerspiegelt ook de goddelijk hand die de harten van de Ṣaḥāba^{ra} had gevuld met liefde voor de Qur'ān.

Een belangrijk feit

De gehele Qur'ān was al schriftelijk aanwezig en verzameld in de tijd van de Heilige Profeet^{sa}. Zij die waren aangesteld om de Qur'ān op te schrijven hebben niet alleen de geopenbaarde tekst opgeschreven maar hebben hiernaast ook de complete Qur'ān versies schriftelijk samengesteld. Ṣaḥīḥ Bukhārī vertelt het volgende hierover:

- Qatādah vroeg aan Ḥaḍrat Anas bin Mālīk^{ra} wie de Qur'ān had samengesteld in de tijd van de Heilige Profeet^{sa}? Anas^{ra} antwoordde: vier mensen, zij behoren allen tot de Ansar: Ubayy bin Ka'b^{ra}, Mu'ādh bin Jabal^{ra}, Zaid bin Thābit^{ra} en Abū Zaid^{ra}. [Ṣaḥīḥ Bukhārī, Kitābu Faḍā'il-Qur'ān, Bābul-Qurā' min Aṣḥābin-Nabī^{sa}]
- Anas bin Mālīk^{ra} heeft overgeleverd: “vier mensen hadden de Qur'ān al samengesteld tot aan de dood van de Heilige Profeet^{sa}: Abū Dardā^{ra}, Mu'ādh bin Jabal^{ra}, Zaid bin Thābit^{ra} en Abū Zaid^{ra}.” [Ṣaḥīḥ Bukhārī, Kitābu Faḍā'il-Qur'ān, Bābul-Qurā' min Aṣḥābin-Nabī^{sa}]

Hieruit wordt duidelijk dat er minstens vijf mensen (Ḥaḍrat Abū Dardā^{ra}, Ḥaḍrat Ubayy bin Ka'b^{ra}, Ḥaḍrat Mu'ādh bin Jabal^{ra}, Ḥaḍrat Zaid bin Thābit^{ra} en Ḥaḍrat Abū Zaid^{ra}) de gehele Qur'ān schriftelijk al hadden samengesteld tijdens het leven van de Heilige Profeet^{sa}.

Hoewel de gehele Qur'ān schriftelijk aanwezig was tijdens het leven van de Heilige Profeet^{sa} was dit nog niet samengesteld tot één boek formaat. Dit is een belangrijk punt om te onthouden.

Waarom was de Qur'ān niet tot één boek formaat verzameld tijdens het leven van de Profeet^{sa}?

De Qur'ān kon pas tot één boek worden samengesteld wanneer de openbaring van de Qur'ān voltooid was. Tijdens het leven van de Heilige Profeet^{sa} bleef altijd de mogelijkheid bestaan dat er nog iets geopenbaard zou worden. Met het overlijden van de Heilige Profeet^{sa} werd duidelijk dat de openbaring van de Qur'ān voltooid was. Mocht de Qur'ān wel na iedere openbaring als één boek zijn samengesteld dan

zou dit betekenen dat men na iedere openbaring een nieuw boek zou moeten samenstellen. Dit was simpelweg niet te doen. Het was tijdens het leven van de Heilige Profeet^{sa} wel mogelijk om de gehele Qur'ān in schrift vast te leggen en dat is ook gebeurd. Echter was het niet mogelijk om tijdens het leven van de Profeet^{sa} de gehele Qur'ān tot één boek formaat samen te stellen. Dit is gebeurd door de Khilāfat, de spirituele opvolging van het profetschap.

Enkele feiten om te onthouden

1. De Qur'ān was schriftelijk aanwezig en verspreid onder de metgezellen.
2. De Qur'ān werd massaal door de metgezellen uit het hoofd geleerd. Er waren duizenden *Huffāẓ*.
3. Voor iedere moslim was het verplicht om een deel van de Qur'ān te kennen om zijn gebeden te kunnen verrichten. En in iedere Ramaḍān werd de Qur'ān herhaald.
4. Qur'ānlessen werden georganiseerd. Zelfs tegenstanders waren bekend met de inhoud van de Qur'ān. Er waren zelfs metgezellen aanwezig die kennis hadden over waar, wanneer en wat er geopenbaard werd en in welke volgorde.
5. Na het overlijden heeft onder leiding van Ḥaḍrat Abū Baqr^{ra} een eenstemmigheid plaats gevonden van de metgezellen van de Heilige Profeet^{sa} over de betrouwbaarheid van de Qur'ān, omzodoende achterdocht over de betrouwbaarheid van de Qur'ān weg te nemen. (Dit punt zal verder in dit artikel uiteen worden gezet)
6. Ḥaḍrat 'Uthmān^{ra} heeft de gehele ummah verenigd om één recitatie (uitspraak) van de Qur'ān te volgen,

omzodoende de betrouwbaarheid van de Qur'ān verder te waarborgen.

7. De samenstelling van de Qur'ān is verricht door mensen van verheven karakter, waarover zelfs niet-moslims getuigen zijn. H.M. Hyndman schrijft:

*“This very human prophet of God had such a remarkable influence over all with whom he was brought into contact that, neither when a poverty-stricken and hunted fugitive, nor at the height of his prosperity, did he ever have to complain of treachery from those who had once embraced his faith.”*⁹

Vertaling: “De menselijkheid van de Profeet^{sa} van God had zo’n opmerkelijke invloed op hen allen dat noch wanneer hij straat arm was en achtervolgd werd, noch op het hoogtepunt van zijn welvaart, heeft hij ooit een klacht gehad van verraad uit hen die zij geloof hadden aanvaard.”

Waarborging van de Qur'ān tijdens het leven van de metgezellen^{ra}

Eerder is uitvoerig behandeld en bewezen dat de Qur'ān zowel uit het hoofd werd geleerd evenals schriftelijk werd bewaard tijdens het leven van de Heilige Profeet^{sa}. Werkelijk alle mogelijke middelen zijn gebruikt om de tekst van de Heilige Qur'ān te bewaren. We nemen nu een kijkje hoe de Qur'ān beveiligd bleef in de tijd van de metgezellen van de Heilige Profeet^{sa} en welke acties zijn ondernomen om de betrouwbaarheid van de tekst van de Heilige Qur'ān te waarborgen.

⁹ The Awakening of Asia, blz. 9

Khilafat van Ḥaḍrat Abū Bakr Ṣiddīq^{ra}

Na het overlijden van de Heilige Profeet^{sa} hadden de moslims met veel tegenstand te maken. Eén van die uitdagingen was de rebelse opstand van Musailmah Kadhdhāb en zijn aanhangers. In deze strijd kwamen velen moslims om het leven, waaronder velen die de Qurʾān geheel uit het hoofd hadden geleerd. Na dit incident, dat bekend staat als de strijd van Yamāmah, kwam Ḥaḍrat ʿUmar^{ra} met het voorstel om de Qurʾān te verzamelen.

Belangrijk gesprek

Ḥaḍrat ʿUmar^{ra} legde dit voorstel voor aan Ḥaḍrat Abū Bakr Ṣiddīq^{ra}. Hierop zei Ḥaḍrat Abū Bakr Ṣiddīq^{ra}: “Hoe kan ik iets doen wat de Heilige Profeet^{sa} niet zelf heeft gedaan?”. Uiteindelijk besloot Ḥaḍrat Abū Bakr^{ra} om deze taak wel uit te voeren, nadat hij geruststelling verkreeg van God. Dez taak werd aan Ḥaḍrat Zaid bin Thābit^{ra} toevertrouwd, omdat hij ook een van de bekende personen was aan wie de Heilige Profeet^{sa} de tekst van de Heilige Qurʾān zou dicteren. Ook Ḥaḍrat Zaid bin Thābit^{ra} antwoordde: “Waarom zou u iets doen wat de Heilige Profeet^{sa} niet zelf heeft gedaan?”. Ḥaḍrat Zaid bin Thābit^{ra} zei dat hij het verplaatsen van een berg makkelijker vond dan het uitvoeren van deze heilige taak. Uiteindelijk ging Ḥaḍrat Zaid bin Thābit^{ra} ook akkoord met dit voorstel na geruststelling van God.¹⁰

Dit gesprek is zeer cruciaal om de ware aard te kunnen begrijpen van wat werkelijk plaatsvond na het overlijden van de Heilige Profeet^{sa}, met betrekking tot de betrouwbaarheid van de tekst van de Heilige Qurʾān. Eerder is al uiteengezet dat tijdens het leven van de Heilige Profeet^{sa} de Qurʾān

¹⁰ Ṣaḥīḥ Bukhārī, Kitābu Faḍāʾil-lil-Qurʾān, Bābu Jamʿil-Qurʾān

geschreven werd. Dus de belangrijke vraag die uit dit gesprek ontstaat is: “Wat bedoelen Ḥaḍrat Abū Bakr^{ra} en Ḥaḍrat Zaid bin Thābit^{ra} met “Deze taak nog nooit eerder is uitgevoerd?””. Uiteraard betekent dit niet slechts het schriftelijk opschrijven van de tekst van de Heilige Qur’ān want dat werd al gedaan tijdens het leven van de Heilige Profeet^{sa}. Het schriftelijk opschrijven van de Heilige Qur’ān had ditmaal een ander doel en dit doel was nauw verbonden met het incident van Yamāmah. Het proces van compilatie bewijst wat hiermee wordt bedoeld.

Het proces van compilatiewerk

- Ḥaḍrat Zaid bin Thābit^{ra} en Ḥaḍrat ‘Umar^{ra} kregen het bevel van Ḥaḍrat Abū Bakr Ṣiddīq^{ra} om dit werk in de moskee van de Heilige Profeet^{sa} te verrichten. De moskee in die tijd was een belangrijke officiële publieksterrein. Aldus iedereen was betrokken en op de hoogte van dit werk. [Al-itqān]
- Een algemene oproep werd gedaan om schriftelijke evenals *ḥifẓ* (wat uit het hoofd was geleerd) bewijzen te leveren. [‘Ulūmul-Qur’ān]
- De mondelinge verklaring (*ḥifẓ*) werd niet aanvaard totdat daarbij ook een schriftelijke bewijs werd geleverd en een schriftelijke bewijs werd niet aanvaard totdat daarbij ook een mondelinge verklaring werd afgegeven. [Al-itqān]
- Voor ieder vers zijn er eerst twee schriftelijke en twee mondelinge verklaringen geleverd, pas daarna werd een vers aanvaard. In totaal waren er dus vier verklaringen vereist. [‘Ulūmul-Qur’ān]
- Er waren voor één vers soms 20, 40, 50 en ook honderd verklaringen beschikbaar; zowel schriftelijk als mondelinge verklaringen. Er zijn slechts één of twee

verzen waarvoor men slechts twee getuigenissen kon vinden. [Tafsīr Kabīr]

Het proces van het compilatiewerk bewijst het doel van dit werk. Het doel was om met de eenstemmigheid van de metgezellen van de Heilige Profeet^{sa} de betrouwbaarheid van de tekst van de Heilige Qur’ān te bezegelen. Alle metgezellen hebben getuigenis afgelegd dat de tekst van de Qur’ān hetzelfde is zoals de Heilige Profeet^{sa} deze had achtergelaten. Dit was het werk dat niet in de tijd van de Heilige Profeet^{sa} kon gebeuren. Pas na het overlijden van de Profeet^{sa} werd duidelijk dat de openbaring voltooid was. En door de strijd van Yamāmah, waarin vele metgezellen om het leven zijn gebracht, kwam deze belangrijke taak aan de orde. Zij waren de enigen die deze verklaring konden afleggen. Deskundigen erkennen ook het belang van dit punt; dr. Maurice Bucaille schrijft het volgende:

“They had the advantage of being checked by people who already knew the tekst by heart, for they had learned it at the time of the Revelation itself and had subsequently recited it constantly. Since then, we know that the text has been scrupulously preserved, It does not give rise to any problems of authenticity.” [The Bible and the Qur’an and Science – vertaald uit het Frans door Alastair D. Pannel - onder hoofdstuk: Conclusions blz. 250-251]

Vertaling: “Zij (die door Hadrat Abu Bakr^{ra} de opdracht hadden gekregen om deze taak uit te voeren) hadden het voordeel dat het werd gecontroleerd door mensen die al de tekst van buiten kende, zij hadden dit geleerd ten tijde van de openbaring zelf en bleven de tekst voortdurend reciteren. Sindsdien weten we dat de tekst zorgvuldig bewaard is gebleven, het geeft geen aanleiding tot problemen met betrekking tot van authenticiteit.”

Nog een belangrijk punt

Dit werk was bedoeld als een extra bewijs om de betrouwbaarheid van de tekst te garanderen voor de komende generaties. Echter was de Qur'ān al ver en wijd verspreid tijdens het eerste Khilāfat. De Qur'ān had iedereen al bereikt. Deze kopie - dat Muṣḥafe-Umm (moederschrift) werd genoemd - werd daarom ook niet verder verspreid en werd alleen gebruikt voor officiële publicaties. Nog een extra voordeel was ook dat metgezellen hun persoonlijke schriften konden controleren.

Khilāfat van Ḥaḍrat 'Uthmān^{ra}

In de laatste jaren van de Heilige Profeet^{sa} bekeerden vele mensen in Arabië zich tot de islam. Voor de verspreiding van de boodschap van de Qur'ān en voor het gemak van verschillende stammen en volken was het onder goddelijke instructies toegestaan om gebruik te maken van verschillende recitaties van de Heilige Qur'ān.

Recitaties van de Heilige Qur'ān

Dat er verschillende recitaties toegestaan zijn houdt niet in dat de Qur'ān uit meerdere versies van verschillende teksten bestond. Zij die goed onderlegd zijn in de Arabische taal weten dat dit een bijzonderheid is die de Arabische taal alleen toebehoort. Verschillende Arabische woorden kunnen op verschillende manieren worden gereciteerd, maar hierdoor verandert niet de betekenis. In de tijd van de Heilige Profeet^{sa} en tot op de dag van vandaag worden woorden die dezelfde betekenis hebben totaal anders uitgesproken door verschillende stammen. De Heilige Profeet^{sa} gaf zelf toestemming voor verschillende recitaties. Deze

toestemming zou nooit zijn gegeven indien dit de tekst van de Qur'ān in twijfel had kunnen brengen.

Het feit is dat verschillende stammen in Arabië sommige woorden of letters niet konden uitspreken. In plaats van de “*ra*” zouden zij “*laam*” spreken en in plaats van de “*ya*” zouden zij “*jiem*” uitspreken. Indien de Heilige Profeet^{sa} niet iedere stam toestemming gaf om volgens hun eigen dialect de Qur'ān te reciteren zouden zij buitengesloten worden van de boodschap van de Heilige Qur'ān.

Het verschil in recitaties

- Soms was dit verschil beperkt tot het reciteren van de “*harakaat*” symbolen. *Yaf'alu* يَفْعَلُ werd als *Yif'alu* يِفْعَلُ uitgesproken.
- Soms was dit verschil in het reciteren van letters. *An-nās* النَّاسُ werd als *An-nāt* نَّات uitgesproken.
- Soms was dit verschil in de betekenis van woorden. Voor de ene stam zou het woord “*bait*” بَيْت “huis” betekenen en voor een ander stam zou dit woord “kasteel” betekenen.

Aldus als gevolg van deze taalkundige verschillen was het noodzakelijk dat stammen in hun eigen dialect de Qur'ān mochten reciteren. Toen men deze verschillen tegen kwam werd direct de Heilige Profeet^{sa} benaderd, die vervolgens deze disputen zou oplossen:

- Ḥaḍrat ‘Umar^{ra} hoorde Ḥaḍrat Hishām bin Ḥakim^{ra} Sūrah Furqān reciteren. Hij nam hem mee naar de Heilige Profeet^{sa} en zei: “Hij reciteert de Qur'ān zoals ik het niet van u heb geleerd”. De Heilige Profeet^{sa}

luisterde naar de beide recitaties en zei: “De Qur’ān is geopenbaard in 7 recitaties; lees het zoals dat voor u gemakkelijk is.” [Bukhārī, Kitābu Faḍā’il-lil-Qur’ān]

- In een andere overlevering staat hetzelfde dispuut over twee andere metgezellen vermeld, waarop de Heilige Profeet^{sa} zegt: “Beiden recitaties zijn correct; zij die voor u verdeeld raakte zijn vernietigd.” [Bukhārī, Kitābu Faḍā’il-lil-Qur’ān]

In Ṣaḥīḥ Muslim staat een overlevering vermeld met daarbij de uitleg van Ibn Shihāb: “De betekenis zou niet veranderen en er zal geen verschil ontstaan in Halal en Haram (oftewel het onderwerp van de boodschap werd niet aangetast).

Uit de eerste overlevering kan men concluderen dat deze toestemming pas in het laatste jaar werd gegeven. In een tijd waarin het grootste deel van de Qur’ān al schriftelijk beveiligd was. Ḥaḍrat Hishām bin Ḥakim^{ra} bekeerde zich in het negende jaar van *hijrah*. De reactie van Ḥaḍrat ‘Umar^{ra} bewijst ook dat Ḥaḍrat Hishām bin Ḥakim^{ra} al enige tijd bekeerd was tot de islam anders had hij nooit zo ruw gereageerd op Ḥaḍrat Hishām bin Ḥakim^{ra}. Hoe dan ook kan men spreken van dit feit dat na het negende jaar van *hijrah* deze toestemming werd gegeven. In een tijd waarin de Qur’ān schriftelijk al beveiligd was. Deze overleveringen bewijzen ook hoe zorgvuldig de metgezellen van de Profeet^{sa} omgingen met de tekst van de Heilige Qur’ān. Ondanks het besef van verschillende dialecten van de taal zouden zij dit verschil informeren aan de Heilige Profeet^{sa}; en pas na goedkeuring van de Profeet^{sa} zouden zij dit toelaten.

Ḥaḍrat ‘Uthmān^{ra}

Tijdens het Khilāfat van Ḥaḍrat ‘Uthmān was de islam ver en wijd verspreid in Arabische landen en zowel in niet-Arabische landen. De toestemming om verschillende recitaties te hanteren was in het begin gehanteerd om mensen van gemak te voorzien, maar nu werd dit meer een probleem vooral voor nieuwe bekeerde moslims die nog niet goed onderlegd waren in zowel de islamitische leerstellingen als in de Arabische taal. Na overleg met de metgezellen van de Heilige Profeet^{sa}, heeft Ḥaḍrat ‘Uthmān^{ra} besloten om de Qur’ān schriftelijk op te stellen volgens één recitatie; de recitatie van Quraish; waarin de Qur’ān geopenbaard werd en opgeschreven werd door de Heilige Profeet^{sa} en zoals deze werd opgeschreven tijdens de Khilāfat van Ḥaḍrat Abū Bakr Ṣiddīq^{ra}.

Er is nooit een verschil bewezen in de tekst van de *Muṣḥafe-Umm* (moederschrift) en de zeven kopieën die in de tijd van Ḥaḍrat ‘Uthmān^{ra} gestuurd zijn naar verschillende provincies. Dit terwijl het moederschrift een lange tijd bleef bestaan tot aan de tijd van Marwān bin ‘Abdul-Malik.

Het verbranden van anderen kopieën

Nadat de zeven kopieën van het moederschrift waren gemaakt, gaf Ḥaḍrat ‘Uthmān^{ra} de instructie om voortaan deze kopieën te gebruiken voor verdere publicaties, voorgaande schriften moesten worden verbrand. Hierbij moet men in gedachte houden dat het verbranden van voorgaande schriften alleen door officiële instanties werd gedaan. Dit werd gedaan om misverstanden te vermijden in officiële publicaties. Dit bevel was niet voor het gehele volk.

Een belangrijk punt

Het Arabische woord “*Qirā’at*” werd door de metgezellen gebruikt als een synoniem voor “*Tafsīr*” (uitleg van de Qur’ān). Door het gebrek van de Arabische taal en kennis van de islamitische termen maken velen mensen bezwaar uit onwetendheid.

Ḥaḍrat ‘Abullāh bin Mas‘ūd^{ra}

De naam van Ḥaḍrat ‘Abullāh bin Mas‘ūd^{ra} wordt vaak aangehaald om aan te duiden dat hij het niet eens was met het compilatiewerk dat tijdens de periode van de Khulafā’ plaats vond. Dit is onjuist. Het feit is dat nadat Ḥaḍrat ‘Abullāh^{ra} op de hoogte werd gesteld van de achterliggende wijsheid van de instructies, ging hij daar altijd mee akkoord. Hij heeft altijd ingestemd met de eenstemmigheid waarvan de rest van de metgezellen^{ra} deel uitmaakten. Het grootste bewijs hiervan zijn de studenten van Ḥaḍrat ‘Abullāh^{ra} (hij had een eigen universiteit). Zij hebben nooit afstand genomen of afkeer getoond van het werk dat tijdens de periode van de Khulafā’ werd uitgevoerd.

Warsh & Ḥafṣ

Vaak haalt men het argument aan dat vandaag de dag twee versies van de Qur’ān bestaan. De recitatie van Warsh en de recitatie van Ḥafṣ. De laatstgenoemde is de recitatie van Quraish. En de eerstgenoemde wordt in Egypte en in Afrikaanse landen gereciteerd. De gedachten dat hierdoor twee soorten van teksten van de Qur’ān bestaan is vals. Dit komt ook door de onwetendheid van het onderwerp van “de verschillende recitaties van de Qur’an” (deze zijn beperkt tot enkele woorden). Andrew Rippin (een westerse Qur’an deskundige) schrijft het volgende hier over:

“The simple fact is that none of the differences, whether vocal or graphic, between the transmission of Hafs and the transmission of Warsh has any great effect on the meaning. Many are the differences which do not change the meaning at all, and the rest are differences with an effect on the meaning in the immediate context of the text itself, but without any significant wider influence on Muslim thought.” [Approaches of the history of interpretation of the Qur’an, 1988, blz. 37]

Vertaling: “Het simpele feit is dat geen van de verschillen, hetzij vocaal of grafisch, tussen de recitatie van Hafs en de recitatie van Warsh, geen grote invloed heeft op de betekenis. Vele van die verschillen hebben totaal geen effect op de betekenis. En de rest van de verschillen met betrekking tot de betekenis worden opgelost door de onmiddellijke context van de tekst zelf, maar zonder noemenswaardige invloed op bredere islamitische gedachte.”

Nadat Ḥaḍrat ‘Uthmān^{ra} de moslim ummah verzamelde om voortaan één recitatie van de Qur’ān te volgen is het onderwerp van “recitaties van de Qur’ān” ontwikkeld tot een nieuwe vorm van wetenschap. Vandaar dat men vandaag de dag ook anderen recitaties nog terug kan vinden.

Hoe zijn de symbolen en schrijfstijlen ontwikkeld van de tekst van de Qur’ān?

Vanaf de tijd van de Heilige Profeet^{sa} tot aan de tijd van Ḥaḍrat ‘Uthmān^{ra} werd de Qur’ān in Kūfī stijl geschreven. Een schrijfstijl waarin geen punten worden gebruikt. Ḥaḍrat ‘Uthmān^{ra} had Gouverneur Abūl-Aswad Dauwlī tijdens zijn Khilāfat al de instructie gegeven om symbolen te ontwikkelen voor het gemak van niet-Arabieren. Ḥaḍrat ‘Alī^{ra} had ook tijdens zijn Khilāfat enkele grammaticale regels

aan hem onderwezen en had hem gevraagd om verder regels te ontwikkelen volgens deze richtlijnen. Uiteindelijk in het jaar van 42 *hijrah*, nadat hij door Amīr Mu‘āwiyah ontslagen werd, heeft hij zijn tijd hieraan besteed. Deze symbolen (klinkers) hadden de vorm van punten.

Men moet onthouden dat deze ontwikkelingen voor niet-Arabieren bestemd waren. Voor Arabieren was de eerste schrijfstijl heel duidelijk. Het was hun taal en bovendien kenden zij de Qur’ān toch al uit het hoofd.

In het jaar van 65 van *hijrah*, gaf Ḥajjāj bin Yūsuf instructie aan Naṣr bin ‘Asam en Yaḥyā bin ‘Umar om dit werk verder te ontwikkelen. Zij hebben vervolgens punten van letters uitgevonden die tot op de dag van vandaag hetzelfde zijn. Er waren nu twee soorten punten. Punten voor de letters en punten die als symbolen (klinkers) aangeduid waren. Om hier onderscheid tussen te kunnen maken werden de symbolen (klinkers) met rood geschreven en de punten van de letters met zwart geschreven.

In de ‘Abbāsī periode heeft een beroemd geleerde Khalīl bin Aḥmad (gestorven in 175 *hijrah*) de symbolen: fatha, kasrah, dammah, shaddah en hamzah uitgevonden. Deze worden tot op de dag van vandaag gebruikt.

In de ‘Abbāsī periode heeft een minister genaamd Ibne Muqlah (gestorven in 328 *hijrah*) de Naskh-schrijfstijl uitgevonden. Zodoende werd de schrijfstijl van Kūfī in het begin van de 5de eeuw van *hijrah* en aan het einde van de 4de eeuw van *hijrah* vervangen door de Naskh-schrijfstijl. In de 7de eeuw van *hijrah* heeft Amīr ‘Alī Tabrizi deze schrijfstijl verder ontwikkeld en het Nastaleeq lettertype ontwikkeld.

Deze beide lettertypen worden tot op de dag van vandaag gebruikt.

Referenties

De volgende bronnen zijn geraadpleegd voor de samenstelling van dit boek:

- *Tafsīr Ḥaḍrat Masīḥ Mau‘ūd^{ts}*.
- *Tafsīr Kabīr* door Ḥaḍrat Muṣleḥ Mau‘ūd^{ra}.
- *Ḥaqaiqul-Furqān* door Ḥaḍrat Khalīfatul-Masīḥ Awwal^{ra}.
- *De zegeningen van het gebed* door de Beloofde Messias^{as}.
- Nederlandse tijdschrift *Al-Islam*.
- *Ta‘alluq billāh*, Anwārul-‘Ulūm deel 23.
- *Qatle-Murtad* door Ḥaḍrat Maulwī Sher ‘Alī Ṣāḥib.
- *Notities van darsul-Qur’an* die tijdens de Ramaḍān in het jaar 2013 en 2014 zijn samengesteld door Murrabī Safeer Siddiqi Ṣāḥib.
- *Aḍb-dhikrul-Mahfūẓ* door Maulānā Eḥsānullāh Dānish Ṣāḥib.